

Giới thiệu Càn Cù Bù Ngốc Nghếch

Bạn đang đọc truyện Càn cù bù ngốc nghếch của tác giả Lâu Vũ Tình trên website đọc truyện online. Mới bắt đầu chú ý đến tên con trai này là vì hần ngốc đến không thể ngờ được Bề ngoài không phải là đẹp trai bình thường, nhưng lại luôn xui xẻo, gặp vận xui, trình độ ngốc đến khiến cho người ta không nói được; Hơn nữa, hần ngốc, dường như là không có giới hạn Bởi vì một lúc tò mò mà làm lòng của nàng xôn xao một chút Cảm giác tê dại ngứa ngứa kia thúc đẩy nàng chủ động tiếp cận, tham gia vào cuộc sống của hần, Nhưng là trong lúc vô tình, hần cũng bước vào trong cuộc sống của nàng Mặc dù hần ngốc như vậy, hoặc là thành thật như vậy, hay là thần kinh không bình thường như vậy, Luôn mơ hồ phải có nàng giúp hần sắp xếp thời gian, giấc ngủ, điều chỉnh bút ký (thời khóa biểu thì phải) Cũng không hiểu được nàng nguyện ý cúp học vì hần, là do “Cảm” của tâm tư thiếu nữ, Nhưng mà hần đối với nàng càng lúc càng ngốc, nàng lại càng cảm nhận được hần có bao nhiêu thật lòng; Ở cùng một chỗ chung với hần, chuyện gì cũng phải chịu đựng lửa giận, như vậy liệu có thể từ từ sẽ đến sao? Tình yêu dạy nàng như thế nào kiên nhẫn, tha thứ cho một tên nhóc Nàng nghĩ, một ngày nào đó, hần cũng sẽ lĩnh ngộ được tình yêu, Nàng không nên làm gì khác, chỉ cần hần vĩnh viễn đừng rời xa, rồi cuộc chuyện tâm yêu nàng.

Bạn đang đọc truyện *Càn Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Sẽ chú ý đến hần, bởi vì người này thật ngốc đến không thể ngờ được.

Học kỳ mới bắt đầu, lúc ấy mới nghe nói, học đệ mới là một bảo bối khôi hài, lúc ấy cô cũng không để trong lòng, cho rằng là những tên nhóc ngây thơ cố ý làm trò để tán gái, cũng nghe bạn học nói, hần rất suất (đẹp trai), chỉ tiếc.....

Cô không có nghe ra ý vị sâu sa trong câu nói đó, mà cô cũng không muốn suy nghĩ sâu sa, những tin đồn linh tinh ở trường, nghe qua thì coi như xong.

Thăng đến một ngày nào đó, gặp gỡ được vừa suất vừa thiên binh(ý nói anh là người cỏi trên đó) trong truyền thuyết học đệ năm nhất kia.

Đó là ở trên xe bus, vốn dĩ cũng không có chú ý tới hần, nhưng sau đó có một đám hành khách đi lên, đám đông bắt đầu chật chội. Vốn dĩ ngồi ở trên ghế đại nam sinh đứng lên, nói với cô gái bên cạnh : “ Tiểu thư, chỗ này cho cô ngồi”

Thật là thủ pháp bắt chuyện cũ rích _ đây là suy nghĩ đầu tiên của cô.

Con người chính là nhờ bộ dáng đẹp mà nổi tiếng, chỉ thấy nữ sinh kia bị nụ cười chói mắt của nam sinh kia mê hoặc đến mặt đỏ bừng, lí nhí nói nhỏ : “ Sao lại không biết xấu hổ như vậy.”

“ Không cần khách sáo, mang thai thời kì đầu phải cẩn thận, không thể động đến thai khi”

Bốp!

Thật không dám nhìn, chỉ thấy cô bé vốc người hơi mập vể mặt giận dữ, thật sự tặng cho hần một cái tát như trời giáng. (Bó tay!)

Chắc, thực ngốc, chính bản thân mình đã tự hủy đi một cuộc nhân duyên,

Chẳng lẽ hần không biết, phụ nữ để ý nhất là dáng người, hai là tuổi tác, ba là diện mạo sao? Người này rốt cuộc là đơn thuần hay không có mắt nha!

Lần thứ hai gặp hần, là ở bãi đậu xe của trường học.

Hần giống như đang đợi ai đó, nửa người thì dựa vào xe máy, một bên thì lại nghe tai phone của điện thoại, nhìn từ xa quả thật là cảnh đẹp ý vui(tưởng tượng: soái ca nghe tai phone, đứng dựa vào xe máy, chắc), nhưng sự cố xảy ra...

Không biết có phải là do hần dựa vào quá dùng sức hay như thế nào, khiến cho chiếc xe máy ngã xuống, nguyên một đoàn xe nghiêm chỉnh xếp thành quân bài hiệu ứng, chỉ thấy một đại nam sinh cùng một đồng xe máy ngu ngốc ngã thành một đoàn.

“ Oa, không đỡ được” Hần đeo tai nghe, lại không chú ý chính mình theo bản năng la to siêu lớn tiếng.

Cô ngồi xồm trên mặt đất cười trộm, một mặt lại tò mò quan sát tình huống phát triển tiếp theo.

Đại nam sinh vụng trộm nhìn quanh bốn phía, cô cho rằng hần sẽ gây chuyện bỏ trốn, ai ngờ hần lại phui phui quần bò đứng dậy, thực nhận mệnh đem xe máy từng chiếc từng chiếc nâng dậy.

Có chủ xe đến đỡ xe, hần còn thực ngốc giải thích với đối phương “ Vừa rồi có người làm ngã rồi bỏ chạy, không phải tôi làm ngã, thực sự không phải tôi”

Cô thiếu chút nữa cười đến quỳ rạp trên mặt đất.

Lần thứ ba gặp được địa điểm là ở kế bên bãi đậu xe, ngay từ đầu vốn dĩ là một nam sinh đẹp trai như ánh mặt trời, huyết sắc, một tay quai ba lô, một tay thò vào túi hướng về phía bãi đậu xe đi, sau đó

Mò a mò!, một cái vật thể mang tạo hình chuột Mickey khá ái, màu bạc kim chiếu sáng, rơi ra từ túi tiền của áo khoác, xuyên qua ngón tay hần
bùm! Theo hiệu quả của vật rơi tự do, nó rơi xuống miệng của khe cống.

Rõ ràng khe cống không lớn, vậy mà hết lần này đến lần khác, cái chìa khóa không nhỏ kia cứ rơi thẳng xuống khe cống, vừa đẹp vừa gọn gàng, ngay cả vướng lại một chút cũng không có, hoàn toàn một chút chỗ cữu vẫn cũng không để lại cho hần.

“Làm sao bây giờ, lại tới nữa!”

Lại?

“Tao rõ ràng không đem mày quăng lên chơi mà, tại sao mày lại muốn bỏ rơi tao?”

Hần ngồi xuống bên cạnh khe cống, chống gò má thật khóc không ra nước mắt.

Mặt cô muốn ngửa lên rồi lại cúi xuống, thật không biết nên thương hại hần hay là một lần nữa vô lương tâm cất tiếng cười to.

Về sau, cô nhìn kỹ vào bản phân công phục vụ của học sinh mới năm nhất, có một ban rất xui xẻo, bị phân công đến làm vệ sinh ống cống, sau khi vệ sinh liên tục, ngoại trừ nước bùn cùng rác ra, còn tìm ra ba cái chìa khóa.

Cô nghĩ, đại khái cũng biết là của ai, cũng triệt để hiểu rõ tại sao hần rõ ràng là người có xe, mà vẫn thường gặp phải hần trên xe buýt. (Kally: ta bó tay, a này còn đã hơn ta)

Nhưng cái này cũng không phải là chuyện khôi hài nhất, chuyện tuyệt hơn còn tại phía sau.

Trước cửa trường học có một con đường cái, bắt đầu thi công từ một tuần trước. Hơn nữa, càng đào càng sâu, càng đào càng rộng, học sinh muốn vào trường đều phải đi vòng một vòng lớn, có người ngại phiền toái, sẽ trực tiếp nhảy qua luôn.

Sau đó, trọng điểm tới đây!

Ngày đó, hần chắc là đang vội vàng đi học đi, cũng rất khoan khoái nhảy đi qua, nhìn xem, tư thế một trăm điểm, đẹp trai đến cực điểm, rồi sau đó.
..... Đông!

Hần té xuống dưới!

Không sai, cô không có bị hoa mắt, cô còn dùng sức dụi mắt mấy cái để chứng minh mình không có nhìn lầm.

Hần thực không có nhảy qua, mà thẳng tắp nhảy xuống hố luôn.

Cô há hốc mồm, líu lưỡi, kinh ngạc đến quên khép miệng lại. Mà không chỉ có cô, những công nhân thi công đứng bên cạnh cũng há hốc mồm nhìn hần.

“Thật ngoạn mục nha, đúng là ngoài sức tưởng tượng!”

Ông trời của tôi ơi! Tại sao có chuyện mắc cười như vậy chứ? Đây rốt cuộc là thiên binh hay thiên tướng ở đâu ra a?

Thì ra một người ngốc, thật sự là không có giới hạn. Cô thật tò mò, rất tò mò, rốt cuộc hần có thể ngốc đến cỡ nào?

Bởi vì một phần tò mò này, mà bọn họ quen biết nhau.

“Cậu có sao không?” Thanh âm rất dịu dàng, nhẹ nhàng, cùng với một cánh tay mảnh khảnh vươn ra.

Đối với Quan Tử Cần mà nói, học tử này quả thực là thiên sứ từ trên trời giáng xuống, xuất hiện ngay thời điểm hần tệ hại nhất, lập tức khiến cho hần cảm động đến nhìn thấy trên đầu cô có vòng hào quang của thiên sứ.

“Lên được sao?” Đôi tay ngọc mềm mại non nớt kia, ngay cả cảm lên cảm giác thật tốt đẹp đến không thể ngờ được.

Thấy hần một thân nước bùn, còn chủ động nói: “Tôi ở gần đây, cậu đến chỗ tôi sửa sang lại một chút tốt lắm!”

Ngay cả tâm địa cũng tốt!

Hần hoàn toàn bị tiếng nói dịu dàng trời cho mê hoặc, lững lờ đi theo đến chỗ ở của cô, mới giật mình lấy lại tinh thần.

“Ê, cậu còn không có tỉnh ngủ nha?” Nếu không phải còn có thể đi lại, cô thật hoài nghi là hần đang mở to mắt mà ngủ.

“A”, hấn vò đầu, hậu tri hậu giác hỏi : “Tôi giờ phải làm sao?”

Phản ứng thật chậm.

“Đương nhiên là tắm rửa, bằng không cậu cho rằng tôi muốn đổi với cậu làm cái gì?”

“Thế thế nhưng là” Hai chữ tắm rửa nghe thật mập mờ nha

Cô mặc kệ hấn, mở tủ quần áo lấy ra một cái áo sơ mi và quần bò so với dáng người của hấn “Ừ, chắc là cậu mặc vừa. Phòng tắm ở phía bên tay trái”

Theo bản năng nhận lấy, đi về phía phòng tắm hai bước mới nhớ tới “Như vậy không tốt lắm đâu” Một cô gái độc thân trong tủ lại có quần áo của nam sinh, hơn phân nữa là của tình nhân, như vậy sẽ không tạo thành hiệu lăm sao?

“Kệ, không sao đâu, dù sao hấn cũng đã chết, để cũng chi trưng bày thôi”

“A” Hấn thiếu chút nữa bị độ tron của phòng tắm làm té ngã. Cho nên... cho nên đây là di vật của người chết sao?

Da đầu hấn đột nhiên nổi lên một trận tê dại.

“Phốc” Cô cười phun ra tiếng, thật là dễ thương, cô quyết định rảnh rồi trêu chọc hấn tiêu khiển cũng không tệ.

“Lừa gạt cậu đó, đó là quà mua tặng bạn nhưng hơi nhỏ nên giữ lại, còn chưa có cát bỏ mặc kìa”

“Nha” Lúc này hấn vào phòng tắm, đại khái xối nước một chút, không đến 10 phút liền thay quần áo đi ra.

“Lại đây” Cô mở miệng ra lệnh, muốn hấn ngồi yên, giúp hấn cắt bỏ mặc trên áo “Vén ống quần lên”

Kỳ thực hấn không biết làm sao lại nghe lời như vậy, kêu hấn đi qua liền đi qua, kêu hấn ngồi xuống liền ngồi xuống, kêu hấn vén ống quần hấn liền ngoan ngoãn để lộ bắp chân, Tiểu Hắc mà ba ba nuôi cũng chưa có ngoan như vậy.

Bất quá nói thật ra hấn cũng không có thói quen cự tuyệt người khác.

Cô cúi đầu chuyên tâm giúp hấn sát trùng chỗ nứt cá chân, đầu gối bị trầy da, động tác hoàn toàn thuần thục vô cùng.

“Cái kia..... bạn học, bạn học hệ y tá sao?” Động tác giống như rất quen thuộc.

“Không lẽ phép, phải kêu học tỷ” Ngừng một chút “Cùng hệ với cậu”

“Học tỷ” Nhưng là Cô so ra không lớn tuổi hơn hấn nha... “Tôi còn thi bảy năm mới đậu”

“A?” Kinh ngạc hơn. “Chị hai mươi tám tuổi?” Không giống, không giống nha, cô ấy là lấy Lamasia làm ba bữa ăn sao? Bảo dưỡng tốt như vậy.

“Ha ha ha.....” cô cười to “Tôi phát hiện cậu thật dễ lừa nha!”

Toàn thế giới ai cũng nói vậy, giọng nói hấn rất buồn bực “Cho nên vừa rồi cũng là gạt tôi?”

“Học tỷ cùng với cùng hệ là thật, tôi học năm 3, Quan học đệ”

Di “Làm sao mà chị biết tôi?” Hấn không có rất nổi tiếng a! cũng không giống với anh ba, nhân phẩm cùng học vấn đều ưu tú, khí chất xuất chúng, ở trường học là có hơn phân nữa nữ sinh thầm ái mộ.

Cô nhưóng mây, cười như không cười “Cậu xác định muốn tôi nói sao?”

“Không cần” Lập tức tự hiểu ra, nhục chí rũ xuống bả vai.

Là chuyện Ô long nhiều lắm (ô long: trò cười, nhảm nhí), nên nổi tiếng sao!

“Cũng hoàn hảo, cậu như vậy nên kích ra tình thương của mẹ của nữ sinh” Cô tự cho đây là lời an ủi nên nói với hấn.

Cho nên cô hiện tại, chính là tình thương của mẹ giàn dựa sao?

Hấn một chút vui sướng cũng không có.

Nhìn trái nhìn phải xong, xác định đây là chỗ của một cô gái độc thân ở, hấn mới mở miệng : “Cái kia..... học tỷ, chị ở một mình?”

“Đúng nha”

“Vậy chị dễ dàng cho nam sinh không quen biết đi vào nhà rất nguy hiểm nha” Bộ cô ấy không bao giờ nghĩ đến vấn đề an nguy của bản thân sao?

“Cậu không dám” Người này thành thực vô cùng, cô một chút cũng không lo hấn có ý xấu gì.

“Đúng vậy, tôi sẽ không. Nhưng mà chị không nghĩ tới lẽ như sao?”

“Không có”

“Tại sao?”

“Cha tôi lăn lộn giang hồ từ Nam ra Bắc, tuy rằng bây giờ đã rửa tay gác kiếm, nếu có tên con trai nào dám đối với tôi như thế nào, còn chưa ra khỏi cửa, cũng đã bị bắn thành tổ ong”

Cái này, là hù dọa hấn đi!

“Đi, không tệ nha, lần này rất tiến bộ, không có bị hù đến nha!” Cô rất hào phóng đưa ra khích lệ.

Hấn cười gượng, liên tục bị lừa nhiều lần như vậy, dù ngốc nữa, cũng phải có cực điểm đi!

“Tổ ong cũng là chuyện lúc sau a” Thương tổn cũng đã tạo thành rồi!

Cô nhún vai” Con gái của đại ca hắc đạo, muốn bảo vệ tánh mạng, công phu phòng thân không thể qua loa, cho tới bây giờ toàn là tôi đối với người khác như thế nào, chứ không có ai có thể đối với tôi như thế nào”

Cô là hù dọa hấn đến nghiện sao? “Học tỷ, trông tôi rất dễ lừa gạt sao?”

Nàng nhướn mày “Muốn nói lời thật”

“..... không cần”

Coi như hấn tự mình biết lấy.

Dán xong miếng băng gạc cuối cùng, vỗ đầu gối hấn “Được rồi, đi học đi”

“Cảm ơn học tỷ”

“Đề lại số điện thoại, quần áo giặt xong, tôi sẽ liên lạc với cậu”

Hấn rất biết điều ghi lại số điện thoại cho cô, thuận miệng hỏi : “Kia số điện thoại của học tỷ là gì? Quần áo tôi giặt xong muốn trả lại chị”

“Cậu là như vậy xin số điện thoại làm quen với nữ sinh sao? Không thành thật”

Tại sao cô có thể nói đối ngược lại là hấn không thành thật? hấn thật là không muốn làm gì nha. Hơn nữa. hấn lớn như vậy, lần đầu tiên có người nói hấn không thành thật. Thật, thật là. kỳ lạ cảm giác a!

Bình thường mọi người đều nói hấn thẳng như ruột ngựa, ngốc đến ngay cả người nhà cũng ghét bỏ, lần đầu có người nói hấn không thành thật cũng

“Tôi có khích lệ cậu sao?” Tại sao cảm giác hấn thật giống như hơi vui vẻ.

Cuối cùng, hấn muốn hay không số điện thoại của cô.

Bất quá, cuối tuần lễ sau, đúng là nhận được điện thoại của cô gọi tới .

“Buổi chiều có học sao?” Cô hỏi.

“Học chương 6 thông thức xong thì không có”

“Tốt, vậy học xong đến phòng 308 tìm tôi, có vấn đề gì không?”

“Không có, nhưng là” Hấn do dự

“Cái gì?”

“Xin hỏi cô là ai?”

“.....” Không biết cô là ai còn nói nhiều như vậy, còn có hỏi cái gì thì trả lời cái nấy nữa!

“Đồng Thư Nhã”

“Ai?” Hấn quen biết người này sao? Lục lợi bộ nhớ một chút, xác định không có khoản ghi chép này.

“Học đệ, cậu chưa già mà đã lẩn đó, không muốn quần áo phải không?”

Giọng điệu trêu tức một tiếng ‘ Học đệ’, làm cho hấn lĩnh ngộ ra ngay.

Vì thế, học xong khóa, hấn lập tức đến phòng 308 trình diện.

“Đợi tôi thêm năm phút đồng hồ” Cô đối với hấn đứng ngoài cửa sổ nói, rồi quay lại tiếp tục quay lại nghe nhóm báo cáo công việc phân công hoàn thành, mới cầm túi xách lên “ Đi thôi”

“Đi” Đi đâu?

“Đói bụng đã chết, đương nhiên là đi ăn cơm chiều”

“ Học tỷ không ăn bữa trưa sao?”

“Chỉ ăn hai miếng bánh mì nướng, cái này là do bạn học bỏ thí. Mau lên, tôi biết có một quán ăn không tệ, vừa ngon vừa giá cả phải chăng, dẫn cậu đi” Cô lôi kéo hấn đi, ngồi sau xe máy của hấn, đương nhiên là muốn hấn mời khách.

Quán ăn mà cô nói ở trong hẻm nhỏ, cũng không thu hút cho lắm, nên không đông khách, chỉ có người trong nghề mới biết được. Nhưng quả thực đúng như cô nói, quán ăn giá cả vừa phải lại vừa ngon.

“ Học tỷ sao lại biết được quán ăn này?”

“Đương nhiên là bốn bề năm châu, giao du rộng rãi” Tin tức tự nhiên linh thông “ Tôi còn biết không ít quán ăn ngon đó, hôm nào dẫn cậu đi ăn”

“Được”

Cô cắn một miếng sandwich, hàm hồ hỏi : “ Tiết học vừa rồi của cậu học về cái gì?”

“ Học mở đầu phần luật”

“ Có phải hay không là một lão già dạy? Chắc, con rùa còn nhanh hơn ông ta, sao cậu lại chọn khóa của ông?” Gửi cho hấn vô hạn đồng tình.

“Tôi bị nhị ca cười hết một lần rồi!” Đem phiếu điểm thi giữa kỳ về nhà, bị anh hai giữa hết một trận, có anh trai làm luật sư, mà còn dám thi luật mở đầu lại thất bại!

Nhưng mà lấy phương thức nghiêm khắc của lão tiên sinh đó, người nào thi được điểm cao a?

“ Không sao, ở chỗ tôi có đề cương, cậu đem đề mục đó ra phân loại kỹ càng, bảo đảm cậu sẽ vượt qua kỳ kiểm tra cuối cùng này”

Sau này, cô cứ đầu hai ngày ba hôm lại hẹn hấn đi ăn cơm, đi dạo chợ đêm. Có khi trò chuyện về chuyện học, sách giáo khoa, đề cương cầm nang cô cũng không có tư tưởng đều dốc lòng truyền thụ cho hấn, nói cho hấn biết cách ứng phó các giáo sư.

Cũng nhờ cô, mà hấn biết ở gần trường học có không ít chỗ bán thức ăn ngon, cô giúp hấn quen thuộc hoàn cảnh, gặp những giáo sư nghiêm khắc khó chơi cũng dễ dàng vượt qua. Cuộc sống đúng là như cá gặp nước.

Khó trách trước khi rời nhà đến Bắc học, các anh trai nói những lời thăm thía với hấn, cùng học tỷ có quan hệ tốt, bốn năm đại học sẽ dễ dàng vượt qua, hơn nữa. Mây góc như vậy!

Nếu như giả vờ không nghe thấy câu nói cuối cùng, những lời này quả thực rất có đạo lý.

Đồng Thư Nhã rất quan tâm hấn, mặc dù, mỗi lần ra ngoài đều muốn hấn mời khách, có mấy lần gọi điện thoại cho hấn, kêu hấn đến chỗ nào đó đón cô về nhà

Bất quá cô là học tỷ, phải tôn trọng một chút, hấn cũng không có từ chối nữa!

Tôi ở nhà ăn của học sinh, cùng nhau ăn bữa trưa đi.

Thấy điện thoại truyền đến tin nhắn, coi giọng điệu cũng biết là người nào, không cần coi số của người truyền tin cũng biết là ai.

Hấn len lén từ cửa sau chạy ra ngoài, cô đã giúp hấn gọi xong món ăn.

“ Ăn nhanh đi”

“Đi?” Mỗi lần đều là hấn mời khách, lần này là cô chủ động móc tiền túi, tất nhiên không thói quen.

“Di cái gì đi? Đại tiểu thư đột nhiên muốn mời khách được không đó?”

“Được, được, được” Vui đầu măn liệt ăn cơm.

Đồng Thư Nhã bật cười.

Đứa nhóc này, thật là thành thành thật thật đáng yêu.

Vừa mới bắt đầu là do chơi thật vui, muốn thử xem tính tình hần có thật là tốt như vậy không, sau lại phát hiện ra, trừ khi là thật sự có chuyện, nếu không hần sẽ nghe lời truyền mà đến, chưa từng cự tuyệt yêu cầu của cô, kêu hần mời khách, đem hần trở thành tài xế gọi tới đón người sẽ đến đón người, để khi đến không thể nào hơn được.

“Hôm nay tan học có về trễ”

“Trên thực tế, giáo sư còn đang giảng, là do tôi đi ra” Nếu không phải cô cảnh cáo hần, giáo sư này thật biến thái, thường thường học đến một nửa khóa sẽ tùy thời thi thử, kêu hần lúc nào cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, đây là kinh nghiệm lịch sử bị ám toán của cô từ nhiều năm trước.

Quả nhiên hôm nay có một đám người đã bị ám toán.

“Thi tốt lắm phải không? Tương lai sáng lạng a!”

“Cũng không tệ” Nhờ phúc của cô.

“Buổi tối có rảnh hay không? Sinh nhật của bạn học tôi, muốn cùng đi hay không? Giới thiệu cho cậu quen biết” Sau này có bọn học tỷ này bảo bọc hần, bảo đảm cuộc sống của hần như cá gặp nước.

“Học tỷ” Hần muốn nói lại thôi.

“Có vấn đề?”

“Cái kia” Hần ngừng một chút “Chị có bạn trai hay không?”

“Làm chi? Muốn đeo đuôi tôi?” Cô tà nghề liếc hần. Tên nhóc đứng đắn này đột nhiên thông suốt rồi.

“Không phải vậy” Học kỳ này bọn họ tiếp xúc thân cận quá, đã có bạn học chế nhạo hần “Quan Tử Cần, cậu giỏi lắm! phát ra điện cao áp nha!”

Còn tới hỏi hần, làm sao theo đuôi được, còn nói Đồng học tỷ rất khó theo đuôi.

Hần cũng vì vậy mới biết được, thì ra có rất nhiều người theo đuôi cô.

Bởi vậy, người bộ dạng xinh đẹp(người có vẻ ngoài xinh đẹp), cá tính hào phóng, tâm địa tốt, rất có khí chất, nên sẽ có nhiều người theo đuôi cũng là bình thường, mà cô có bạn trai hay không? Có thể hay không sẽ tạo thành hiệu ứng a!

Có khi cô tâm huyết dâng trào còn có thể đưa bữa tối cho hần, ở ký túc xá nam dưới lầu gọi điện thoại kêu hần xuống lấy, bạn cùng phòng cũng ăn qua bữa tối mà cô đưa tới, cô hoàn toàn đối đãi với hần như bạn gái đối đãi với bạn trai, cho nên hần giải thích như thế nào cũng vô ích.

Cái này chẳng qua là học tỷ quan tâm học đệ chứ không có gì khác a! nhưng là không có ai tin lời hần nói.

“Chị cũng nghe được lời đồn sao?”

“Nghe được, thế thì như thế nào?” Cô hỏi ngược lại.

Như thế nào? Hần bị hỏi ngược lại “Ách Cũng không biết như thế nào nữa!”

Cô chống má, nghiêng đầu nhìn hần “Quan Tử Cần, cậu cảm thấy tôi rất bá đạo sao?” Chuyện gì cô cũng luôn định đoạt, không có hỏi qua ý kiến của hần.

“Không có a” Nếu là chán ghét, thì cô hẹn hần, hần đã không tới rồi.

“Kia, vậy tại sao cậu không có gọi điện thoại cho tôi?” Cho tới bây giờ, cũng chỉ toàn là cô chủ động liên lạc với hần thôi.

“Di, tôi có thể gọi sao?” Khi đó hần muốn xin số điện thoại, cô không cho hần a, thì không phải là ý không muốn sao.

“Này, cậu có thể hay không, không cần thẳng thắn như vậy!” Có gọi điện thoại cho hần tức là ngầm đồng ý rồi a! Bằng không thì cô đã sớm đổi điện thoại hay là dùng điện thoại công cộng điện cho hần rồi, hần có thể bớt ngốc một chút không?

“Wow, oa..... biết” Về mặt hân vô tội, học tử nói chuyện luôn luôn nửa thật nửa giả, có đôi khi dùng biểu cảm thực nghiêm túc lừa hân, có đôi khi dùng giọng điệu đùa bỡn nói thật với hân, hân thực không biết phân biệt làm sao?

“Một ngày nào đó,Thật là Quan Tử Cẩn tôi sẽ bị cậu làm cho tức chết.” Cha mẹ hân rút cuộc dùng cách nào dạy dỗ hân? Sao lại có thể dạy dỗ ra động vật quý hiếm như vậy! Thật là sùng bái.

Cô không phải là người đầu tiên nói những lời này..... hân im lặng cúi đầu sám hối

Bạn đang đọc truyện *Cần Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Nên nói như thế nào về hi hữu động vật này đây?

Ngay từ lúc đầu là vì tò mò, muốn biết làm sao có người xui tới loại trình độ này, nhìn thấy hân lúc nào cũng xảy ra sự cố, khôi hài đến không ngờ được.

Nhưng càng về sau, chậm rãi hiểu biết hân, mới biết cá tính của người này tốt đến không thể tốt hơn được nữa, cư xử chân thành lại không tính toán, bạn bè bên cạnh ít nhiều sẽ chiếm một chút tiện nghi của hân. Vô luận ăn phải bao nhiêu mệt, hân cũng chỉ cười cười, xoay lưng cái liền đã quên, cũng không để ở trong lòng.

Đầu năm nay, muốn tìm một người không mang thù, không tâm cơ, quả thật so với vượt qua hai mươi tuổi mà vẫn còn là xử nam còn khó tìm. ...

Đúng rồi, nghe đồn hân vẫn còn là xử nam, tháng trước vừa mới qua hai mươi tuổi.

Cho nên là muốn tìm một người không mang thù, không tâm cơ lại vượt qua hai mươi tuổi mà vẫn còn là xử nam so với tỷ lệ ở trên đường nhặt được kim cương còn thấp hơn!(Hàng hiếm, chị phải mau nắm bắt nhanh!^^)

Người như vậy, hại cô ngẫu nhiên thật muốn khi dễ hân một chút, đều cảm thấy lương tâm thật bất an, cho nên nhịn không được đối với hân càng lúc càng tốt, và thật lòng cũng muốn đối tốt với hân.

Tháng trước ngay tại ngày sinh nhật của hân, cô tìm đến bạn học muốn giúp hân tổ chức sinh nhật. Hân hiện nay thế nhưng là ‘cục cưng’ của các học tử đâu, mọi người rất là thương hân a! đem tất cả những kinh nghiệm đã từng trải đều dốc lòng truyền thụ.

Bạn học của hân biết những thứ này của các học tử xài được, cho nên ngay cả bạn học bình thường không có gì giao tiếp, trong kỳ thi cũng đều hướng hân lời kéo tình cảm. Đứa ngốc này cũng thật là không biết giấu diếm gì cả, cái gì cũng đều nói hết cho người ta biết, chặc!

“Cậu như thế nào còn ở nơi này?” Ở thư viện, gặp bạn học cùng lớp kinh ngạc hỏi cô.

“Bằng không tớ có thể đi nơi nào?” Đem sách để lại trên giá, lại rút ra một quyển khác.

“Chuông báo đã đánh đâu! Cậu không phải đang đợi tiểu bạn trai của cậu tan học sao?” Khóa thứ hai nhất định so với khóa thứ tư ra sớm hơn, vị nữ sinh si tình này thường thường đều ở thư viện lang thang giết thời gian, mọi người đều thấy nhưng không thể trách a!

“Quan Tử Cẩn không phải là tiểu bạn trai của tớ!” Hơn nữa, bọn họ hôm nay cũng không có hẹn.

“Tớ lại không chỉ tên nói họ.” Bạn học cười mà như không cười nói.

“Không cần chỉ tên nói họ cũng biết là cậu đang nói ai.” Lời đồn đã sớm bay đầy trời, cô còn làm gì phải giả bộ như không biết.

“Không phải bạn gái, làm sao ba ngày hai hôm lại đưa bữa khuya cho người ta?” Học tử làm được so với bạn gái chính quy còn xứng chức.

“Đó là bởi vì hân ngốc!” Để nói chuyện như vậy, bạn bè chỉ cần giả bộ đáng thương, ngay cả tiền sinh hoạt đều có thể đưa cho người ta mượn, cô dám cam đoan, tám phần là một đi không trở lại. Cô là người không có lương tri sao? Như thế nào nhẫn tâm nhìn hân suốt ngày ăn mỳ ăn liền?

“Còn nói không phải bạn gái.” Bạn học cười càng mập mờ. Ngốc hay không ngốc, là do bạn gái quản a? Căn bản là một bộ dáng ưu quốc ưu dân ưu Tử Cẩn đây, suốt ngày quan tâm người ta.

“Đừng nói làm bạn bè không nhắc nhở cậu, năm nay có một học muội mới đến, bộ dạng cũng không tệ, còn là hệ hoa, đang thực tích cực theo đuổi hân nha. Nghe đồn các cậu là một đôi, nhưng lại không sợ đắc tội học tử, còn lớn tiếng nói, nó trẻ tuổi hơn cậu, điều kiện hơn cậu, tin tưởng sẽ đuổi được hân tới tay. Tựa như cậu nói, người kia thực ngốc, luôn không làm rõ ràng lắm tình huống, ngày nào đó mặc danh kỳ diệu bị theo đuổi mất rồi, đến lúc đó

cậu đừng hối hận”.

“ Có chuyện này?” Hù dọa a? Cô làm sao không có nghe được?

“ Phải biết tranh thủ thôi, bên ngoài trời đang mưa, còn không mau tìm hần đi dạo dưới mưa, hảo hảo mà bồi dưỡng cảm tình một chút”.

“ Gì? Bên ngoài đổ mưa?” Cô không nói hai lời, đem sách trả lại thư viện, hướng đi ra ngoài.

Vận khí người này xui đến trầm trọng, khi hần mang dù, thời tiết dù ẩm thấp cũng không đổ mưa. Nhưng chi cần hần không mang dù, cho dù một khắc trước còn nắng chang chang, ngay sau đó đều có khả năng sẽ mưa to tằm tằm, thường thường thấy hần thực đáng thương bị làm cho ướt sũng.

Cái được gọi là định luật, ở trên người hần sẽ nghiệm chứng được mười phần mười.

Cô gọi điện thoại, quả nhiên hần bị nhốt tại phòng học dưới lầu không thể động đậy.

“ Học tỷ, chị thật sự là thiên sứ”. Cô mỗi lần đều xuất hiện những khi hần cần nha.

“ Miệng ngọt như vậy!” Dính mật.

Phòng học dưới lầu cách ký túc xá nam có một đoạn, đương nhiên là người đáng cao sẽ cầm dù, dưới dù không gian có hạn, cho dù là vai kề vai cũng vẫn bị nước mưa ướt đến. Quan Từ Cần chú ý đến bên bả vai cô bị mau ẩm ướt, nhờ cô giúp cầm dùm hộp giấy, nắm vai cô kéo về dựa sát vào trong dù.

“ Cái gì vậy?” Cô chỉ chỉ vào hộp giấy.

“ Bao tay, là của học muội cho, nói là muốn tặng bù quà sinh nhật”. Thực tri kỷ nghĩ đến hần khi lái xe sẽ bị lạnh.

“ A, làm học trưởng, kiêu ngạo?”

Hần kỳ quái liếc cô một cái. Bạn bè tặng quà cho nhau không phải là chuyện rất bình thường sao? Không hiểu sao cô lại toan hần.

“ Tôi không thể nhận sao?”

“ Vì sao phải nhận, cậu rất lạnh, thật thiếu bao tay sao?” Người ta đưa hần sẽ nhận, thật không có nguyên tắc!

“ Vấn đề không phải là thiếu hay không thiếu, người ta có tâm ý tặng quà sinh nhật, nếu không nhận thì thật thất lễ!” Học tỷ tặng, hần đều có nhận a, hơn nữa còn ghi tạc trong lòng, nhất định sẽ nhớ đáp lễ.

Đó chẳng qua là lấy cớ, hần nghe không hiểu sao? Trọng điểm là cô bé nhà người ta có ý với hần, muốn hần mang trên tay, ấm áp ở trong lòng!

“ Cậu cảm thấy học muội so với tôi trẻ tuổi, xinh đẹp hơn sao?”

Quan Từ Cần dừng lại bước chân, nghe khẩu khí buồn bực của cô, nghiêm túc đánh giá cô một lần.

“ Nguyên lai. là như thế này!”

“ Như thế nào?”

“ Phụ nữ ganh tỵ tâm!” Học tỷ cảm thấy bị so không bằng? Khó trách học tỷ mất hứng khi hần nhận quà của học muội.

“” Không nên trông cậy vào hần nói ra cái gì hay ho trong lời nói.

“ Học tỷ, chị một chút cũng không già!” Hần tự cho là an ủi vỗ vỗ vai cô.

“ Cám ơn cậu nha!” Cô tức giận. “ Nhận đều đã nhận, đúng lúc tôi thiếu một đôi bao tay, đưa cho tôi như thế nào?”

“ Không được”. Trả lời tương đương nhanh chóng kiên quyết. Người khác đưa quà không thể chuyển giao, nếu bị biết, sẽ thật không hay lắm.

Chưa từng bị hần cự tuyệt qua, Đồng Thư Nhã thực sự sùng sốt một chút.

“ Nếu tôi rất muốn đâu?”

“ Vẫn là không được”. Nói hần dễ nói chuyện, nhưng lại có một số việc rất có nguyên tắc, cố chấp thật sự, nói cái gì cũng không nhượng bộ.

“ Chỉ nói vậy thôi, hẹp hòi keo kiệt!” Đứng trước cửa ký túc xá nam, tiện tay nhét hộp giấy vào trong lòng hần.

“ Nếu chị muốn.”

Không cần nghe hắn nói xong, đoạt lại cây dù, dùng thanh âm đứt quãng nện ra từng chữ nói “Gặp, lại, sau!”

“Học.....”

Học học học..... Kêu cái rầm á! Đồng Thư Nhã không thèm để ý đến hắn, nhìn cũng không quay lại nhìn hắn một cái.

Ai hiếm lạ gì bao tay, chỉ thử xem phản ứng của hắn mà thôi, là bảo bối như vậy, còn dùng ngữ khí cường ngạnh chưa bao giờ nghe qua cự tuyệt, gạt người nhà nhận lễ vật của người hâm mộ a!

“Kỳ quái.....” Quan Từ Cần ngồi đứng dưới mái hiên của ký túc xá nam, thì thào tự nói.

Học tỷ... có phải hay không đang tức giận?

“Vợ chồng son cãi nhau?”

Khi người thứ n nói với hắn những lời này, Quan Từ Cần khốn quẩn gãi gãi đầu, rơi vào trầm tư.

Đã thành thói quen cùng người nào đó bị gọi là “Vợ chồng son”, cũng lười lãng phí nước bọt đi giải thích, biết đang nói ai nói về ai là tốt rồi. Nhưng là..... có sao? Bọn họ có cãi nhau sao?

“Không phải là cảm tình rất tốt sao? Tuần trước còn thực lãng mạn đi dạo trong mưa mà?” Bạn học b lại nói tiếp.

Kia không phải là đi dạo dưới mưa. Ngày đó hắn ăn mặc ít lắm, lạnh muốn chết, thậm chí mong chạy nhanh về ký túc xá tắm nước ấm nữa mà!

Bất quá..... Cô ấy ngày đó thoát nhìn không được vui vẻ mấy?

“Nhất định là giận dữ rồi, không nhìn thấy mấy ngày nay Đồng học tỷ không đến tìm cậu ấy sao?”

Đúng, hắn đã có một lúc lâu không nhận được điện thoại của cô, cũng không thấy được cô. Bằng không lúc trước, cô dù không có khóa học, ngẫu nhiên cũng sẽ đến lớp của hắn dự thính. Kỳ thực những môn này cô đã sớm học xong, cũng cùng giáo sư quan hệ tốt lắm, dẫn đến giáo sư đối với hắn ấn tượng cũng rất tốt....

Cô thật sự lo cho hắn đến không còn lời gì để nói, giúp hắn trong việc học, khi cùng bạn bè đi chơi cũng luôn chừa phần hắn. Ngay cả khi hắn gặp xui xẻo, vẫn chỉ có cô ở bên cạnh giúp hắn, những người khác đều vô lương tâm chỉ biết đứng ở một bên cười thôi.

Trừ bỏ nghỉ đông và nghỉ hè ra, dường như không có quá một tuần không được gặp cô, hắn biết cô đang bận làm tốt nghiệp chuyên đề nghiên cứu, cũng không dám làm phiền cô, định chờ cô hết bận rồi nói sau....

Học xong khóa hôm nay, hắn đến phòng học chuyên đề tìm cô, bạn học của cô nói cô đang ở thư viện tìm tư liệu, cho nên hắn lại đi vào thư viện, nhìn thấy cô đang thật chuyên tâm tra tài liệu. Vì vậy, hắn ra bên ngoài đứng chờ.

Một lúc sau, bạn học bước vào thư viện, thấy cô còn ở đây, hơi kinh ngạc hỏi “Thư Nhã, cậu sao còn ở nơi này?”

Những lời nghe đã thực quen tai, Đồng Thư Nhã ngay cả đầu cũng không ngẩng lên một chút hỏi “Vì sao tớ phải đi tìm Quan Từ Cần mới là bình thường?” Bằng không sẽ bị hỏi ‘Cậu như thế nào ở trong này?’, cô cũng không phải là trẻ sinh đôi kết hợp với người nào đó nha!

Cái tên vô lương tâm kia, cô không đi tìm hắn, hắn cũng không biết chủ động tìm cô.

Càng nghĩ càng tức! Hơn một năm nay khắp nơi chiếu cố cho hắn, đào tìm đào phôi ra đối xử tốt với hắn, kết quả thế nhưng không thể so sánh bằng học muội trẻ tuổi, xinh đẹp.

Nhìn xem, hơn một tuần, một cú điện thoại liên lạc cũng không có, thật sự là tức chết cô mà!

“Nhưng mới vừa rồi hắn đến lớp học tìm cậu a, tớ nói với hắn cậu ở trong này mà, cậu không gặp được hắn sao?”

Di “Cậu nói hắn tìm tớ? Khi nào?”

“Đại khái là khoảng hơn bốn giờ”.

Bốn giờ, bây giờ đã hơn sáu giờ!

Cô sờ sờ túi tiền, phát hiện di động còn trong túi xách dưới phòng học, đi xuống dưới lầu tìm túi xách, ra ngoài hành lang, một bên chuyên tâm cúi đầu gọi điện thoại.

“Học tỷ....”

“Đừng ồn” Cô không ngẩng đầu lên, gọi điện thoại, tiếng chuông lại vang lên từ người ở phía sau. Cô dừng lại động tác, ngoài ý muốn quay đầu lại nhìn thấy hắn “Quan Từ Cần, cậu đứng ở chỗ này làm cái gì?”

“Chờ chị a!” Hấn mỉm cười ôn hòa với cô.

“Bạn học tôi nói là cậu tìm tôi?”

“Đúng vậy, nhưng tôi thấy chị đang chuyên tâm, ngại làm phiền đến chị”.

Cho nên liền lựa chọn đứng ở bên ngoài đợi cho đến khi cô xong việc? Đưa ngốc này!

Tuy rằng ngớ ngẩn_ lại khiến cho người ta ảm áp.

“Học tỳ, có phải chị mệt chết đi? Tôi có thể giúp gì không?”

Tĩnh hấn còn có một chút lương tâm, còn biết hỏi han ân cần, không thấy tiểu học muội xinh đẹp liền mê choáng váng, phai mờ nhân tính chỉ còn lại thú tính.

“Tôi muốn tìm tư liệu. chạy số liệu, cậu có thể giúp cái gì?”

“Tìm tư liệu tôi có thể giúp chị tìm, chạy số liệu tôi cũng có học qua môn thống kê”

“Vậy đến nhà của tôi đi!” Cô cũng không cùng hấn khách khí làm gì.

Im lặng đi hết một đoạn đường, bây giờ bắt đầu là ban đêm mùa đông có chút lạnh, cô chà xát hai tay, a a cho ấm. Quan Từ Cần bỗng nhiên nhớ ra, từ trong ba lô lấy ra một thứ “Học tỳ, cái này cho chị”.

“Bao tay, chị không phải thiếu một đôi sao?”

Hấn còn tưởng thật sao. “Cậu mua?”

“Đúng vậy!” Người khác tặng hấn không thể đưa cho cô, nhưng xem nét mặt ngày đó của cô dường như rất thất vọng, bộ dạng thực sự rất muốn, cho nên hấn riêng đi mua một đôi khác.

Hấn không biết tiểu nữ sinh thích loại kiểu dáng nào, thẩm mỹ của hấn cũng không có gì đặc biệt. Cho nên còn riêng đi nhờ chị cả giúp hấn chọn, sợ mua rất xấu sẽ không thành ý với cô.

“Đưa ngốc!” Cô cười, đưa tay ra “Đeo dùm tôi”.

Quan Từ Cần chú ý nét mặt của cô, tuy rằng mắng hấn ngốc, nhưng khoe miệng lại có cười nhàn nhạt, cho nên chắc là không có tức giận rồi.

Hấn yên tâm đeo cho cô xong, cô hướng hấn ngoắc ngoắc ngón tay “Cúi đầu thấp một chút”.

Hấn nghe lệnh làm theo, cô cời khăn quàng cổ màu trắng trên người xuống, hướng cổ hấn quấn hai vòng, dưới ánh mắt khó hiểu của hấn, cô mỉm cười nói “Lễ vật đáp tạ”.

Quan Từ Cần lẳng lẳng, vuốt ve khăn quàng cổ trên cổ, phía trên còn có lưu lại độ ẩm da thịt cô, còn có mùi hương nhàn nhạt đặc trưng của con gái, không biết vì sao, gương mặt không khỏi nóng rang, bên tai cũng đỏ lên.

Bọn họ mua bữa tối trước, ăn no thật no mới bắt đầu khởi công.

Cô sửa sang lại tư liệu, hấn thì giúp cô tra tì một nửa thông tin.

Bất tri bất giác, thời gian trôi qua nhanh chóng, chờ khi tới khi hấn chú ý.....

“A” Hết thắm một tiếng. “Đã qua mười một giờ, ký túc xá đóng cửa!

Không biết khi nào thì đã ngừng công việc trong tay, Đồng Thư Nhã chống má nhìn chăm chú hấn, cô phát hiện nha, nam nhân nghiêm túc là đẹp trai nhất. Khi hấn không làm ra những việc ngốc nghếch, bộ dáng chuyên chú cũng thật có một phen mị lực.

Chỉ bất quá..... vừa mở miệng quý kêu liền phá công.

Cô cười “Sợ cái gì? Lầu trưởng ở tầng lầu kia cùng tôi có chút giao tình, tôi nói một tiếng là được rồi”.

“Vấn đề là.....” Hấn không có nhà để về a.

“Ghét bỏ tôi a? Có muốn bị đuổi ra phòng tắm ngủ không?”

Ý tứ là..... Cô cho hấn ở lại sao?

Khóe miệng giờ lên không đến ba giây lại suy sụp xuống dưới “Vẫn là không tốt lắm, dù sao chị cũng là con gái, làm như vậy đối với thanh danh của chị không tốt, để tôi gọi điện cho bạn học”.

“Quan Từ Cần, cậu sống ở cổ đại a! Bảo thủ như vậy, khó trách toàn thế giới đều biết cậu là xử nam, có muốn để tôi lập cho cậu cái đèn thờ trình tiết?”

Mặt hần một trận hồng “học, học, học tỷ.....” Thất nam da mặt mỏng, bắt đầu nói chuyện cà lăm.

“Trên bàn trang điểm của phòng tắm có bàn chải đánh răng mới, rửa mặt chải đầu xong lập tức tắt đèn lên giường cho tôi”.

Còn lên giường?

“Sẽ... sẽ bị hiểu lầm.....?”

“Đã sớm hiểu lầm” Toàn bộ thế giới đều nhận định bọn họ là một đôi, nhìn cô có biết bao nhiêu cười nhạo, cũng bởi vì chuyện xấu của bạn trai còn là xử nam, giống như nói cô không có mị lực chút nào, thật mất mặt vô cùng.

“Kia... tôi ngủ trên sàn nhà...”

Thời tiết lạnh đời mạng, cô ở chỗ này một không có túi ngủ, hai không có chăn lông, nếu đem hần quăng xuống sàn nhà lạnh như băng, buổi sáng ngày mai chắc chắn hần sẽ bị chảy nước mũi tùm lum, lương tâm của cô cũng không phải bị chó tha a.

“Cậu phiền toái đủ chưa? Tôi không ăn thịt cậu, trình tiết của các hạ an toàn vô lo!” Cứ yên tâm giữ đồng tử thân của hần đi.

Quan Từ Cần bên tai nóng rất thiếu hồng, bị cô nhìn trừng trừng khí thế, nửa câu phản bác cũng đều nói không được.

Đánh răng xong, tắt đèn rồi, người cũng kiên trì nằm ở đó, không khí trong lúc này, toàn bộ trong phòng đều là hơi thở thuộc loại hương vị của cô, khiến cho nhiệt độ trên mặt hần không hề có xu thế giảm xuống.

Chưa từng có cùng cô gái nào thân mật qua như vậy, càng miễn bàn là cùng nằm trên một chiếc giường, toàn bộ rạp trái giường đều chứa đặc hữu mùi thơm của cơ thể nữ tính, nhàn nhạt, nhợt nhạt, nhưng cũng đủ để khiến cho mặt của hần đỏ đến bốc lên hơi nước.

“Quan Từ Cần, cậu lại lên con cóc gì?” Cô dờ khóc dờ cười, hỏi tiểu khuê nam đang nằm dưới gầm giường.

Hào..... đau!

Hần rầu rĩ từ dưới giường bò lên, xoa cục u mới sưng trên đầu.

Chậc! Cô lắc đầu, lấy tay kéo hần đến, giúp hần xoa xoa cục u.

Hần theo bản năng chụp lấy cô để ổn định trọng tâm thân thể, qua vài giây, mới hậu tri hậu giác linh ngộ dưới tay chạm đến gò đồi nổi lên mềm mại có thể là.....

“Tay cậu sờ đến chỗ nào? Muốn trên đầu lại thêm nhiều cục u sao? Quan Từ Cần?” Thanh âm rất bình tĩnh truyền đến.

“A!” Trong bóng đêm, chậm nửa nhịp mới kịp nhận ra mình đường đột gai nhân, cả người giống như lò xo giống nhau nhanh chóng văng ra sau, sau đó cũng không có gì ngoài dự kiến là thêm một tiếng ‘lch’!

Lần này là đụng vào vách tường!

Nếu cô vô lương tâm một chút, chắc chắn sẽ lại cười to ra tiếng.

“Người bị sờ là tôi, sao cậu so với tôi còn bị kinh hách hơn!” Cô buồn cười kéo hần về.

“Không, không cần.....!” Hần khóc không ra nước mắt, còn tiếp tục như vậy, không cần chờ đến hùng đông, hần đại khái cũng bị treo cổ!

“Không cần lộn xộn!” Lấy tay sờ, quả nhiên là hai cái cục u, trái phải đồng đều.

Không cần cô nói, hần cũng không dám động đây, rất sợ lại đụng phải những chỗ không nên sờ.

Cô giúp hần nhẹ nhàng xoa cục u, động tác dịu dàng, lực đạo kiểm chế vô cùng tốt, tốt đến đầu hần toát ra một cái dấu chấm hỏi lớn.

Bình thường loại tình huống này, cô không phải nên tặng cho hần một cái tát, rồi sau đó đập hần văng xuống giường sao? Hần không cần thận phi lễ cô nha, cô còn có lòng tốt như vậy giúp hần nhẹ nhàng xoa?

“Tốt lắm, ngủ. Ngày mai còn muốn lên lớp, không nên lại làm trò nữa!”

“Tôi không có làm trò.....”

“Chắc, cảm miệng, lập tức nằm yên cho tôi”

Một khẩu lệnh, một động tác, ba giây lập tức nằm xuống.

Hắn ngay cả ánh mắt cũng không có dám nhắm lại. Khi còn nhỏ ngủ chung với anh tư, nghe nói tướng ngủ hắn không tốt lắm, nằm lăn tơi lăn lui, có khi còn đem chân gác lên trên người người ta, làm cho anh tư thật ghét bỏ. Hắn nếu ngủ rồi, sáng mai lại phát hiện lăn đên trên người cô thì làm sao bây giờ? Học tử nếu không cầm dao đuổi giết hắn thì cũng sẽ tức giận đến mười ngày nửa tháng không để ý tới hắn!

Hắn thật sự rất sợ cô tức giận a!

Hắn vốn định đợi cô ngủ, lại vụng trộm xuống sàn ngủ, ngày mai làm bộ nói ngủ không cẩn thận ngã xuống dưới tốt rồi.....

Nửa giờ trôi qua, hơi thở của cô vững vàng, hắn là..... Đang ngủ đi?

Đang muốn điều chỉnh động tác, một cánh tay ngọc đã ôm lấy giữa lưng hắn, đưa hắn ôm trở về, tay kia thì kéo chăn lên “Tôi đã nói không để ý, cậu rút cuộc có phiền toái gì?”

Lại để cho hắn cứ tiếp tục chơi như vậy, ngày mai sẽ không phải là cảm mạo mà sẽ là não chấn động!

“Học, học, học, học, học.....” Lần này lấp bắp càng triệt để “Chị..... muốn hay không..... Buông, buông ra!”

“Vậy cậu liền an phận ngủ a”. Cũng không phải không ôm qua, mọi khi ngồi ở phía sau xe máy cũng thường ôm lấy thắt lưng hắn, không biết là hắn ở thẹn thùng cái gì...

“Nhưng là..... Lỡ như tướng ngủ tôi không tốt lắm....”

“Không quan hệ, tôi sẽ không làm gì cậu”.

“Chị..... xác định?”

“Xác định”. Cả ngày mai cô đều không có khóa, còn người nào đó thì có tới hai khóa, nhận thức rõ một chút được không?

“Vậy là tốt rồi!”

3 phút đi qua.

Hắn đang ngủ.

Quả nhiên là người không tâm cơ, không phiền não, ăn ngon lại ngủ ngon.

Hỏi cô làm sao mà biết? Bởi vì cánh tay hắn vắt ngang đây, ngay tại trước ngực cô. Cái này đổi lại khi là hắn thanh tỉnh, có khả năng sợ tới mức nhảy dựng lên, phản ứng sẽ không bình tĩnh như vậy.

Qua tiếp 3 phút, ngay cả chân đều gác lại đây.

Không..... như vậy đi?

Hắn ngủ vừa mê lại vừa say, vừa cảm giác tới hừng đông, mà cô, lại buông tha cho giây dựa, rốt cuộc không thèm để ý buổi tối này bị hắn ăn hết bao nhiêu đậu hũ.

Làm sao có người tướng ngủ không an phận như vậy? Nếu không phải người này họ Quan, tên Từ Cần, cô sẽ thật hoài nghi đối phương là giả bộ ngủ để ăn bớt.

Mới vừa tỉnh ngủ, đôi má hắn cộm cộm, cảm giác được so với gối đầu xúc cảm còn mềm mại hơn, mở mắt ra trong nháy mắt, đầu còn chưa thanh tỉnh còn chưa ý thức được mình ở chỗ nào, đầu tiên là lưu ý cánh tay phải đáng vậy quanh đường cong rõ ràng ở trên thắt lưng, hoang mang sờ sờ, phát hiện đầu nằm lên thứ gì mềm mại.....

“A” Rốt cuộc tạo thành hữu hiệu tin tức ở trong óc, hắn kích động văng ra từ bộ ngực mềm mại của người nào đó. (Anh này, ngủ khò ghê)

Thảm, cái này cực u trên đầu sẽ nhiều đến không đếm được.....

“Quan Từ Cần, tướng ngủ của cậu có đủ kém”

“Tôi biết.....” Hắn cực độ xấu hổ, cúi đầu nâng không dậy nổi.

Đồng Thư Nhã bật cười “Làm sao có vẻ mặt hổ thẹn giống như phóng hỏa giết người như vậy? Tôi nói rồi sẽ không trách cậu.”

Di ? một cô gái bị người ta động tay động chân như vậy, chiếm hết tiện nghi, không phải đều nên tức đến mức đem đối phương đánh cho sưng như đầu

heo sao?

“Mới 6 giờ rưỡi, có muốn ngủ tiếp một chút?” Cô hỏi.

“Còn ngủ?” Hấn sợ tới mức lắc đầu mạnh liệt. Nếu còn ngủ tiếp, có khả năng cả người đều nằm sấp trên người cô đi, hấn cũng không xác định chính mình có bao nhiêu xương cốt để cho cô bẻ.

“Ký túc xá mở cửa, tôi trở về sửa sang một chút”.

“Chờ một chút” Khi hấn cầm lên ba lô mở cửa, cô bắt buộc chính mình rời đi ở chỗ mê người ấm áp, cầm lấy khăn choàng cổ tối qua thay hấn choàng ấm “Sáng sớm sẽ lạnh”

“Ừ, đợi tôi tan học sẽ đến đây giúp chị làm sổ liệu tiếp”.

Cô khoát tay, nhìn hấn đi vào thang máy rồi mới đóng cửa phòng lại, trở về giường ngủ tiếp.

Tối hôm qua cô căn bản không có ngủ gì, để cho người đó nơi này đè, nơi đó ôm, có quý mới ngủ được, nhưng kỳ quái là, hấn vừa đi, nơi này thiếu nhiệt độ của hấn, dù lần qua lần lại thế nào, ngược lại vẫn ngủ không được?

Tiếng chuông điện thoại vang lên, cô đưa tay đi tiếp, còn chưa lên tiếng, thì ở đầu dây bên kia đã truyền đến tiếng khóc cực kỳ khoa trương.

“Ô.....ô.....ô, con gái, cha quá cảm động?”

“Ba?” Mới sáng sớm, làm khi gì?

“Ô, ô.....” Còn đang khóc.

“Chặc, cảm miệng. Không cho khóc”. Người nào sắp chết, muốn cô để tang, cũng phải nói rõ ràng đi!

“Ô.....” Đè nén thanh âm “Nhưng là..... Thực sự rất muốn khóc a.....”

“Nói rõ ràng cho con, muốn khóc tiếp sẽ cho ba khóc đủ!” Kỳ cục, từng tuổi này còn muốn để người hung.

“Ba..... quá cảm động..... con gái, con rốt cuộc cũng trưởng thành!”

“.....” Cô than thở, có loại cha này, cô mười tuổi cũng đã quá tuổi trưởng thành rồi! Hôm nay ông ấy rốt cuộc cái gì thần kinh không bình thường?

“Ô.... Không nghĩ tới con gái của ta cũng sẽ lưu đàn ông qua đêm, cha vốn nghĩ đến con quá mạnh mẽ, không có tên con trai nào che chở được con.....”

Nói đến đây, thực sự rất oán thán.

Uổng phí sinh ra nó ngày thường xinh đẹp như vậy, muốn đáng người có đáng người, muốn gương mặt có gương mặt, vậy mà hết lần này tới lần khác chính là cấm lại gần ta. Khi thanh xuân mười sáu tuổi, có một học trường theo đuổi nó, chẳng qua chính là kiếm lòng không đậu, quàng vai nó mà đã quên hỏi ý kiến nó mà thôi, nó lại đem người ta ném qua vai.

Sau đó, lại dùng vẻ mặt vô tội nói với ông “Phản ứng bản năng mà, ai kêu hấn không nói trước một tiếng với con, con bị hù!”

Tương tự loại sự kiện này ừ ừ kéo đến, muốn hôn nó, nắm tay nó, ôm thắt lưng của nó, đều phải trải qua sự cho phép của nó, nếu không thì sẽ bị đẩy ra, còn không thì té xuống hồ cá, trong đó có khi còn bị đá gãy hai cái xương sườn (Chị thật dã man).

Tìm căn nguyên để nghiên cứu, thì ra là do hoàn cảnh trưởng thành lúc nhỏ, để cho nó phải tự học bảo vệ mình, cuộc sống lâu ngày, làm cho không dễ dàng cho người ta đến gần hoặc tứ chi đụng chạm, hề nghĩ đến đây, đối với con gái bảo bối duy nhất của mình, ông rất là áy náy.....

Có một thời gian, thực sự lo lắng cho nó sẽ cả đời làm lão xử nữ, sau đó lớn tuổi, thiếu hụt đàn ông nên khó chịu, đè nén lâu ngày, sẽ dẫn đến tâm lý biến thái.....

“Lão ba, ngài suy nghĩ nhiều quá!” Cô nghe được nha, muốn làm bầm bầu bầy thì cũng nên nói nhỏ một chút được không? Cái gì mà tâm lý biến thái lão xử nữ, thật sự là đủ!

“Ô....ô... cho nên ba thật cảm động, con gái rốt cuộc cũng phá thân.....” Cảm động nhất là, tên con trai kia có thể còn sống đi ra..

“.....” Không nói gì.

Làm gì có loại cha này? con gái cùng đàn ông lâu lằng. Còn làm một bộ dáng muốn chiêu cáo thiên hạ, mở tiệc ăn mừng, còn nói phá thân a, thật sự là đủ!

“Ba còn dám nói, ba, con không phải đã nói đừng sai người đứng gác dưới lầu con, ba nghe có hiểu không đó?” Quan Từ Cần vừa mới đi, lập tức biết

được tin tức, nếu cô không đoán sai, lão ba chắc chắn cùng với chú Cường cả đêm không ngủ ở trong phòng tính thời gian, một nam một nữ nhốt ở trong phòng có thể làm được bao nhiêu chuyện, thấy người ta hùng hăng sáng mới đi ra ngoài, tám phần là mừng rỡ ôm nhau mà khóc.

“Đó là..... Đó là..... bảo vệ, bảo vệ con..... Nắc, an toàn”. Còn khóc, đừng náo loạn nữa, đại ca! Có cần phải cảm động như vậy không a?

Một cái lão nam nhân sắp năm mươi tuổi, khóc thành cái đức hạnh này có thể nhìn sao? Một ông ấy hai mươi năm trước còn là đại ca đầu đảng làm mưa làm gió.

“Con gái, hần có nói hay không muốn kết hôn với con? Muốn mời khách mấy bàn? Còn hi bánh nữa? Muốn sinh mấy đứa con? A, khi nào thì dẫn hần về ra mắt ba? Sinh kim muốn thu bao nhiêu..... A, sinh kim không có cũng không sao, chỉ cần hần thương con là tốt rồi.....”

“Ngừng, lão ba, hần mới hai mươi nha!” Người ta chỉ ở nhờ có một đêm mà thôi, ông làm chi có một bộ dáng muốn đưa con gái gả vợ ra ngoài, ông ấy có thể càng khoa trương hơn một chút sao?

“Vậy à..... con gái, thật giỏi đó, thích ăn cò non”

“.....” Người này thật là ba ba của cô sao? Tại sao cô cảm thấy đề tài trọng tâm của bọn họ hoàn toàn không cùng xuất hiện.

Giờ phút này, nếu nói rõ với ông ấy, cô và Quan Tử Cần không phải là quan hệ như vậy, làm lão ba thất vọng, không chừng còn thẹn quá thành giận, sau đó cái tên không chịu cưới con gái ông ấy mà còn hào phóng qua đêm ở nhà người ta, sẽ gặp phiền toái lớn.

Lão ba có đôi khi nổi giận lên, là không chịu nói lý.

Suy nghĩ một chút. Quên đi, vẫn là không nói tốt lắm! Đến lúc đó xem tình huống thế nào rồi chuẩn bị làm rõ với ông ấy.

Bạn đang đọc truyện *Cần Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Ông Thư Nhã ở trường ưu thế lớn nhất là chính là giao du rộng rãi, nhân duyên tốt. Mà ý nghĩa sau lưng của nhân duyên tốt tức là đại biểu cho việc tin tức linh thông, bao gồm những tin tức lớn đến lời đồn đãi trong hệ, chỉ xem cô có muốn biết hay không mà thôi. (ko có việc gì là ko thể biết) Sau khi cô và Quan Tử Cần không hiểu sao bị ghép thành một đôi, lại kháng án không có hiệu quả (ko ai tin), mọi người đều cho rằng hần là bạn trai của cô. Cũng bởi vậy, có rất nhiều nhiệt tâm dân chúng tìm đến cô mật báo về những chuyện xấu liên quan đến bạn trai, thậm chí ngay cả hần nói thêm vài câu với bạn nữ sinh nào đều được truyền đến trong tai cô.

Ngay từ đầu, cô cũng không để ở trong lòng, cho đến những ngày gần đây nhất, nhiều người khác nhau một lần nữa nhắc tới hệ hoa học muội với sự tích công khai theo đuổi. Tiểu học muội tương đối tích cực, hành động liên tục, cô rất hiếu kỳ, không biết bản thân nam nhân vật chính có ý thức được mình bị theo đuổi hay không?

Tuyến thần kinh của người này so với cột điện còn cứng, muốn hần hiểu phong tình (chuyện tình cảm), còn không bằng đội trứng xỏ số còn hơn.

Hôm nay vừa đến trường, lại nghe nói tiểu học muội đã bắt đầu đưa điểm tâm.

“Thư Nhã, cậu phải dịu dàng một chút. Cậu xem, tiểu học muội người ta nhu tình như nước, còn cậu lại luôn đối với hần hung dữ như vậy, cẩn thận có ngày hần thật sự sẽ bị tiểu học muội bắt cóc”

Gần nhất, mọi người đều không hèn mà cùng khuyên cô một câu như vậy.

Cô hung dữ? Đó là bởi vì mọi người không biết hần rất ngốc, luôn luôn làm một số chuyện làm người ta muốn mắng hần.

Người này rốt cuộc tốt ở chỗ nào? Thần kinh cứng, vận khí kém, nói chuyện rất ngốc, làm việc không có nề nếp, lại không hiểu gì về phong hoa tuyết nguyệt(lãng mạn), cư nhiên lại có một đồng người muốn cướp, đúng là thực không có thiên lý mà.

Cô miễn cưỡng nằm sấp trên bàn, thời tiết buồn, ngay cả tâm tình cũng bắt đầu buồn theo.

“Thư Nhã, tiểu học đệ nhà cậu đến tìm cậu”.

Cô ngay cả đầu cũng chưa nâng, vẫn nằm ở trên bàn như cũ.

“Học tỹ, làm sao vậy? không thoải mái sao?” Quan Tử Căn cúi đầu xem kỹ, lấy tay sờ trán cô.

“A biết, chắc là chưa ăn cơm trưa, không có thể lực thôi!” Bạn học trả lời thay, có người cự tuyệt lời mời ăn cơm trưa của cậu ấy, hại cậu ấy tức giận đến ngay cả cơm trưa cũng không thèm ăn. Hừ, hừ! lại mạnh miệng. Còn nói rằng không để ý a! Kết quả còn không phải bởi vì “người ta” cùng tiểu học muội ngọt ngào ăn cơm trưa, nên bản thân mình liền ăn không có vị thôi!

“Thật vậy chăng?” Kết quả Quan Tử Căn vừa nghe, lập tức từ trong ba lô lấy ra một gói bánh bích quy nhỏ. “Ăn này trước”.

Đồng Thư Nhã ngược mắt, miễn cưỡng liếc nhìn hần một cái “Không phải nói là của tiểu học muội đưa không thể đưa cho người ta”.

“Ăn không sao”. Tùy ý mở ra cái nơ con bướm được gói tí nỉ, đem nguyên gói nhét vào trong tay cô, chính bản thân mình thì tự động tự giác giúp cô cầm túi sách. “Đi thôi!”.

“Đi? Đi đâu?” Nghe đồn không phải là tiểu học muội hẹn hần đi xem phim sao?

“Ăn cơm a! Hôm kia chị không phải nói là rất muốn ăn lẩu ở chợ đêm sao?”

Cô có nói qua! Nhưng đó chỉ là thuận miệng nói thôi a! Hần nhớ kỹ?

“Ăn lẩu xong, có muốn đi xem phim hay không? Hôm nay, nghe học muội nói có một bộ phim mới không tệ”.

Người ta nói vậy là muốn hẹn cậu đi xem, chứ không phải muốn cậu hẹn nữ sinh khác.....

Đồng Thư Nhã tức giận “Vậy cậu với tiểu học muội đi xem!”

“Nhưng mà tôi có vẻ muốn cùng đi với chị a!” Hần vừa nghe học muội nói, liền cảm thấy Đồng Thư Nhã hần là sẽ thích, cho nên liền cự tuyệt học muội. Cùng một bộ phim, hần làm chi phải coi hai lần.

“Hừ!” Tính ra hần còn có lương tâm, biết có phim hay, người đầu tiên muốn chia sẻ là cô.

Tầm mắt dừng lại trên gáy hần có khăn quàng cổ màu trắng, đó là cô tặng, thời tiết rất lạnh, thường thấy hần quàng. Nhưng thật ra bao tay tiểu học muội tặng, chưa bao giờ thấy hần dùng qua.

Đương nhiên, cái này cũng không đại biểu là cái gì. Thời tiết lạnh vốn nên dùng khăn quàng cổ để giữ ấm, dùng bao tay lại không tiện lắm, cùng lắm chỉ dùng khi lái xe. Huống chi cái đầu của hần suy nghĩ rất đơn giản, không nên tự mình nghĩ sang nghĩa khác, bất quá, chỉ thế này thôi, cô cũng cảm thấy rất an ủi.

Hần vẫn là thích đồ cô tặng.....?

Không hiểu vì sao dạ dày trống rỗng lúc này đột nhiên lại không khó chịu nữa?

“Không phải muốn ăn cơm sao? Còn không đi?”

Nhìn theo bóng lưng hai người đi xa, mọi người ở phía sau khe khẽ thì thầm “Hai người..... thực sự không phải là tình nhân sao?”

Thực sự không phải bọn họ nhiều chuyện. Nhìn thấy nhau liền cãi cọ, hai người cũng không khỏi rất mập mờ đi!

Mọi người bình luận cho rằng, bộ dạng đó rất giống vợ chồng son cãi nhau? Ăn giấm chua thành như vậy, muốn nói không có gì, ai mà tin a?

“Học, học tỹ.....”

“Làm sao?” Căn một miếng khoai lang, hàm hồ lên tiếng trả lời.

“Chị gần đây..... Có đặc tội ai sao?” Quan Tử Căn hơi chần chờ hỏi.

“Không có. Vì sao hỏi chuyện này?”

“Phía sau, giống như có người theo dõi chị nha”.

Hần cũng phát hiện? Nguyên lai, hần cũng không ngu ngốc lắm a, tính cảnh giác rất cao?

Cô nhún nhún vai, hỏi lại: “Vì sao nhất định là theo dõi tôi, mà không phải là theo dõi cậu?”

“Bởi vì bọn họ là từ chỗ ở của chị mới bắt đầu đi theo?” Sau khi rời khỏi trường học, bọn họ có ghé nhà học tỹ ngồi một chút, rồi mới bắt đầu đi ra ngoài dạo chợ đêm. Những người đó, căn bản là đứng canh chừng ở dưới lầu nhà học tỹ.

Đã ăn lẩu xong, còn đi theo?

“Cậu sợ?” Đồng Thư Nhã nhủ mày, nhìn hấn.

“Đương nhiên sợ a!” Không biết những người đó sẽ đối với học tử như thế nào.

“Không có việc gì! Ba tôi là đại ca hắc đạo mà, cậu cứ coi như những người đó là đang bảo vệ chúng ta thì tốt rồi!” Cô bình thản trả lời một câu như vậy, còn hưng trí cầm một miếng khoai đút cho hấn.

“Học tử” Quan Tử Cẩn bực mình trừng cô, cô không biết hấn thật sự lo lắng sao? Còn có tâm tình ở đây đùa giỡn.

“Quan Tử Cẩn, cậu thật to gan” Muốn tạo phản sao? Cưng nhiên dám trừng cô?

“Kia lại như thế nào?” Lại càng thêm tội lớn bất kính.

Ai nha, dám cãi lại cô?

Đồng Thư Nhã vốn định cãi lại hai câu, hấn quay đầu, nghiêm mặt buồn bực không thềm lên tiếng.

“Uy, tức giận?” Giật nhẹ ống tay áo của hấn. Thì ra hấn cũng có tình tình đây!

“Chị không nên lấy loại chuyện này ra nói đùa, nếu gặp chuyện không may thì làm sao bây giờ?”

Ai thềm nói đùa? Ba cô thật sự là đại ca hắc đạo a, tuy rằng cô thật không thích phương thức bảo hộ này của lão ba lắm! Nhưng thấy hấn vì thế mà lo lắng cho cô, bộ dáng hờn dỗi với cô, thật là đáng yêu.

“Được rồi! tôi không đùa cậu. Không phải muốn đi xem phim sao? Đừng nóng giận nữa!” Cô cười ngọt ngào, kéo kéo tay hấn.

Cô đời này còn chưa ăn nói khép nép lấy lòng qua ai như vậy đâu, ngay cả đại ca đầu đảng kia còn thường bị cô hung, không dám hé răng luôn. Hấn thử không hãnh diện thử coi!

Sắc mặt Quan Tử Cẩn có vẻ hơi nguôi giận: “Thế hai người ở phía sau thì sao?”

“Bỏ rơi bọn họ thôi!” Cô thường làm loại chuyện này, giờ nên bắt đầu!

“Tôi nay tôi muốn ngủ ở nơi này”. Thật tự nhiên nói xong một câu, liền tự mình tiến vào phòng tắm đánh răng.

Đề lại cô một mình há hốc mồm, cứng họng, ngơ ngác đi ra bên ngoài.

Nếu đổi lại là người khác nói như thế một câu, cô đã sớm một cước đá bay ra ngoài cửa sổ, thế nhưng người kia lại là Quan Tử Cẩn. Cô thở dài một hơi.

Không nghĩ cũng biết hấn vốn không có cái gì suy nghĩ không đứng đắn, tám phần là bởi vì lo lắng cho cô, sợ những người kia đối với cô bất lợi thôi!

Nhìn bộ dạng cô giống như dễ dàng bị bắt nạt sao? Nói như thế nào hấn cũng không tin. Mà cũng khó trách hấn không tin, con gái của đại ca băng đảng cũng không phải mỗi ngày đều gặp được.

Lần này, hấn rất tự động tự giác trèo lên giường, không cần ai rờ, không cần ai hung, rất biết điều kéo chăn lên ngủ thật ngon.

Sau đó, giống như đúc cảnh tượng, cánh tay gác ngang qua đây, tiếp theo là chân, cuối cùng cả người cũng đều dè lên đây (KL: ăn đậu hủ thật trắng trợn)

Hấn thật xấu xa, ăn đậu hủ của nữ sinh lại ăn được rất yên tâm thoải mái, chỉ thiếu điều không có la lên : “Ông chủ, lại thêm một mâm”

Cô thở dài một hơi, cúi đầu xem cái đầu đang cọ sát trước ngực mình.

Rõ ràng nên tức giận, nhưng lại bị trêu chọc ra dục vọng muốn cười, lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve một đầu tóc đen dày của hấn. Tóc của hấn chất lượng rất tốt, vừa đen vừa mềm, không nhuộm màu, cũng tựa như con người của hấn vậy, có nguyên thủy nhất chất phác cùng chân thành.

Được rồi, cô thừa nhận, kỳ thực cô biết rất rõ ràng tại sao lại có nhiều nữ sinh thích hấn như vậy, cùng với thích hấn điểm nào nhất. Có lẽ hấn sẽ không bao giờ học được xây dựng lãng mạn, hoặc làm ra những hành động gì để cho nữ sinh kinh hi (kinh ngạc+vui vẻ), tạo cho người ta niềm vui. Nhưng mà, đôi mắt trong sáng cùng với tươi cười chân thành, kỳ thực rất dễ dàng bắt được tâm của các cô gái.

Chỉ cần là một cô gái thông minh sẽ biết, một trái tim chân thành không lừa dối, so với cái gì cũng quan trọng hơn. Nam nhân như vậy, sẽ không lừa gạt người, không cho người khóc. Một khi hấn đã là của người, sẽ toàn tâm toàn ý đối đãi, cần bản không thềm nghĩ đến khả năng khác.

“Cậu nha.” Cô nhẹ nhàng nở nụ cười. Thật sự là hi hữu động vật, cần được liệt vào viện được chăm sóc.

Lần này, người tình lại trước là Quan Tử Cẩn. Bất đồng là, người bị dè đổi ngược lại thành hấn.

Đồng Thư Nhả mơ mơ màng màng tỉnh lại, chống lại ánh mắt lảng lảng của hắn, hàm hồ nói tiếng “Sớm”, lại ‘đồng’ một tiếng, đầu lại nằm trên khuỷa tay của hắn.

Tướng ngủ của một người có bao nhiêu xấu, cô coi như có thể mở rộng tầm mắt. Dem tay hắn để trở về, hắn lại đưa chân sang, đem chân đá trở về, đòi lại chân với tay của hắn đều cùng đề đi lên. Thần kì nhất là, mặc kệ động tác của cô có bao nhiêu thô lỗ đem hắn đá trở về, hắn vẫn an an ổn ổn mà ngủ của hắn, một chút dấu hiệu tỉnh lại cũng không có, heo cũng không ngủ ngon bằng hắn!

Lần trước, cô căn bản cả đêm không có cách nào ngủ được.

Lần này so với lần trước khá hơn một chút, chiến đấu hơn nửa đêm, cô thực sự là vừa mệt nhọc vừa mệt mỏi, dứt khoát nghĩ đem cánh tay hắn chặn lại, hắn lại đem chân vượt qua, cô trước tiên chen chân vào ngăn chặn, đề người tổng so với bị người đè thoải mái hơn nhiều lắm.

Cuối cùng cô cũng có thể ngủ thẳng đến hừng đông.

“Học tử, thì ra tướng ngủ của chị cũng rất kém cỏi”. Giọng nói chứa đầy đồng tình từ trên đỉnh đầu truyền xuống, cô nghe được thiếu chút nữa tức đến hộc máu.

Rốt cuộc là tướng ngủ của ai xấu? Đúng là vừa ăn cướp vừa la làng mà!

“Học tử, tay của tôi đã tê rần...” Khẩu khí hảo ủy khuất.

Đáng đời! Đề gãy tay hắn.

Cử động thân thể, đang muốn thu lại chân đứng dậy, trong lúc lơ đãng, tựa hồ “chạm” đến cái gì, trong khoảnh khắc sắc mặt hắn khác thường, cô sùng sốt ba giây sau mới bắt đầu kịp phản ứng kêu “Dĩ” một tiếng.

“Cậu... cũng sẽ có cảm giác?” Cô thật kinh ngạc hỏi.

“.....” Vô nghĩa, hắn cũng không phải là tính vô năng(ko có năng lực), tại sao lại không có?

“Không phải tương truyền rằng cậu là một cái xử nam cuối cùng của toàn trường sao?”

“.....” Xử nam chẳng qua là chưa có cùng nữ sinh làm, không có nghĩa là sẽ không hưng phấn.

“Chắc, mọi người đều nói cậu rất ngây thơ, rất đáng hoàng, thì ra đều là gạt người”.

“.....” Đó là hiện tượng bản năng sinh lý buổi sáng của nam sinh, cũng với đáng hoàng hay không không có quan hệ được không? Không nghĩ tới học tử thoát nhìn trông thật thông minh, cũng có thời điểm ngốc nghếch. Nếu không phải rất bất kính, thật muốn ném cô ấy về trung học học lại giáo dục giới tính.

“Uy, cái vụ xử nam, là thật hay giả?”

“..... Học tử, chị muốn hay không đứng lên trước?” Thật vất vả mới nặn ra được thanh âm, bọn họ nhất định phải dùng loại tư thế này, thảo luận đề tài ái muội, khôn quần đến cực điểm hay sao?

“Cậu trả lời tôi trước?” Khuỷa tay đề xuống hắn, kẻ đang cố gắng ngồi dậy, cầm dựa vào lên trên, rất có tâm tư nói chuyện phiếm.

“Chị đứng lên trước...” Mặt đỏ đến cả tóc đều muốn thiêu cháy.

“Cậu trả lời tôi trước”.

“Thực sự”. Quần đến muốn chết.

Oa, a. Thật đúng là bị mọi người nói trúng rồi!

“Thủ thân như ngọc như vậy? có người trong lòng? Hay là dự định lãnh trình tiết đền thờ?”

“Không phải?” Làm ơn, có thể đừng trêu hắn hay không? Trêu đùa hắn như vậy rất vui vẻ sao?

Không nhìn thấy hắn cầu xin tha thứ mười phần hàm xúc ánh mắt. tiếp tục đùa hắn “Muốn hay không thử xem sao? Tôi biết có một gian khách sạn, tiểu thư ở đó tổ chức cũng không tệ, có thể cho cậu một lần sơ nghiệm khó quên.....”

“Không được” Hắn tưởng thật, nên vẻ mặt thật nghiêm túc bác bỏ : “Loại chuyện này phải cùng với người trong lòng cùng nhau, làm sao có thể xằng bậy?” Cho dù cứ bị cười là xử nam, hắn vẫn cứ thật kiên trì.

Nếu không phải nữ sinh hắn thật thích, thật thích. Nếu không phải là người tương lai hắn muốn kết hôn, hắn tuyệt đối sẽ không làm (KL: ta thik a này có nhiu đó đó, thủ thân như ngọc)

Đồng Thư Nhã vốn có ý xấu trừu đùa hấn, ai ngờ bị hấn giáo huấn đến sừng sốt, sừng sốt.

Người này thoát nhìn như quả hồng mềm (nhu nhợ), rất dễ nói chuyện, nhưng có đôi khi thỉnh thoảng cứng ngạnh, kiên trì lên, thật làm cho người ta thấy, Thật suýt.

Không dám đùa hấn nữa, buông tay làm cho hấn đứng dậy.

Rửa mặt chải đầu xong rồi cùng nhau đi ra ngoài, đưa cô đến trước phòng học, trước khi rời khỏi, hấn lại thận trọng nói rõ một lần “Muốn đi đến chỗ nào khá xa mà nói, đợi tôi tan học rồi cùng đi, chị không cần một người chạy loạn, biết không?”

“Có cần khó khăn chia lìa như vậy không a?” Bạn học của cô nhìn không nổi, chế nhạo nói.

Đồng Thư Nhã không có thời gian rảnh để cãi nhau, đợi cho Quan Từ Cần đi xa, lập tức ra bên ngoài phòng học, gọi điện thoại chửi người.

“Lão ba, con cảnh cáo ba một lần cuối cùng, không cần kêu một đồng người loạn thất bát tao đi theo con, có biết không?”

“Đó là vì bảo vệ an toàn cho con.....” Ông đâu có biết, tên nhóc kia có hay không khi để con gái của ông, hại nó chịu ủy khuất.

“Ba làm vậy sẽ dọa đến hấn”. Cô xem ra được, Quan Từ Cần thật sự lo lắng cho cô.

“Tệ như vậy sao.....” Chỉ quan tâm đến bạn trai, cũng không sợ cô phụ tình thương của cha.

Xem ra tên nhóc kia đối với nó tốt lắm, xem nó một lòng hướng về tên nhóc kia như thế, ông chưa bao giờ thấy con gái luôn luôn độc lập, có chủ kiến lại kiên cường coi trọng một người như thế đâu?

Trước kia là sợ nó không có người muốn, nay có người muốn, lại thấy nó toàn tâm toàn ý bảo vệ người khác, thật đúng là cảm thấy không phải tư vị. Haiz, đúng là tấm lòng làm cha làm mẹ của mọi người trong thiên hạ a!

Vận xui của một người có cực hạn hay không? Nếu người kia là Quan Từ Cần mà nói thì đáp án là ‘không có’

Bắt đầu nói từ lúc người nào đó hiểu chuyện tới nay, chuyện xui, chuyện ngược đã phát sinh có thể nói là dùng mười chiếc xe lửa chở cũng không hết, thẳng đến trước mắt cũng vậy, vẫn như cũ nhìn không thấy đến tận cùng, thậm chí nó lại càng có xu thế ngày càng nghiêm trọng.

Từ lúc quen biết hấn tới nay, gặp sự tích ‘Xui xẻo’ của hấn nhiều đến đếm không xuể. Những chuyện không thể ngờ được thế nào có thể xảy ra trên người hấn, cô đã học được đến không thể nào kinh ngạc.

Hôm nay khi đi học, nghe nói hấn đi ngang qua sân bóng, bị bóng rổ ‘K’ trúng, lao đảo hai bước, rồi lại đâm phải bình cứu nguy đặc biệt ở trên đất, nên họa vô đơn chí cả người chàng thẳng vào cái cây đụng đến cả đầu nở hoa..... Nghe qua rất giống hiệu ứng khoa trương của truyện tranh. Nhưng bởi vì người kia là Quan Từ Cần, cô một chút cũng không hoài nghi cái chuyện nghe qua thật tệ hại đến cực điểm này lại có tỷ lệ phát sinh. Cho nên, lập tức bỏ dở một nửa khóa học, chạy thẳng đến phòng y tế.

Hấn quả thật rất có năng lực làm cho bản thân mình xui đến cực điểm.

Vội vàng chạy tới đó, chợt ở trước cửa cô nghe được tiếng đối thoại.

“Học muội, tôi thật không có chuyện gì rồi, em trở về học đi”.

“Không được, đầu của anh bị đụng trúng, nhất định phải có người ở lại chăm sóc mới được”. Giọng nữ tinh tế, nghe qua thật là dịu dàng, ngay cả nữ sinh nghe qua còn mềm lòng hướng chỉ là nam sinh, nam sinh chắc là ăn này một bộ phải không!

“Nhưng mà giáo sư Đặng có điểm danh”. Hấn năm nhất có học qua khóa này, giáo sư Đặng không phải là nhân vật hiền lành gì, cô làm vậy vì hấn, hấn sẽ rất ngại.

“Không sao. Dù sao có đề cương của anh, cuối kỳ thi tốt hơn một chút sẽ không có vấn đề gì.”

Tốt! thì ra hấn lấy đề cương của cô đi của gái, dùng để lấy lòng con gái đây mà! Đồng Thư Nhã cảm thấy không phải tư vị, rầu rĩ đẩy cửa ra “Quan Từ Cần, cậu lại chơi cái gì ngu ngốc, đang hào hào lại chạy đến làm sao bị bẻ đầu?”

Khẩu khí của cô rất kém cỏi, kém đến nỗi ngay cả học muội đều nhìn không được.

“Học tỷ, chị làm gì đối với anh ấy dữ như vậy? Người ta cũng đâu muốn bị bẻ đầu đâu, anh ấy bị chảy máu đã rất đáng thương”.

Người ta? Là người nhà ai a? Kêu thân mặt như vậy, có cần phải ngọt ngào như thế không a?

“Quan Từ Cần, nói chuyện đi”. Là thôi, cô mãi mãi cũng không học được mềm giọng ngọt ngào, ân cần săn sóc. Bất quá đương sự cũng không có ý kiến gì, cô ta có cần phải vội vã biểu hiện ra mặt hiền tuệ hộ phụ sao? Quan Từ Cần có là gì của cô ta đâu?

“Chị luôn đối với anh ấy vênh mặt hất hàm sai khiến, tất cả mọi người đều nhìn không được”. (KL: chuyện nhà của người ta mà, e này nhiều chuyện

quá!) Học muội lớn mặt cãi lại.

“Mọi người là ai?” Căn bản chỉ có cô ta đi.

“Cái kia.....” Mắt thấy hai người sắp trở mặt, cho dù không có thần kinh, Quan Tử Cần cũng cảm thấy được bốn phía tia lửa lạc đạn, ở trước khi các cô bắt đầu tranh cãi âm ỉ, vội vàng đứng ra hòa giải: “Không phải, không nghiêm trọng như vậy, học muội. Tôi và học tỷ đều ở chung như vậy, cô ấy đối với tôi rất tốt”.

“Học trưởng, con người anh chính bởi vì tốt như vậy, mới có thể dễ cho chị ấy khi dễ gắt gao”. Vừa quay sang nói chuyện với hần, liền chuyển qua giọng mềm nhẹ, bộ dáng đau lòng hần chịu ủy khuất.

Ai khi dễ hần. Đồng Thư Nhã khó chịu trừng lớn mắt, đang muốn bác bỏ.....

“Học muội, em trở về trước đi học, ngay bây giờ” Quan Tử Cần đề thấp tiếng nói, có vẻ kiên định, không cho phép cự tuyệt.

Tiểu học muội rất không tình nguyện rời đi, sắc mặt của Đồng Thư Nhã vẫn rất khó coi!

Dưới đáy lòng hần lặng lẽ thở dài. Cũng biết không thể dễ cho hai người kia ở cùng một chỗ, nếu không sẽ rất phiền phức. Cũng không hiểu tại sao, Đồng Thư Nhã chưa bao giờ bài xích một ai, nhưng vừa bắt đầu lại đối với học muội rất có thành kiến. Dĩ nhiên, một bàn tay là vỗ không kêu, thái độ của học muội đối với cô ấy cũng không thân thiện được chỗ nào. Hần không thể hiểu được tại sao hai người lại không hợp đến như thế (Kl: là tại vì anh đó, ai cũng hiểu chỉ có anh này ko hiểu, pó tay)

Làm đến cuối cùng, hai người vương không thấy vương, nghe nói học muội mới vào trường, được xưng là hoa khôi, phía sau cũng là một đám học muội khác rất kiều kỳ, thích nói móc các học tỷ, người ở bên Đồng Thư Nhã cũng rất khó chịu học muội, nghe nói cả hệ hiện giờ đang rất căng thẳng.

Có thật đây chỉ là tâm tính quấy phá của phụ nữ hay không? Sao lại làm đến nghiêm trọng như vậy?

Kỳ thực về sau, tất cả mọi người đều thói quen đem hần và Đồng Thư Nhã ghép thành một đôi, cũng có một tốp học tỷ lục tục kéo tới cảnh cáo hần, không cho phép hần đứng núi này trông núi nọ, cô phụ Thư Nhã. Nếu không đàn ông phụ lòng cũng với hồ ly tinh đi cướp bạn trai người khác đều cùng nhau xử đẹp!

Được rồi, cái đoạn chuyện xấu tình yêu này lưu truyền hơn một năm, hần cũng nên chịu chút trách nhiệm. Mà học muội cũng thật bướng bỉnh, chẳng những không chịu giải thích, còn thuận thế khiêu khích, nói muốn đem hần đuổi tới tay, khiến cho học trưởng, học tỷ, học đệ gặp nhau đều làm như không quen biết, hoàn toàn dùng lỗ mũi chào hỏi.

Hần đau đầu muốn chết, rõ ràng cùng học tỷ không phải là chuyện như vậy, cùng học muội cũng thế, lại đem tiết mục tranh giành tình nhân diễn rất sinh động, có thể dùng não loạn hay không? Mọi người a!

Yên tĩnh hồi lâu, đợi không được cô mở miệng, Quan Tử Cần nhẹ nhàng kéo tay cô xuống “Học tỷ, còn tức giận?”

“Nếu là cậu, cậu có giận hay không?” Hần còn nhìn được người nào đó giữ vững hình tượng thực nữ ôn nhu uyển chuyển, khi hần không có mặt, thì về mặt người nào đó liền cao ngạo đến khiến người ta phát điên.

Cô cầm giận hất tay hần ra “Cậu thật là ngon, dám dùng đề cương của tôi để lấy lòng nhân tình, muốn tán gái sao không dùng bản lĩnh thật sự của mình”.

Có Như vậy hóa đại sao? “Tôi đã nói với chị a, đề cương này là tôi đưa cho cả ban của bọn họ, hơn nữa, tôi cũng không có tán gái cái gì.....” Cô rõ ràng nói là tùy ý hần a, lớp của học muội thi giữa kỳ rất là thảm, cho nên hần mới đem đề cương của cô với hần truyền lại trong ban, cũng không phải chỉ cho riêng học muội.

“Đúng vậy a, giúp cô ta thi tốt một chút, như vậy mới có tinh thần tới nói móc tôi?” Khẩu khí của cô rất lạnh “Quan Tử Cần, cậu là kẻ ăn cây táo rào cây sung, lần sau mơ tưởng tôi quan tâm tới sống chết của cậu”.

Người nào thích vừa gặp mặt đã bị nói móc! Luôn chỉ trích cô bực bãi Quan Tử Cần? Là bị cô ta nhìn thấy sao? Không phải là người trong cuộc, lại tự cho là đúng thay người ta lên tiếng dùm? Người khác làm sao sống chung có cần cô ta nhiều chuyện sao? Đúng là tự mình đa tình tới cực điểm.

“Học tỷ.....” Xem ra cô tức giận đến không nhẹ “Học muội cũng không phải cố ý, cô ấy chẳng qua là không biết.....”

Ngay từ đầu hần cũng không biết a, nhưng là về sau ở chung lâu, từ từ hiểu được, kỳ thực con người của cô tốt lắm. Có đôi khi đối với hần thật hung dữ, nhưng chẳng qua là không chịu nói để nghe chút mà thôi, thật ra là vì muốn tốt cho hần thôi....

Hần có để ý đến khi cô vừa bước vào, nói chuyện còn thờ ơ gấp. Có thể hiểu được khi cô nghe thấy hần bị thương liền vội vã chạy tới, hần biết cô không nói ra sự quan tâm, mà học muội cũng là có ý tốt, cho nên hần không thể trách cứ được....

“Quan Tử Cần, tôi nói trước, nếu cô ta còn kiêu ngạo như vậy. Một ngày nào đó, tôi nhịn không được muốn đánh người, cậu cũng đừng có ngoài ý muốn”

Quan Tử Cần chỉ nhẹ nhàng cười, không nói gì.

Hắn biết cô. Học tỷ miệng dao găm nhưng lại tâm đầu hủ, cô giận thì giận, chỉ nói một chút mà thôi, cũng không thật sự gây sự với học muội.

Bạn đang đọc truyện *Cần Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

“Thật xin lỗi học tỷ, Hiểu Chân không khỏe, tôi đưa cô ấy đi khám bác sĩ, còn chuyện tìm tài liệu, ngày mai tôi cùng chị đi có được không?” Một cú điện thoại, hủy diệt hết tất cả tâm trạng tốt của cô.

“Tùy cậu” Cô miễn cưỡng đáp, tắt di động, không tâm tình tiếp tục làm việc, nằm ghé vào trên bàn, cho đầu óc nghỉ ngơi một chút.

Vốn dĩ, mấy ngày trước đã hẹn tốt với Quan Từ Cần muốn đi sông đậm tra tư liệu, cô còn có kế hoạch đến bến tàu chơi một chút, còn tính dẫn hắn tới một quán không tệ, có trà sữa huân y thảo uống rất ngon.

Bất quá! Quên đi, hắn có hẹn cùng tiểu học muội, chính cô đi vậy.

“Làm sao vậy? Phờ phạc ư xui?” Bạn học ngồi ở kế bên đang chiến đấu hăng hái với bản báo cáo, quăng xuống một tiếng ân cần thăm hỏi.

“Không có gì”. Chẳng qua là đột nhiên rất phiền, cái gì cũng không muốn làm mà thôi.

“Gần đây thấy cậu như ít cùng với tiểu học đệ đi chung?”

“Đại khái là đang bận thân với tiểu học muội đi”.

“Cậu không tức giận sao?” Bạn học cười hỏi.

“Tại sao tức giận? Hắn cũng không phải là gì của tớ”.

“Vậy cậu hiện tại là đang chán chường cái gì?”

Một câu nói phá hỏng cô.

“Nếu như không phải bạn trai, vậy thì không phải quyền lợi của cậu. Đối với hắn mà nói, học tỷ và học muội đều giống như nhau, cùng cậu xem phim với cùng cô ta xem phim ý nghĩa khác biệt không lớn, cậu cũng không có tư cách nổi bão với hắn, yêu cầu hắn đi với cậu, lấy cậu làm trọng”.

“Tớ biết” Chính là ngay cả tức giận cũng không được, cho nên mới buồn bực a!

“Nhìn hắn cùng nữ sinh khác đi lại thân mật, trong lòng cậu rất không thoải mái, rất muốn độc chiếm quyền lợi kia đúng hay không?” Nếu không mỗi lần biết hắn và tiểu học muội ở chung một chỗ, tâm tình cô ấy liên kếm như thế này!

Cô muốn độc chiếm quyền lợi kia sao? Cô muốn trong mắt hắn chỉ có cô, muốn là một cái kia độc nhất vô nhị sao?

“Rõ ràng thích người ta muốn chết, còn đang tại cái gì a?” Bạn học lắc đầu, trở về chỗ tiếp tục làm báo cáo.

Cô thích Quan Từ Cần (KL: chúc mừng chị, chị đã nhận ra)

Những lời này, luôn có một đồng người lặp đi lặp lại, muốn quên cũng quên không được.

Nghe những lời này, cô không thừa nhận, cũng không phủ nhận, kỳ thực cô sớm hiểu được, nếu không phải là có cảm tình, ngay từ đầu, sẽ không mượn có quen biết hắn, cùng hắn đi lại mật thiết như thế.

Vốn dĩ, chính là cảm thấy tiểu học đệ này rất thú vị. Càng về sau, nghe thấy hắn phát sinh một ít xui xẻo sự tích kỳ khôi hài như thế nào, cô cũng cười không nổi nữa. Ý niệm thứ nhất trong đầu là hắn có bị thương không?

Nóng lòng, nhớ mong, toàn tâm toàn ý ủng hộ, tâm tình như vậy, như vậy giao ra, để ý như vậy, cho đến bây giờ chẳng qua là đối với học đệ thôi sao?

Bằng không, cô sẽ không cho hắn nắm tay cô, ôm vai cô, lo lắng hắn cảm lạnh, cho phép hắn ngủ cùng một cái giường, bị tướng ngủ khiến cho người ta ghét bỏ của hắn đè ép cả đêm làm cho một đêm mất ngủ cũng không tức giận, trong lòng còn dập dờn mềm mại mật ý ngọt ngào. Nếu không phải bởi vì trong lòng có hắn, cô vốn không dễ dàng cho người ta đến gần lại cho phép hắn vừa kéo vừa ôm, đụng chạm như thế thân mật sao!

Tình cảm, không phải ngay từ đầu liền có, mà là tích lũy từng thảng từng ngày, từng chút làm sâu sắc, thật lòng yêu thương hẳn là vì hẳn tính tình thuần khiết không lừa dối, rồi sau đó khắc sâu tận đáy lòng thương nhớ, luyện lưu. .

“Quan Từ Cần, bạn gái ở bên ngoài tìm”.

Tắm rửa xong, đang vui đầu cổ găng ôn phạm vi kiểm tra ngày mai, bỗng nhiên nghe âm thanh ồn ào bên ngoài, hẳn thuận tay mặc thêm áo khoác, mang dép đi xuống lầu.

Đồng Thư Nhã đứng ở dưới ký túc xá nam chờ đợi, nhìn lại thấy hẳn, giờ hộp đồ ăn trong tay, vung lên nhột nhột nụ cười.

“Học tỷ” Hẳn bước nhanh xuống lầu, một đường từ lầu năm xuống dưới, có chút thở gấp.

“Đi từ từ là được rồi, tôi sẽ chờ cậu, cậu làm chi chạy đến thở gấp như vậy?”

Chính là ngại để cô chờ lâu, thang máy ở ký túc xá chậm như rùa bò, chờ nó thì phải chờ đến dài đằng đẳng.

“Này, mới cùng bạn đi ăn liên hoan, bánh bao hấp ở chỗ đó ăn không tệ”.

“Cám ơn”. Quan Từ Cần nhận lấy hộp đồ ăn, vừa nhìn cô, đưa hộp đồ ăn cho hẳn xong, hai tay cô rất tự nhiên giúp hẳn sửa lại cổ áo, trông cô..... Thật không giống như không vui.

Hẳn do dự nói “Cái kia, học tỷ..... thật xin lỗi, gần đây tương đối bận rộn”.

Trước kia, bọn họ thường cùng nhau ăn bữa trưa, có khi tâm huyết dâng trào còn cùng nhau đi dạo, nhưng dạo gần đây vì bận chuyện của học muội, số lần đi tìm cô ít đi rất nhiều.

Học muội vì tham gia hoạt động đại biểu, bị trặc chân, phải đi khám định kỳ thường xuyên, hẳn giúp cô ấy một chút việc cũng không có cái gì, chẳng qua học tỷ và học muội không hợp, cảm thấy nên giải thích một chút, sợ làm cô mất hứng.

“Làm sao phải giải thích với tôi? Cậu ở cùng với ai, là tự do của cậu”.

Là không sai. “Nhưng, chị không thích cô ấy a!”

“Cậu thích là tốt rồi! để ý làm chi tôi thích hay không?”

Cũng Không thể nói thích hay không, chỉ là bạn bè thôi, hẳn đối với ai mà không như vậy?

“Không tệ thôi, gần đây số đào hoa thật vượng đó! Nghe nói tài nữ hệ tiếng Trung, mấy ngày hôm trước phát biểu bài thơ mới là hướng về phía cậu bày tỏ, nói cậu là kỳ tích tốt đẹp mà cô ấy chờ đợi đã lâu, còn có hệ y tá hội trường..... Chắc, chắc, nhà ta có con trai trưởng thành, khó trách bạn bị không rảnh gặp mặt tôi”

“Học tỷ, chị đừng trêu tôi mà.....” Hẳn cười khổ liên tục, ngày nào cô không mở miệng đùa hẳn, liền ngửa miệng phải không?

“Thích à? Học tỷ tôi thay cậu đi cầu hôn dùm cho!”

“Không có, không có đâu!” Quan Từ Cần thật vô lực, rõ ràng chỉ là bạn bè thôi, những người này thật là nhiều chuyện mà!

“Tôi đây đâu?” Một tay đặt lên trên vai hẳn, mở to mắt nhìn hẳn chăm chú xem xem có mấy phần thật tình “Nếu như tôi nói, tôi đây cũng thích cậu như vậy, cậu cũng sẽ nói tôi chẳng qua cũng chỉ là bạn bè sao?”

Này..... lại đùa hẳn a!

Về mặt hẳn luống cuống, lắp bắp, đối với cô chủ động nhích tới gần, tay chân cũng không biết làm sao cử động “Không, không phải là bạn bè. Bằng không a, tôi, tôi.....cũng không nghĩ tới...”

Bằng không đâu? Đúng vậy, bằng không đâu ? Hẳn căn bản không muốn cùng cô có cái gì, trong mắt hẳn, cô cùng với đám bạn của hẳn và học muội.... đều giống như nhau.

Như vậy cô còn có thể nói cái gì nữa!

Đồng Thư Nhã trầm mặc.

Quan Từ Cần xem kỹ nét mặt của cô, nhìn có vẻ hài hước nhưng lại có mấy phần thật tình, cô luôn luôn như vậy thích trêu chọc hẳn, làm cho hẳn nhất thời phân không rõ lắm đâu là thật giả.

“Cái này.....” Hẳn cẩn thận lên tiếng “Cũng là đùa..... tôi sao?”

Cô ngăn người, chột buông tay, rồi cất tiếng cười to “Ha, ha..... bị cậu phát hiện, thật là càng lúc càng khó lừa.....!”

“Tôi biết mà.” Hấn thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhưng cũng có chút ít bực mình.

Mọi người hay đem bọn họ ghép thành một đôi để chọc ghẹo, nhưng hấn cũng không có lá gan lớn như vậy, dám đối với cô có ý nghĩ không an phận.

Nếu hấn dám có tư tưởng bất lương, nhất định sẽ bị cô đánh cho đầu đầy cục u đi.

“Học tỷ, đùa này không vui tí nào!” Hấn khó chịu trừng người

“Tôi..... ha..... ha” Cô cười đến sắp không thở nổi, phải ngồi xồm xuống đất để tiếp tục cười.

Nhưng có thật là mắc cười như vậy không? Cô cười đến nước mắt cũng sắp chảy ra!

“Quan Tử Cầm, tôi cho cậu biết.....” Cô chùi lau khóe mắt vì cười ra nước mắt “Nếu tôi thích một người, mà người đó nói không thích tôi, tôi đây sẽ chọn đoạn tuyệt sạch sẽ, tuyệt đối không chọn làm bạn bè.” Cô không thích bị định vị ở thân phận hồng phấn tri kỷ, nhìn hấn, lại vĩnh viễn không có kết quả, lúc nào cũng chịu đau lòng tra tấn chính mình, cô sẽ không làm vậy!

“Sao vậy..... đột nhiên nói như thế?”

“Không có gì!” Cô khoát tay “Bánh bao hấp bị nguội rồi, đi lên đi, tôi cũng muốn trở về rồi!”

“Tôi đưa chị trở về.....”

“Không cần” Cô cắt lời hấn “Ký túc xá sắp đóng cửa rồi, bọn cô nương không giữ nam nhân có tướng ngủ xấu qua đêm”.

“....” Hấn biết mà, bị học tỷ ghét bỏ “Học tỷ.....”

Cô xoay người rời đi, cũng không quay đầu lại nhìn hấn, chỉ bỏ lại mấy câu: “Sắp đến kỳ thi cuối kỳ rồi, hãy chuẩn bị cho tốt. Chuyên đề tốt nghiệp của tôi đã ở vào giai đoạn cuối rồi, trong khoảng thời gian này sẽ rất bận rộn, không nên đến tìm tôi”.

“.....” Hấn cảm thấy, học tỷ tối nay là lạ.

Cô đêm đó, quả nhiên là lạ!

Mãi đến một lúc sau khi, hấn mới hậu tri hậu giác xác định điểm này.

Cô nói không nên đi tìm cô, hấn cũng không dám không nghe, nhưng ngay cả điện thoại cũng không gọi cho hấn. Mà cho dù bận rộn cách mấy, ngay cả thời gian nói chuyện điện thoại cũng không có sao.

Cho đến kỳ thi cuối cùng thi xong, gọi điện thoại cho cô, cô cũng nói là không rảnh.

Nhưng là thi cuối kỳ xong, hấn phải gom hành lý trở về Vân Lam, có nghĩa là nguyên một kỳ nghỉ đông bọn họ sẽ không thấy được mặt. Chẳng lẽ, ngay cả cùng hấn ăn một bữa cơm cũng không có thời gian sao?

Đi tìm cô, gặp được bạn học của cô, nói cho hấn biết Đồng Thư Nhã đã đi rồi, nói là thi xong hẹn với mấy người bạn cùng nhau ca hát ăn mừng giải thoát.

Hấn không thể nói rõ đây là tâm tình gì? Có một loại..... cảm giác bị vứt bỏ, rầu rĩ....

“Tiểu học đệ, cậu chỗ nào chọc tới cô ấy, khiến cho cô ấy không để ý tới cậu rồi?” Trước kia cô đi đến chỗ nào đều chừa cho hấn một chỗ, cho dù sống phóng túng cũng không thiếu phần hấn, rất là thương hấn a!

“Tôi không biết.....” Hấn thật không nghĩ ra là chỗ nào làm cho cô tức giận, tại sao cô đột nhiên không để ý tới hấn?

Sau lại liên tục gọi hai cuộc điện thoại cho cô, cô luôn luôn nói là có việc bận, nói lần khác sẽ tán gẫu, điện thoại càng nói càng ngắn gọn. Rồi anh hai về Vân Lam, thuận đường ghé đón hấn, cho nên hấn vẫn không gặp được cô.

Cả kỳ nghỉ đông..... cũng bởi vì chuyện này, trong lòng hấn giống như bị cái gì đè ép, chỉ cần nghĩ đến cô, là hấn sẽ không vui vẻ nổi.

Vào tuần lễ thứ hai của kỳ nghỉ đông, có nói chuyện điện thoại với một vị học trưởng khác, biết được bọn họ có kế hoạch nghỉ đông là đi vòng xoay lễ hành, trong cuộc hành trình có cả Vân Lam.

Vì thế, hấn lập tức liên lạc với Đồng Thư Nhã, hỏi cô có muốn đến ở nhà hấn hay không? Hấn có thể đi ngủ ở chỗ anh tư, gian phòng đó để lại cho bọn họ ngủ. Hơn nữa, hấn sống ở chỗ này, có thể đảm đương làm hướng dẫn viên du lịch cho bọn họ.

Cô nhàn nhạt cự tuyệt.

“Vì sao?” Hấn không hiểu, trước kia cũng thường ngủ ở chỗ cô, nay hấn lễ thượng vẫn lai(có qua có lại) có gì không đúng?

“Đã lên kế hoạch cả lộ trình, hơn nữa nhiều người lại càng không tiện đến quấy rầy nhà của cậu”. Cô chỉ dùng mấy chữ như thế, liền cho qua có lẽ.

Tinh tinh hấn là có chút thẳng thắn, cũng không phải là không có thần kinh, hấn cảm thấy học tỷ dường như xa lánh hấn.

Trước kia, học tỷ sẽ không khách khí với hấn như vậy, tại sao bỗng nhiên giữa bọn họ lại trở nên rất khách sáo? Hấn không hiểu, suy nghĩ làm sao cũng không thông, hấn chỉ biết, hấn vô cùng không thích cảm giác này.

“Ánh mặt trời nam nhà chúng ta, gần đây thật không có ánh mặt trời” Đúng lúc nghỉ phép cuối tuần trở về, Quan Từ Đàn đột nhiên quăng ra một câu cùng với Quan Từ Tề, Quan Từ Tu, Quan Từ Dung, ngồi ở trong đình ăn hạt dưa nói chuyện phiếm.

“Từ Cẩn, lại đây tâm sự” Quan Từ Ngôn hướng trong phòng kêu.

Quan Từ Cẩn cả người giống như u hồn bị hoảng đến, theo bản năng uống trà, theo bản năng ăn hạt dưa.

“Chú út.....” Duyệt Duyệt vẻ mặt như sắp khóc.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy?” Đột nhiên phục hồi lại tinh thần, giật mình nhìn thấy bé chu miệng rung rung nước mắt, một bộ dáng giống như chuẩn bị khóc đỏ tròng trành, bộ trời sắp sụp hay sao?

“Chú ăn hết hạt dưa của người ta.....” Bé lệt lệt lâu, mới ra được một núi nhỏ hạt dưa, đó là bé định đem cho papa yêu dấu ăn.....

“A, thật xin lỗi, thật xin lỗi, chú lệt trả lại cho con” Luống cuống tay chân, kích động bỏ cứu.

Đám người ở một bên thiếu chút nữa cười đến té ghế.

“Oa, a..... hôm nay là ‘bình’ nơi nào đến?” Đau bụng quá, đau bụng quá, Quan Từ Dung cười đến mau thở không được.

Quan Từ Ngôn một tay ôm con gái qua dỗ dành, một mặt nói: “Không cần vội, Từ Cẩn, mấy ngày nay, em tâm thần hoảng hốt, có tâm sự gì sao?”

Tâm sự nha..... Coi như có đi!

Vì thế, hấn đem chuyện không hiểu tại sao bị học tỷ vứt bỏ, đẩy oán khí, ủy khuất, trách cứ nói ra.

“Đây chính là nguyên nhân tâm tình em không tốt?” Lại xác định hỏi lại một lần nữa.

“Đúng”, đối với vẻ mặt ‘Cứ như vậy’ của mọi người, hấn cảm thấy cực kỳ bất mãn. Hấn cảm thấy cái này là chuyện lớn nha, nghiêm trọng quấy nhiễu đến cảm xúc của hấn.

“Phốc” Quan Từ Dung lại muốn cười. Thật muốn kêu hấn đi soi gương nhìn xem, nét mặt ai oán của hấn, nhìn thật giống như là con chó hoang bị người ta vứt bỏ.

“Người không phải luôn nói có được may mắn của ta, không có được mạng của ta sao?” Quan Từ Đàn hỏi lại. Em trai này của nhà bọn họ, có được ưu điểm lớn nhất chính là dễ dàng thích ứng trong mọi hoàn cảnh. Chuyện xui chuyện ngược thực sự phát sinh nhiều lắm, nhưng thật có thể tự mình điều chỉnh tâm tình của mình, cười cười liền cho qua, tính cách cũng rất là AQ(lạc quan), rất khó nhìn thấy hấn thực sự vì chuyện gì mà giải thoát không được.

Mọi người đều cảm thấy giao bằng hữu đều dựa vào duyên phận, hợp thì tụ không hợp thì tan, tự nhiên cũng sẽ không đặc biệt cưỡng cầu gì, như vậy hấn hiện tại là đang câu nệ cái gì a?

“Học tỷ..... Không giống vậy, em không muốn hai tiếng ‘Ha, ha’ rồi cho qua.”

“Tại sao không muốn ha?” Hấn biết bản thân vì sao kiên trì vậy ư?

“Bởi vì không muốn ha thôi!” Chị út thật phiền, không muốn ‘ha’ còn có lý do sao.

“.....” Hoàn toàn không cách nào khai thông.

Sau khi triệt để buông tha cho, mọi người cùng nhau dùng vẻ mặt ‘Đây là từ đâu dẫn đến ngu ngốc’ nhìn lẫn nhau.

“Là con cái nhà anh sao?” Mau dẫn trở về có được không? Mất mặt muốn chết! Quan Từ Đàn nhanh chóng phui sạch quan hệ.

“Đàn độn có thể nhận được tiền trợ cấp sao? Cái dạng này có thể coi là nửa tàn phế hay là toàn tàn phế?” Vấn đề này quấy nhiễu Quan Từ Tề đã lâu, hấn tương đối thận trọng suy xét vấn đề này.

Làm thầy thuốc nên trầm ngâm một lát, lấy góc độ chuyên nghiệp cùng quyền uy tương đối phán định “Theo trình độ của hấn, hấn là tính là toàn tàn phế đi”.

“Nói cái gì là trường khoa thần kinh não ngoại, thật là vô dụng”. Quan Từ Tề trực tiếp nói móc anh ba nhà mình. Em trai của chính mình cũng không

chữa trị cho tốt được.

“Muốn anh nói bao nhiêu lần, thần tiên cũng bó tay không cứu được” Danh y khó cứu người ngốc nghếch.

“.....” Nhóm người này thật quá đáng, coi hấn không tồn tại a?

Từ nhỏ đến lớn, những lời như vậy hấn nghe hơn, hấn rất tự động tự giác, yên lặng vuốt cái mũi đến góc tường ngồi.

“Các người, đủ rồi, không cần khi dễ em trai” Quan Tử Ngôn buồn cười ngăn lại, đi đến chỗ em út đang ngồi xổm ai oán, ngồi vẽ vòng tròn chơi.

“Ý của mọi người là, em rất coi trọng cô ấy ỉ?”

“Đúng rồi” Bằng không hấn đang râu cái gì?

“Kia, cô ấy là gì của em?”

“Học tỷ a” Mới vừa rồi không phải đã nói qua.

“Tại sao học tỷ sẽ làm cho em không muốn ‘Ha ha’ hai tiếng rồi cho qua?”

“A, cũng lại hỏi vấn đề chủ yếu không muốn ‘Ha’ mà”. Rất khó lý giải sao? Tại sao mọi người luôn hỏi cùng một vấn đề? Rất kỳ quái nha!

“.....” Quan Tử Ngôn một trận trầm mặc, sờ sờ cái mũi trở về chỗ ngồi.

Vẫn là tiếp tục uống trà thì tốt hơn!

Nghỉ đông qua đi, khai giảng.

Quan Tử Cần vốn cho rằng, tâm trạng cô chẳng qua là không tốt, qua một kỳ nghỉ đông, hết thầy sẽ trở lại nguyên trạng. Sau khai giảng, ở trường học gặp được cô, cô vội vàng đi lên lớp, vội vàng ân cần thăm hỏi, mỉm cười hấn một cái, hấn thật sự rất vui vẻ, nhưng là.....

Hấn rất nhanh liền phát hiện, hết thầy đều không có thay đổi.

Cô sẽ chào hỏi với hấn, sẽ cười với hấn, nhưng là, sẽ không chủ động đi tìm hấn, tựa như bằng hữu giao tình thật bình thường vậy?

Bọn họ là loại giao tình thật bình thường bằng hữu sao? Không phải, tuyệt đối không phải? Ít nhất hấn vô cùng để ý cô.

Để ý thái độ của cô, để ý cảm xúc của cô, để ý cô có hay không để ý đến hấn.....

Hấn cố gắng suy nghĩ thật lâu, thật lâu, có thể nguyên nhân duy nhất là, chính là ở trên người học muội.

Cô không thích học muội, cho nên tại học kỳ kia, hấn bận rộn giúp học muội quá nhiều, cho nên cô mất hứng?

Tuy rằng, lý do này thật gượng ép, học tỷ cũng không giống người ngây thơ như vậy, nhưng thật không thể nghĩ ra được nguyên nhân nào khác. Nếu thật sự đúng là như vậy, hấn sẽ lựa chọn cách xa học muội.

Ý nghĩ như vậy còn chưa kịp thành hình, ở khai giảng tuần thứ hai, một sự kiện ngẫu nhiên xảy ra, làm cho quan hệ của bọn họ loạn xạ ngẫu lên, toàn bộ down thẳng xuống đáy cốc.

Quan hệ của các học muội năm nhất cùng với các học tỷ năm cuối. Đã diễn biến đến trạng thái giống như nước với lửa căng thẳng, tùy thời có thể bùng nổ, cái thời điểm bùng nổ đó, nghe nói là ở một ngày nào đó bên ngoài trường học ăn thịt dê nướng, hai phe đều không nhượng bộ, sau đó không hiểu là ai nói gì đó, hai phe nổi lên xung đột.

Chuyện này, bị huyền ra rất lớn ở toàn hệ, tựa hồ mọi người đều biết, ngay cả các lão sư cũng ra mặt giảng hòa, nghe nói Đồng Thư Nhã còn tặng cho học muội một cái tát.

Hấn nghe được, tương đối bất khả tư nghị, học tỷ sẽ đánh người?

Học muội đã tìm đến hấn khóc lóc kể lể, xem ra là không giả được. Mà ‘nghe nói’ sự kiện lần này bắt đầu là bởi vì tranh giành tình nhân, mà nam nhân vật chính là hấn, cho nên không quan tâm hỏi một chút thì cũng không hay lắm.

Hấn thật sự muốn biết Đồng Thư Nhã đang nghĩ cái gì, cho nên thuận tay gọi điện thoại, mời cô đến đây một chuyện.

Đồng Thư Nhã nghe phải chuyện này, một phen vô danh hỏa nhất thời nổi lên. Làm sao? Là muốn khởi binh vấn tội sao? Hay cho một tên Quan Tử Cần, có can đảm liên chất vấn cô một câu thử xem?

Từ đầu đến đuôi cô không nói một câu, lạnh lùng xem học muội đóng vai kẻ yếu, ủy khuất khóc lóc kể lể với hấn.

“Học tỷ, chị thật sự đánh cô ấy?”

Hắn chất vấn cô? Hắn thật sự dám chất vấn cô?

“Đúng, là tôi đánh cô ta, vậy thì sao? Cậu muốn giúp cô ta ra tay sao?” Cô lạnh lùng đáp lại.

“Không phải.” Hắn chỉ là muốn biết, cô đang nghĩ cái gì mà thôi. “Hiếu Chân nói, là vì tôi và cô ấy đi gần quá, cho nên chị mới tức giận sao?”

“Đừng dát vàng lên mặt mình, Quan Từ Cần”. Cô nghe xong càng giận bốc lửa.

Vốn dĩ là, muốn tạo ra khoảng cách, làm phai nhạt tình cảm, học muội không biết trời cao đất rộng này chạy đến gây hấn cái gì? Lấy tư thái của người thắng đến cười cợt cô bị đẩy vào lãnh cung? Rõ ràng là muốn bị đánh? Đồng Thư Nhã cô cũng không phải là kẻ để cho ai cũng có thể châm chọc?

“Cậu thích cùng với ai cùng nhau, tôi không xen vào. Lần sau, cô ta dám nói một câu bà lão hoặc bị vứt bỏ linh tinh chữ, tôi cũng sẽ như cũ đánh không tha!” Nói xong, cô lạnh lùng đứng dậy rồi đi.

Tốt, chân tướng rõ ràng, khó trách học tỷ tức giận.

“Hiếu Chân, em thật sự là đười ươi không còn gì để nói?”

“Chị ấy đánh em nha!”

“Cá tính của học tỷ tôi hiểu. Em không chọc cô ấy, cô ấy cũng sẽ không gây sự với em” Là cô tự tìm, muốn trách ai.

Học tỷ tuy rằng đánh người là không quá đúng, nhưng cô ấy ở trước mặt người khác nhục nhã người ta, lại tốt ở chỗ nào?

“Em còn muốn khóc tiếp sao?” Suy nghĩ một chút, rất có lương tâm mà để lại nguyên một bao khăn giấy cho cô, mặt khác bổ sung thêm mấy câu: “Thằng thán mà nói, Hiếu Chân, tôi cũng không tán thành cách làm của em, tôi nghĩ, sau này chúng ta vẫn ít lui tới có vẻ tốt, như vậy xung đột sẽ giảm đi rất nhiều.”

Đồng Thư Nhã hoàn toàn không để ý tới hắn.

Mỗi lần gọi điện thoại cho cô, đều bị cô cúp máy, đi đến lớp học tìm cô, cô chỉ lạnh lùng nói với hắn một câu: “Đi tìm tiểu học muội của cậu đi, theo tôi này bà lão chỉ biết dùng bạo lực, không có tiền đồ”.

Cùng với lúc trước như có như không bảo trì khoảng cách không giống với, lần này là thật sự tức giận.

Có một lần thậm chí còn cảnh cáo: “Quan Từ Cần, cậu tốt nhất đừng đến chọc tôi, nếu không ngay cả cậu tôi cũng cùng nhau xử đẹp.”

Hắn hoàn toàn không dám nghi ngờ, cô nói được thì sẽ làm được.

Nhưng mà hắn thực sự không có chọc qua cô cái gì a, cá tính của cô tuy rằng mạnh mẽ, nhưng đây cũng là một loại kiên cường bảo hộ chính mình, kỳ thực cô rất mềm lòng. Hắn vẫn nhớ, lúc mới quen, bộ dáng cô dịu dàng giữ chặt tay hắn, giúp hắn bôi thuốc.

Khi nói chuyện với hắn, khẩu khí thường thường hung dữ, nhưng lòng so với ai đều tinh tế. Ở trong mắt của người khác xem ra, là cô ức hiếp hắn, xem phim, ăn cơm đều bắt hắn mời khách, còn muốn hắn làm tài xế miễn phí đón đưa, thật sự giống như hắn thật chịu thiệt, bất quá trên thực tế.....

Cô biết hắn có khi rất lơ đãng, cho nên nhớ thời khóa biểu của hắn, mỗi ngày gọi điện thoại kêu hắn rời giường. Sách giáo khoa của các học tỷ khác thường giảm bầy, năm mươi phần trăm bán lại, còn cô thì chưa từng lấy của hắn một xu, làm cho hắn giảm được không ít tiền mua sách giáo khoa. Thi giữa kỳ, cuối kỳ đều cùng hắn học bài, giúp hắn sửa lại trọng điểm, đưa thức ăn tối ngon cho hắn ăn đến nỗi bạn cùng phòng cũng khen không dứt miệng; Có khi đi shopping, thấy quần áo nào hợp với hắn, liền không do dự chút nào mua cho hắn.

Cô chính là người như vậy, biết chính mình muốn cái gì, làm cái gì, chưa bao giờ giải thích với người bên ngoài, đối với chuyện của hắn là như vậy, đối với chuyện học muội cũng thế!

Ngay từ đầu, hắn cũng không cảm thấy cô cố ý khi dễ học muội, hắn chỉ muốn xác nhận, nguyên nhân cô và học muội xung đột có phải cũng là nguyên nhân cô xa cách hắn hay không?

Bất quá bây giờ xem ra..... Giống như kéo quá hóa vụng, cô bây giờ chẳng những không để ý tới hắn, còn thực hỏa đại!

Cô hoàn toàn không cho hắn cơ hội giải thích, hắn quả thực không có cách nào.

Nhưng mà, vô luận cô tức giận hắn bao nhiêu, vẫn sẽ nhờ học tỷ khác, chuyển giao sách giáo khoa cùng đề cương của cô cho hắn, tất cả đều là khóa của hắn trong học kỳ này.

Cho đến bao giờ..... con tức của cô mới có thể tiêu a?

Chương 5

Thừa dịp được nghỉ liên tục, Đồng Thư Nhã về nhà một chuyến, cũng vì đại thọ năm mươi tuổi của đại lão gia nhà cô, tuy rằng cô cảm thấy khi ông đối mặt với con gái mình là cô, tâm trí căn bản chỉ bằng năm tuổi!

Bất quá đó không phải trọng điểm, trọng điểm là cô mà không chịu trở về, lão ba có thể cần nhẫn từ đầu năm đến cuối năm.

Cô ở nhà bốn ngày, dự tính cuối tuần sẽ trở về lên lớp, miễn cho lão ba suốt ngày ai oán, nói cô quen bạn trai sẽ không cần cha, ở lại với ông thêm hai ngày cũng không được.....

Thế nhưng, cô rất nhanh liền phát hiện đó là một quyết định sai lầm.

Cô quả thật nhàm chán muốn chết! Muốn tìm người nói chuyện phiếm, lão ba chỉ biết hỏi cô: Tên nhóc kia biểu hiện có được không? Cuộc sống ‘tính’ (tính phúc) có tốt đẹp, mỹ mãn hay không? Trong nhà có rạp chiếu phim thiết bị truyền hình, muốn tìm mấy bộ phim đến xem, nhưng tìm nửa ngày cũng chỉ tìm được cái loại phim cấp ba ‘Bây đêm dâm dâm’, ‘Tiểu thúc, ta không cần’, muốn xem tạp chí thì tất cả đều là mất mẻ lạnh chân.....

Lão ba này rốt cuộc ở nhà đều làm cái gì? Cô bất quá chỉ mới chuyển đi ra ngoài mới bốn năm, liền đem trong nhà biến thành như vậy, ông ấy hẳn là nên tìm một lão bà về làm bạn, luôn luôn đến khách sạn cũng không phải là cách, mặc dù khách sạn đó là do nhà mình mở.

Ngay tại ngày thứ ba, cô không có chuyện gì để làm, nhàm chán tới cực điểm mới dự định đào ra hình ảnh lão ba cất giấu nhiều năm đến xem.

Một con buồn nôn vọt tới, cô vội chạy vào phòng tắm nôn mửa, đúng lúc chú Cường đem thức ăn lên lầu cho cô.

“Tiểu, tiểu, tiểu thư.....” Đứng ở bên ngoài phòng tắm, chú Cường tỏ vẻ nghi ngờ không xác định nhìn cô “Cô nói..... Có... không có?”

“Khụ!” Cô chính là đang ngậm nước súc miệng, chật vật uống phải một chút “Chú Cường, chú nói bậy bạ cái gì?”

“Vốn thì ra là có a.....” Hai ngày nay thấy tiểu thư thường nôn, không phải có thì là cái gì?

Còn dám nói? Là ai mỗi ngày đem thịt cá dồn vào trong bụng cô?

Nói là, đau lòng cô rất gầy, ở bên ngoài không biết chăm sóc chính mình..... Nhưng mà đột nhiên ăn vào nhiều sơn trân hải vị, mỗi bữa ăn đều đầy dầu mỡ, thử hỏi xem hệ tiêu hóa nào mà chịu được? Rõ ràng là viêm hệ tiêu hóa, lại xem cô là bệnh nhân nói ‘Có, có!’ Có cái quỷ!

“Tên heo con kia nói sao?”

“Nói cái gì?” Viêm hệ tiêu hóa cần phải chiêu cáo thiên hạ sao?

“Hắn vốn là ba ba của đứa nhỏ a, có nói chịu trách nhiệm muốn kết hôn với cô không?”

“.....” Cô thờ dãi. “Chú Cường, con nói lại lần nữa, hẳn cho tới bây giờ không phải bạn trai của con, con cũng không có em bé, không cần ai chịu trách nhiệm, ok?”

“Đồ con tôm, hẳn dám coi thường cô?” Rõ ràng là muốn chết, dám có lá gan cùng tiểu thư qua đêm, còn dám nói không cần tiểu thư!

“.....” Tuy rằng bọn họ ở chung hơn hai mươi năm, nhưng có đôi khi vẫn cảm thấy thật là khó câu thông!

“Đừng lo! Tiểu thư, hãy chờ đợi kết quả!” Võ ngực một bộ dáng khí khái của nam tử hán. Ai không đi chọc, lại dám vút bỏ tiểu thư nhà ông, chán sống!

Đồng Thư Nhã chân động, sắc mặt nghiêm túc, cứng rắn ra lệnh. “Không được làm khó hắn!”

“A, chỉ nói.....”

“Con đều nói không liên quan đến chuyện của hắn, nếu chú dám giấu con đi tìm hắn phiền toái, phiền toái của chú càng lớn!”

Chú Cường sững sờ muốn phản bác.

“Còn không nói.”

“..... Được” Ở bên ngoài hô mưa gọi gió, giờ lại bị giáo huấn rất ngoan ngoãn.

Chú Cường này, với lão ba đều cùng một cái dạng.

Lúc còn trẻ đi theo bên người lão ba, bây giờ tuy rằng rửa tay gác kiếm, vẫn như cũ tận tâm trung thành với lão ba. Chú Cường nhìn cô từ nhỏ lớn lên, giống như là người cha thứ hai của cô, thương cô thương tới thấu xương, không nỡ để cô bị ủy khuất, tâm ý này của ông cô cũng hiểu. Nhưng mà có đôi khi, hai người đàn ông cộng lại cũng hơn trăm tuổi, lại luôn làm lẫn tình huống không rõ ràng, làm chuyện nhắm nhĩ buồn cười, hại cô rất đau đầu, muốn không làm dữ cũng không được.

Haiz.... mấy người này có thể thành thực chút không a?

Trên thực tế, những người này quả thực không thành thực!

Vừa tắm rửa xong, đi ra uống ly nước đá với ăn vài quả táo. Mấy ngày nay ăn nhiều thịt cá, thật là nhớ hương vị của trái cây...

Một miếng táo vừa mới nuốt xuống, chợt nghe bên ngoài ban công truyền đến tiếng nói chuyện.....

“Cái gì? Thằng nhóc kia dám ngủ với con gái của ta mà không thừa nhận? A Cường, đánh hắn... ách, đợi chút, đánh hắn Nhã Nhã sẽ đau lòng, bằng không, bằng không..... dọa hắn tốt lắm! Để coi hắn còn dám khi dễ Nhã Nhã hay không?.....”

Hai cái lão già này lại giấu cô làm bừa? Còn dám lớn lối nói lớn tiếng như vậy, là sợ không có người nghe thấy sao? Thực sự là bị hai người bọn họ làm cho tức chết mà!

“Ba, ba để cho chú Cường đi làm khó hắn?”

“Ta, ta, ta.....” Còn cầm di động, hành vi phạm tội bị bắt gặp, nhất thời nghĩ không ra lý do thoát tội.

“Chú Cường, bây giờ đang ở đâu?”

“Ồ.....” Bán đứng A Cường sao? Một mặt khó xử, một mặt bị con gái làm dữ đến cỡ hòng cũng không dám thốt ra một tiếng.

“Nói”

“Dạ Mị pub” Bị con gái quát khí thế, theo bản năng thốt ra. Ô, A Cường, ta thật xin lỗi người.....

Ngay sau đó cô xoay người không thấy bóng dáng.

Chắc, thua xa như vậy, đối với lão ba thì hung dữ, cứu tình lang thì hai chân giống như mang phong hỏa luân, chạy so với bay còn nhanh hơn.

Nói thật, Quan Từ Cần cũng không hiểu được đã xảy ra chuyện gì, chính là tan học thấy đói bụng, định đi ăn cơm mà thôi, không hiểu sao lại bị chộp tới chỗ này.

Cho tới bây giờ, hắn mới chậm rãi phát giác ra mình bị bắt cóc.

“Bắt cóc cái con tôm, chỉ là tâm sự một chút! Ta muốn cùng người tâm sự, không thể nói cho tiểu thư biết!” Người nào đó bị giẫm phải chân, oa oa kêu to, cứng rắn kêu gào.

Nha, đúng rồi, người này đánh chết cũng không chịu thừa nhận bắt buộc người ta đến chỗ ông muốn, không cho phép người ta bỏ đi gọi là hành vi bắt cóc.

Còn nữa, rất sợ tiểu thư nhà bọn họ.

“Vậy chú trời..... Được! ‘Phương hại người khác tự do’, là vì sao?”

Nói đến này, đối phương lập tức nhảy dựng lên, này sinh ác độc chụp bàn “Tiểu thư nhà ta có cái gì không tốt, người vì cái gì mà vứt bỏ cô ấy?”

Vứt bỏ? Phải là trước kết giao, ý tứ là bỏ rơi con gái nhà người ta sao? Nhưng trước tiên vấn đề lớn là, hắn phải nói chuyện yêu đương đi? Mối tình đầu của hắn còn đang để ở tủ sắt của ngân hàng khóa kỹ nha!

“Chú, có phải hay không tìm lầm người?”

“Con heo kia, người có phải là Quan Từ Cần hay không?”

Nếu cố gắng quên đi tiếng quốc ngữ Đài Loan nghiêm trọng, hắn hẳn là có thể giả thuyết ông tìm lầm người, nhưng là..... Con gái của đại ca hắc đạo? Nghe thấy rất có cảm giác hung bạo, hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng một vị đại tỷ bộ dáng đầu đầy đao, đi ba bảy bước liền run chân một chút, hỏi hắn muốn để lại tay trái hay là tay phải..... Hắn thực sự không có quen biết người như thế a!

Vô luận hắn cường điệu như thế nào không phải là hắn, đối phương giống như là quỷ đánh tường, một mực khẳng định hắn là kẻ phụ lòng. Cuối cùng

còn tuôn ra rằng nhà gái mang thai, hẳn không chịu nhận đứa bé, còn có đối tượng khác là tiểu học muội, thật là một tiết mục kịch tính.

Ai tới nói cho hẳn biết, xử nam là muốn làm như thế nào cho nữ sinh mang thai? Đối phương cũng là Thánh mẫu Maria sao?

Đầu hẳn đau quá! Đối phương lại hoàn toàn không thể hiểu được, giải thích của hẳn lại được coi là trốn tránh trách nhiệm, hoàn toàn chứng tỏ cho việc vứt bỏ tiểu thư nhà ông, lập tức biến thành tội phạm hiện hành.

Hắn chưa gặp qua loại sự tình này, cũng không biết ứng phó tình huống này như thế nào. Đến cuối cùng, ngay cả anh hai ra mặt hỗ trợ giải thích, đối phương vẫn như cũ cảm xúc trào dâng, xúc bản rồi lại đập bàn, giống như chuẩn bị náo loạn một trận.

“Chú. Cường!” Một tiếng nói thanh thúy quen thuộc xuyên vào tai, hẳn lập tức há hốc mồm.

“Học. tử?”

“Tiểu, tiểu, tiểu, tiểu. thư!” Đối phương so với hẳn cũng không tốt gì hơn, dưới cái nhìn chăm chăm của cô, chột dạ lui lui bả vai, bộ dáng khí thế của lão đại mới vừa rồi giờ không còn lại chút gì.

Đồng Thư Nhã quả thật muốn tức chết rồi “Chú mang đám người này đến là muốn làm gì? Không phải đã đáp ứng với tôi là không làm khó hẳn? Chú gạt tôi!”

“Tiểu tiểu tiểu thư, khẩu tố hẳn (KL: chú này nói chuyện tiếng Đài Loan ko rành, cho nên ở đây ta có thể hiểu nghĩa là ‘khẩu tố’= ‘hỏi tội’)

“Không có khẩu tố!” Đáng giận, tức giận đến ngay cả Quốc ngữ của Đài Loan cô cũng quên.

“Món nợ này ghi vào sổ, trở về lại tính!” Quay đầu chuyển sang oanh người khác “Còn cậu, miệng mở lớn như vậy làm chi? Chờ tôi nhét trứng vịt vào a?”

Quan Tử Cần bị dọa cảm cơ hồ rớt xuống dưới, miệng vẫn như cũ không khép lại được “Học học học tử.”

Bọn họ nói. chính là cô? Bị quăng? Còn lớn bụng? Mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt? Cô khi nào thì yêu đương? Như thế nào cũng chưa nghe nói?

“Học học học. học cái rắm! Nói chuyện đàng hoàng cho tôi?” Đầu năm nay thịnh hành nói chuyện cà lăm sao?

“A, a, chị làm sao lại đến đây?” Vẫn là xác nhận một chút tốt lắm!

“Còn dám nói? Cậu đầu heo, bọn họ làm khó dễ cậu, cậu làm sao không gọi điện cho tôi? Chẳng phải đã nói ba của tôi là đại ca hắc đạo hay sao?” Hẳn a, có thể hay không ít ngốc hơn một chút?

Quan Tử Cần lẳng lẳng há mồm “Tôi cho rằng. chị nói giỡn!”

“Tôi, không, nói, giỡn” Hẳn ngốc như vậy, lừa hẳn cũng không có kẻo ăn, cũng không có thưởng, làm chi phải hù hẳn?

“A, a, cho nên.” Quan Tử Cần không dám nói.

“Cho nên như thế nào?”

“Cũng nói cách khác.” Quan Tử Cần còn đang nói cà lăm.

“Nói cái gì?”

“Kia, cái kia chị.”

“Nói rõ ràng minh bạch cho tôi”. Tính nhẫn nại cạn kiệt, bắt đầu rống lên.

“A nói cách khác là chị thật sự mang thai ba của đứa nhỏ là ai?” Nói liền một mạch, lưu loát thông thuận, từ đầu tới đuôi không chừa một hơi để thở, không có dấu chấm câu.

“Bốp”.

Một cái hồng ấn dấu tay, là vết thương duy nhất mà Quan Tử Cần nhận phải trong sự kiện tối hôm nay.

Hỗn trưởng, hỗn trưởng, hỗn trưởng, quả thật là hỗn trưởng đến cực điểm! Hẳn lại hỏi cô loại vấn đề này, cô có nam nhân hay không? Hẳn không phải không biết? Lúc trước suốt ngày ở cùng một chỗ với hẳn là chỉ là giả a?

Không cần nói rõ! Bất kỳ một kẻ ngu ngốc thế nào cũng sẽ hiểu rõ được tâm ý của cô, một đứa con gái để cho hẳn nằm ngủ cùng giường, để cho hẳn ôm, còn có thể cùng với tên con trai khác làm xằng làm bậy sao? Hẳn cho rằng giường của cô ai cũng có thể ngủ, còn cô ai cũng có thể ôm hay sao?

Hắn rút cuộc cho rằng cô rất tùy tiện?

Chú Cường muốn chở cô về nhà, cô căm giận cự tuyệt “Không cần”.

Cô cần phải đập đập đường cái, để cho tiêu hóa cơn hỏa có thể thiêu đốt 101 tầng lầu này.

Càng nghĩ càng tức, vỉa hè bị đánh rung động kêu cộc cộc, có xu thế vang càng lúc càng lớn.

Tin, tin!

Tiếng kèn từ phía sau truyền đến, nhìn lại thì ra là đầu sỏ gây nên, khiến cho cô thêm bốc hỏa, không chút suy nghĩ liền rống lên “Tin tin cái gì? Âm ỉ chết được!”

“Học tỷ, chị lên xe không?” Anh hai đem xe quảng cho hắn, hắn đành phải dùng tốc độ siêu rùa, chạy theo phía sau cô.

“Cậu ngu ngốc a? Có biết lái xe hay không, đó là xe máy, đường tôi đi là vỉa hè, muốn tốc hành thì đi đường của cậu! Đi thông thả, không tiễn.”

“Tôi biết a, nhưng là.....”

“Tránh ra, tôi hiện tại không muốn nói chuyện với cậu”.

“Tôi muốn nói, chị dùng sức đập như vậy, nền gạch sẽ bị chị giẫm hư!”

Nền gạch sẽ bị chị giẫm hư? Nền gạch sẽ bị chị giẫm hư? Nền gạch sẽ bị chị giẫm hư?! Mỗi một câu lặp lại trong lòng cô một lần, vô danh hỏa liền cháy cao một tấc.

Hắn không lo lắng cô đi đường khuya, không lo lắng cô bị trượt chân, chỉ lo lắng cô phá hư của công?

Cô hoàn toàn không dám tin, âm u nheo lại mắt “Họ Quan, cậu, nói, lại, một, lần”

“Tôi...” Cô dùng sức đập như vậy, lại mang giày cao gót, lỡ như đập hư gạch, bị thương thì làm sao bây giờ? Như vậy hắn có nói sai cái gì sao? Nếu không, sao nhìn cô giống như càng thêm tức giận?

“Cậu, cậu, cậu, cậu đầu heo, tránh xa tôi một chút!” Lại cùng hắn nói thêm một lời, cô chắc chắn sẽ tức giận đến học máu, ngũ tạng lục phủ nổ tung tuyên bố bỏ mình.

Quan Từ Cần không còn cách nào khác, đành phải đem xe dựng ở ven đường, nhanh chân đuổi theo cô.

“Học tỷ, chị đừng tức giận.....” Chuyện mang thai cũng không phải hắn nói, bây giờ hắn đã biết là hiểu lầm, chuyện không cần thận phá hư danh dự của cô, hắn sẽ xin lỗi, có cần hỏa đại như vậy sao?

“Cậu tránh ra, tôi nói không muốn nhìn thấy cậu, cậu nghe không hiểu tiếng Quốc ngữ sao?” Dùng sức giằng bàn tay bị hắn nắm lấy, nhưng hắn không nản lòng, sống chết kéo tay cô, trong lúc giằng co, lơ đãng nhìn thấy nơi khóe mắt cô ẩn chứa lệ quang.

Quan Từ Cần bị dọa, càng không dám buông tay, hai tay đi tới ôm chặt lấy cô “Đừng khóc, học tỷ, thật xin lỗi, thật xin lỗi, tôi không phải cố ý hủy hoại thanh danh của chị, chị đừng khóc nữa.....”

Hắn cố chấp ôm đầy không ra, nhứt chí dứt khoát cầm lấy vai hắn, dựa vào.

Hắn thật là giỏi? Từ sau lúc mười tuổi, cô đã không khóc nữa, người này lại làm cho cô tức giận đến phát khóc, thật là có bản lĩnh.

“Học tỷ, chị còn khóc sao?” Hắn dè dặt cẩn trọng hỏi, không dám buông tay, không dám nhìn xem, chỉ cảm nhận trong cổ có hơi thở của cô, cũng không cảm thấy ẩm ướt.

Không có, trên cơ bản là chỉ động trong hốc mắt, cũng không có rơi xuống, nhưng mà cô không muốn nói cho hắn biết.

Quan Từ Cần đem cô ôm thật sự rất chặt, không biết là sợ cô chạy trốn hay vẫn là như thế nào, nghĩ đến hắn vừa rồi luống cuống tay chân, một bộ dáng biểu cảm giống như trời sập xuống dưới, ngốc nghếch ôm cô, liên tục nói xin lỗi, còn bận rộn vỗ lưng an ủi cô, từ đầu đến cuối không dám ngừng nghỉ.

Cô vốn dĩ nên thật giận, thật giận, nhưng nghĩ đến bộ dạng kia của hắn, nhịn không được vẫn là bị chọc đến muốn cười vang.

Người này thực ngốc, thực ngốc, nhưng ngốc thật sự đáng yêu, ngốc..... làm cho cô không thể không yêu, haiz!

“Cậu ôm đủ chưa? Đậu hủ còn muốn ăn bao nhiêu?” Cô cố gắng làm cho giọng nói mình có vẻ cứng rắn, vẻ mặt không chút biểu cảm nói.

“A” Hắn vội vã buông ra hai tay, còn dùng sức văng xa ra ba bước để tỏ ra trong sạch “Tôi, tôi, tôi..... không phải cố ý.....”

Không thể cười, cô dùng sức kiềm chế lại khóe miệng đang vươn lên, lướt vội qua hắn, chạy lấy người.

“Học, học tý....” Hấn chân chờ la lên “Chị còn giận sao?”

“Cậu xem bộ dạng tôi giống như không tức giận sao?” Cô quay đầu nhìn lại, nói chuyện âm điệu so với nữ quý còn trầm.

“Không giống” Hấn nhứt chí buông vai xuống, nhìn cô đi càng xa, hấn vội vã nói “Đề tôi đưa chị về”

“Không cần” Ngay cả đầu cũng không quay lại.

Lại bị cự tuyệt.....

Hấn cố lấy dũng khí, truy vấn : “Học tý, chị đang xa lánh tôi đúng hay không?”

“.....” Chuyện rõ ràng như vậy, còn muốn hỏi.

“Vì sao? Nếu tôi có chỗ nào làm sai, chị nói ra được không? Tôi sẽ xin lỗi...”

Cô dừng lại bước chân một chút “Không phải là của cậu sai”

“Thế vì sao?”

“Tự mình nghĩ, Nguyên nhân tôi đã sớm nói với cậu”. Lần này cô không chân chờ, đón taxi rời đi.

Đề lại mình hấn đứng trên vỉa hè, đối mặt với ngã tư đường vắng lặng, liên tục sững sờ.

“Con nói cô ấy có quá đáng hay không?” Muốn cắt đứt cũng không chịu thông báo trước, đương nhiên vứt bỏ.

“Thực quá đáng”.

“Con nói cô ấy có kỳ quái hay không?” Nói không phải là lỗi của hấn, lại không để ý đến hấn, nào có đạo lý gì!

“Rất kỳ quái!”

“Vậy con nói coi cô ấy có phải hay không rất vô tình” Như vậy liền cắt đứt giao tình nha, chỉ có một mình hấn luyến tiếc, khổ sở, vô tình vô nghĩa.

“Thực vô tình” Bé như trước ủng hộ, ra sức gật đầu.

“Vậy con nói....” Oán giận suốt hai giờ tám phút lẽ bốn mươi chín giây cuối cùng cũng dừng, hỏi lại: “Uy, Quan Từ Duyệt, con thật không có sáng kiến nha”.

Phối hợp với chú cũng không đúng nha! Bé chính là thấy chú tâm trạng không tốt, mới có thể ngồi nghe chú nói chuyện, kết quả còn bị ghét bỏ, người lớn thật là khó lấy lòng mà!

“Papa” Nhảy xuống sô pha, bé quyết định đem trọng trách an ủi chú út giao lại cho người lớn.

“Ế.....” Chớ đi, lèm vẹt cũng tốt mà.....

Haiz, ngay cả đứa bé năm tuổi cũng giận hấn mà đi, hấn thật là ai oán tới cực điểm mà!

“Làm sao vậy, Từ Cần?” Bản thảo cuối cùng cũng vào giai đoạn cuối, thì bị con gái kéo ra đây, nhìn thấy bộ dạng sống dở chết dở của em trai út, làm cho hấn bật cười ra tiếng “Người lại làm ra chuyện tốt gì, học tý nhà người lại không chịu để ý đến người?”

Không cần nghĩ cũng biết, gần đây làm cho em trai út rầu rĩ như thế, cũng chỉ có một vị học tý nào đó.

“Cô ấy bảo em chính mình nghĩ” Thật sự là gặp người liền cáo trạng.

“Vậy người nghĩ ra được sao?”

Chính là nghĩ không được, nên mới có thể ngồi phịch ở nơi này chơi, giả chết a!

Cũng một hồi lâu như vậy, mà còn chưa nghĩ ra nguyên cớ.

Vốn dĩ, các em dâu thống nhất ý kiến là không cho nói ra, để cho hấn chậm rãi tìm hiểu, lãnh hội ngọt đắng trong tình yêu, tự mình thử nghiệm một lần, đây cũng là niềm lạc thú nhất của tình yêu. Thế nhưng bây giờ xem ra, chỉ sợ là mọi người đã đánh giá cao hấn.

“Từ Cần, anh hỏi em mấy vấn đề này, em nghiêm túc trả lời”.

“Dạ”.

“Vấn đề thứ nhất: Học tỷ nhà em xinh đẹp sao?”

“Rất xinh đẹp” Hoàn toàn không cần suy nghĩ.

“Học muội hệ hoa hai người cãi nhau, ai xinh đẹp hơn?”

“Đương nhiên là học tỷ”. Cái này còn cần phải nói, học tỷ xinh đẹp hơn gấp trăm lần. Rất không biết lớn nhỏ từng mắt nhìn anh cả nhà mình.

“Cái vấn đề thứ hai: Em vì sao lại sợ cô ấy tức giận như vậy?” Luôn nghe hần nói ‘Sợ học tỷ tức giận’, nghe được đến thuộc lòng, đến con cũng không có được ngoan như vậy đâu!

“Bởi vì cô ấy tức giận sẽ không để ý đến em a!”

“Vì sao sợ cô ấy không để ý đến người?”

“.....” Lại muốn lặp lại cái vấn đề ‘Ha’ đến ‘Ha’ đi, quý đánh tường sao?

Quan Tử Ngôn cũng không ép hần, trực tiếp hỏi ra cái vấn đề thứ ba: “Học tỷ đối với người tốt lắm, phải không?”

“Không phải tốt lắm, mà là cực kỳ tốt” Ra sức cường điệu.

“Từ Cần, giúp học bài, đánh thức dậy, tặng khăn quàng cổ, đưa bữa tối, thậm chí giữ lại qua đêm, đó là những việc bạn gái làm. Bị bắt phải đưa đón, mời ăn cơm, xem phim, là chuyện của bạn trai làm.” Ngay từ đầu khi nghe hần nói, đã không cho rằng là cô gái kia đang ức hiếp hần, cô ấy làm bạn gái nên làm những tri kỷ hành động, đồng thời cũng đem nghĩa vụ và quyền lợi của bạn trai giao cho hần làm? Dụng tâm này còn không rõ ràng sao? Tuy rằng cô ấy thường dùng là mệnh lệnh.

“Nào có chuyện này? Bọn em không phải người yêu, còn không phải.....?” Hần lập tức phản bác.

“Cho nên cô ấy đang điều chỉnh thái độ, không phải sao?”

Từ huyệt! Hoàn toàn á khẩu không trả lời được.

Bởi vì đó là quyền lợi của bạn trai? Cảm thấy rất thân mật. Cho nên mới thu hồi lại, không đối với hần tốt như vậy nữa?

Hần cảm thấy..... càng buồn hơn!

“Bạn bè có giới hạn của bạn bè, bạn trai có phạm vi của bạn trai, thời gian của cô ấy, hần là nên dành lại cho bạn trai? Vậy giờ em nói cho anh biết, em dựa vào cái gì mà yêu cầu cô ấy đối xử với em như trước kia?”

Dựa vào cái gì?

Hần không phải bạn trai của cô, dựa vào cái gì mà yêu cầu chuyện này?

Cả ngày cùng hần ở chung, cản trở chuyện cô có bạn trai? Cũng lại không giống như vậy.....

“Cho nên chú út là bị người ta bỏ rơi sao?” Ở một bên chơi ghép hình, bé Duyệt Duyệt ngẩng đầu lên, thỉnh linh toát ra một câu này.

Thật, trẻ con nói chuyện thật, thật thẳng thắn nha! Một tiền xuyên tim.

Quan Tử Cần ôm trái tim rướm máu, ngã xuống đất không dậy nổi.

Quan Tử Ngôn cười cười, không cần phải nói nhiều lời hơn nữa.

Có thể nói, cũng chỉ có bao nhiêu. Muốn hơn nữa, cũng phải xem ý tưởng của hần, loại sự tình này, phải chính hần tự mình suy nghĩ.

Trong tất cả các anh chị em, Từ Cần thân với hần nhất, có lẽ bởi vì kém tuổi nhiều nhất, em út cơ hồ là do một tay hần nuôi lớn, ở trong lòng Từ Cần, hần giống như là người cha thứ hai vậy. Từ nhỏ liền thói quen có tâm sự gì đều chạy đến nói với hần. Từ sau lúc học đại học, từ trong miệng hần tần suất nghe ra nhiều nhất là “Học tỷ của em”

Cá tính của hần rất dễ nắm bắt, trong lòng nghĩ cái gì, đều biểu hiện ra cái đó, hoàn toàn không cần đoán. Nếu hần thích sự vật nào đó, cho dù xấu đến chết, ở trong mắt hần thì vẫn là đẹp đến sét đánh siêu cấp vô địch vũ trụ. Hơn nữa, còn là cố chấp nhận định, không cho người ngoài phê bình.

Theo trong miệng hần nghe được học tỷ dài, học tỷ ngắn, rồi lo lắng sợ rằng học tỷ mất hứng, đáp án đã rất rõ ràng rồi.

Chỉ có để ý một người, mới có thể sợ.

Có người, mới tình đầu.

Từ từ, hần sẽ lĩnh hội ra cái cô gái cời xuống khăn quàng cổ trên người, mỉm cười làm quà đáp lễ rồi giúp hần choàng trên cổ, là phải dùng bao nhiêu tâm tư và ôn nhu để đi làm động tác này.

Bạn đang đọc truyện *Cần Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Bạn bè có giới hạn của bạn bè, bạn trai có phạm vi của bạn trai.

Nói thẳng ra, là hần không cần thận chiếm quyền lợi bạn trai của người ta, vì thế ý là cô từ nay về sau sẽ không đi chơi với hần sao?

“Chính mình nghĩ đáp án, câu trả lời tôi đã sớm nói với cậu”.

Đây là cô nói.

Cô rút cuộc đã nói qua cái gì? Quan Từ Cần nghĩ nát óc, liều mạng nghĩ đi nghĩ lại, hình như là bắt đầu từ lúc một đêm kia cô vội vàng đưa bánh bao hấp tới cho hần, rồi sau đó liền bắt đầu xa lánh hần.

Nhưng mà đêm đó cô cũng giống như trước kia, trêu cợt hần hoa đào thật vượng, rồi sau đó nói nếu cô không cần thận thích hần mà nói.

Đợi chút, thích hần? Chẳng lẽ những lời này không phải nói đùa?

Hần cả người theo trên giường nhảy dựng lên, bạn cùng phòng cũng bị động tác của hần làm cho dọa đến “Cậu bị ma đè nha!”

Hiện tại, Quan Từ Cần căn bản cái gì cũng không nghe được, bây giờ trong đầu hần chỉ tồn tại một cái tin tức...

Cô thích hần, cô thích hần, cô thích hần.

Học tỷ, thích hần?

Này, kỳ thực rất chán động! Hần bị đánh sâu vào, trái tim nhỏ bé cơ hồ chịu không nổi, đầu óc choáng váng mơ hồ ngã trở lại trên giường.

Cho nên ngày đó cô kỳ thực là đang tỏ tình sao? Sau đó hần còn rất ngu xuẩn hoàn toàn không làm rõ tình huống.

Mây là đầu heo a! Quan Từ Cần, khó trách người ta không để ý đến mây.

Cô cho rằng hần là bạn trai thân thiết của mình nên cho hần hưởng hết thấy quyền lợi cùng nghĩa vụ, trước kia hần căn bản không cảm thấy có gì là không đúng, nay cô đột nhiên thu hồi, trong lòng liền cảm thấy trống trải, nghe không được giọng nói của cô, không có cô dịu dàng kéo tay hần, hần cảm thấy cái gì cũng không thích hợp.

Nếu là bạn trai mới có thể độc hưởng của cô cười, dịu dàng của cô, tinh tế tri kỉ của cô, mới có thể khi đi băng qua đường cầm tay cô, để cho cô ngồi ở sau xe ôm eo của hần, đi nơi nào cũng có thể mang theo cô, cho dù bị cô quản, bị cô hung dữ, hần cũng cảm thấy thật vui vẻ.

Thế, hần muốn tranh thủ vị trí kia!

Hồi nhỏ, anh tư cực độ ghét bỏ tướng ngủ của hần, mỗi lần đều dùng động tác thô lỗ đá văng hần ra, thường thường khi buổi sáng thức dậy, hần đều là ngủ dưới sàng. Về sau anh tư chịu không nổi, liền đem hần ném cho anh ba, không đến một tuần, anh ba cũng đem hần ném cho anh hai, cuối cùng, được anh cả thu nhận.

Ngay cả anh cả tính tình tốt nhất, nhắc đến tướng ngủ của hần cũng sẽ thở dài liên tục. Mọi người đều nói, nếu như có cô gái nào lòng dạ Bò tát, có thể chịu đựng được loại tướng ngủ khiến cho người ta phát điên này, bọn họ sẽ tạ chú long ân, trực tiếp đem hần đóng gói đưa qua, ở rê cũng không hề gì.

Thì ra điều kiện dựng vợ gả chồng của hần hèn mọn như vậy đó!

Ngay từ đầu còn có thể kháng nghị, nhưng đến ngày nào đó, cô ở trên giường bị hần vừa đè vừa ôm đến sắp tắt thở, cả đêm không thể ngủ ngon. Vậy mà trên mặt cô không có chút nào ghét bỏ, còn nhân nhật cho hần một nụ cười dịu dàng, rồi nhắc nhở hần thời tiết lạnh, giúp hần quàng khăn quàng cổ.

Cảm giác này, hần không có cách nào hình dung, thật ấm áp, thật cảm động!

Bây giờ ngẫm lại, trong lúc vô tình, hẳn thực sự đã ăn không ít đậu hủ của cô, nhưng cô lại chưa từng tức giận qua, nếu đổi lại là người khác, đã sớm đánh hẳn sưng đầu.....

Cho nên học tỷ chắc là có chút thích hẳn đi? Mới có thể bao dung cho hẳn làm càn, mặc cho hẳn hết ôm lại sờ, cô đối với người khác cũng không có tốt như vậy đâu.....

Mà hẳn này đầu heo, ở sau khi ăn hết ngon ngọt, còn dám hỏi cô loại nói điều này “Ba đứa nhỏ là ai?”, khó trách cô ngày đó lại tức đến phát khóc, ngay cả hẳn còn thấy ngày ấy cô chỉ lấy chân đạp via hè, mà không cời giày cao gót ra đạp hẳn thật sự là tu đường đến nơi đến chốn rồi!

Thể hiện tại..... học tỷ tức giận thành như vậy, hẳn muốn như thế nào cứu vãn đây?

Vội vội vàng vàng xuống giường, móc ra di động gọi điện thoại cho các anh chị cầu cứu.

Nghe xong hẳn kể lại, Quan Tử Tề im lặng một lúc lâu, để biểu đạt hẳn không biết nói gì hỏi trời cao xong, rồi mới nói: “Quan Tử Càn, ta hiện tại chưa người nào heo cũng còn cảm thấy quá làm nhục heo. Xem người muốn chọn ba giỏ trái cây hay là hoa cúc hoa lan đi chịu đòn nhận tội đi!”

Sau đó anh ba nói: “Ta vẫn là nói câu nói kia, danh y khó cứu...”

Là kẻ ngốc nghếch, hẳn rất biết thân biết phận tự mình gác điện thoại.

Anh cả và anh hai thì có cùng chí hướng: “Ba thật sự đã có dự kiến trước, đặt tên này cho người. Em trai, nhớ kỹ những lời chúng ta từ nhỏ thường hay nói với người, cần cù có thể bù đắp kém cỏi, thiên cô danh ngôn!”

Các chị gái ý tứ vẫn không thay đổi, chính là dùng từ có vẻ uyển chuyển hơn “Con gái thường dễ mềm lòng, em biểu hiện ra thành ý cố gắng theo đuổi cô ấy, như vậy là có thể.....”

Đuổi? Theo đuổi sao? Hẳn không dám mở miệng hỏi phải theo đuổi như thế nào? Nếu không ngay cả chị Liên cũng sẽ cúp điện thoại của hẳn! (Tội nghiệp thằng bé).....

Người này đang làm cái quái gì?

Sáng sớm tỉnh mơ, vừa ra khỏi nhà đi học, ở trước cửa lớn dưới lầu đã có hơn một pho tượng hình người gác cổng. Nhìn thấy cô, mở miệng muốn nói lại thôi, muốn bước lại không dám bước lại gần cô.

Hẳn đang làm gì thế? Thời tiết lạnh muốn chết, nhìn thấy mũi của hẳn rõ ràng chảy nước đầm đìa, cũng không biết là hẳn rớt cuộc đã đứng đây bao lâu nữa?

“Học, học tỷ.....”

Xem đi! Lạnh đến ngay cả giọng nói đều run.

“Khăn choàng cổ đâu?” Cô tức giận hỏi.

“Ồ đây!” Bởi vì là cô tặng, nên hẳn cất giữ rất cẩn thận nha! Giống như là hiến vật quý vậy, hẳn vội vàng vàng từ trong ba lô lấy ra, chờ mong cô giúp hẳn choàng lên cổ.

“Bản thân mình tự choàng là được rồi!” Nghiêng đầu, tránh sang chỗ khác.

Cô không giúp hẳn choàng.

Quan Tử Càn có chút thất vọng, vội vàng đuổi theo “Tôi, tôi đưa chị đi được không?”

“Tôi là muốn đi học”

“Tôi biết a”

Biết sao còn muốn đưa? Từ đây đi bộ tới trường học cũng không tới năm phút, hẳn rớt cuộc là bị thiên binh cái gì?

Một trước một sau bước vào sân trường, hẳn mấy lần đuổi tay, nhưng mà vẫn không có can đảm đi lên phía trước nắm tay cô.

Liên tiếp mấy ngày, Quan Tử Càn mỗi lần tan học đều đến lớp học của cô trình diện, còn không có khóa thì ngoan ngoãn ngồi lại lớp học của cô dự thính. Thật sự rất là ngoan ngoãn, sẽ không đùa giỡn ầm ỹ quấy nhiễu cô, chỉ im lặng ngồi ở một góc.

Sau đó, vẫn là bạn học của cô nhìn thấy hẳn đáng thương, chủ động nhường vị trí bên trái cho hẳn, để cho hẳn ngồi ở bên cạnh cô.

Giữa trưa cùng bạn học ăn cơm, lại bị hẳn dùng ánh mắt như là chó hoang nhỏ bị người vứt bỏ hỏi: “Có thể hay không cho tôi ngồi cùng?”

Cô có thể nói không sao?

Kéo dài chừng mười ngày, cô rốt cuộc nhin không được nữa, khó chịu chất vấn hần: “Quan Tử Cần, cậu rất rảnh rồi sao?”

Suốt ngày giống như cái đuôi dính theo phía sau cô? Là muốn như thế nào?!

“Tôi đang theo đuổi chị a....” Hần nhỏ giọng lầm bầm. Có thất bại như vậy sao? Người bị theo đuổi hoàn toàn không có cảm giác được người ta theo đuổi....

“Cái gì?” Nói chuyện giống như ngâm phải trứng vịt. Nghe không hiểu nổi!

“Không có gì. Tôi nói là, buổi tối đi Dương Minh sơn trang ngắm cảnh đêm được không?” Nghe nói đây là một trong những bước của việc theo đuổi, lãng mạn hay không hần không biết, cũng cứ lấy ngựa chết coi như ngựa sống mà làm.

“Cậu điên ư? Muốn đi thì một mình đi đi, thứ không phụng bồi!” Hần không xem tin tức trên tivi sao? Cái lạnh đầu đông, hần là muốn chết cồng ở trên núi sao?

Lại qua vài ngày, hần vẫn như cũ không ngừng cố gắng quần quýt lấy cô....

Dùng từ đeo bám thật không chính xác lắm, bởi vì hần sẽ không làm phiền cô, chỉ là im lặng ở bên cạnh làm bạn, một lúc lâu hay....., vĩnh viễn đều có thể thấy hình bóng của hần.

Dù sao mặc kệ cô khẩu khí có bao nhiêu kém, hần chính là dùng gương mặt tươi cười đáp lại, đuổi thế nào đều đuổi không đi. (đẹp trai ko bằng chai mặt, a này có cả hai, vừa đẹp trai mà vừa chai mặt!).

Càng về sau, tất cả các bạn học đều trách cô ý chí sắt đá.

“Uy, cho dù hần có làm cái gì sai, cũng đã mười phần thành ý muốn giảng hòa, nên tha thứ hần được rồi!”

Người khác vẫn cho rằng đây là tiểu tình nhân đang giận dỗi, thế nhưng cô rất rõ ràng, tên kia không cho rằng như vậy đâu, cùng lắm chính là bởi vì hôm đó nói sai chọc giận cô, muốn xin lỗi mà thôi!

Được, thật muốn xin lỗi, thì cũng nên mở miệng nói một tiếng, đừng suốt ngày giống như âm hồn không tan đi theo nữa, được không?

“Cậu cũng nên có lương tâm một chút, bộ không thấy được sắc mặt người ta kém như vậy, tớ cũng không tin nếu hần thật sự bị bệnh cậu sẽ không đau lòng?”

Bạn học vừa nói xong câu này, cô liền nghiêng đầu nhìn hần.

Quan Tử Cần chống cái trán câu cá (anh đang ngủ gục), giáo sư nói cái gì, hần nghe được mới là lạ.

Người này, một mỗi thì liền về ký túc xá nghỉ ngơi đi, còn chạy đến phòng học của cô dự thính làm gì?

Vừa mới kéo tầm mắt trở về, đột nhiên nghe một tiếng ‘Phanh’, ánh mắt của toàn ban đều đồng loạt nhìn về một hướng, người nào đó câu cá, câu được một một mỹ nhân ngư thật lớn, cái trán đụng thẳng vào mặt bàn, còn bị đụng với sức lực siêu lớn, tiếng vang siêu lớn!

Trong lớp học, một trận quỷ dị yên tĩnh.....

Một giây, hai giây, ba giây! Những tiếng cười lớn đồng thời vang lên.

Trời ơi! Mất mặt muốn chết!

Cô che mặt lại, hoàn toàn không dám nhìn nét mặt của giáo sư trên bục giảng, mà bên cạnh cái kia bị đụng đến sâu gây mê toàn bộ chạy trống trơn, xấu hổ quần bách tới cực điểm người nào đó, đang cố gắng nhin xuống chui xuống bàn xúc động.

Không đợi tan học, thừa dịp khi giáo sư quay đầu viết lên bảng đen, cô nhanh chóng thu thập gia tài, một tay cầm lấy túi xách, một tay kéo lấy hần từ cửa sau trốn chạy.

Vừa ra khỏi lầu, cô lập tức liền nổi bão.

“Quan Tử Cần, cậu làm cái quái gì a?”

“Tôi....” Quan Tử Cần sờ sờ cái trán, chỗ đó bị sưng lên một cục lớn, rất đau!

Hần cũng không phải cố ý, tuy rằng hần biết mới vừa rồi xảy ra chuyện như thế thật sự làm cho cô rất mất mặt, hại cô bị bạn học cười.....

Đồng Thư Nhã quả thực sắp bị tức chết rồi, kéo tay hần xuống, lại sưng một cục lớn.

Cô nhú mày, lòng bàn tay để lên trán hần “Cậu đang phát sốt?”

“Ừm. có chút cảm mạo nhỏ thôi!”

Cảm mạo còn không chịu về ký túc xá nghỉ ngơi cho thật tốt?

“Có đi khám bác sĩ không?”

“Có” Sắc mặt của học tử thật là khó coi nha.

Cô không nói hai lời, nắm tay hắn đi về phía ký túc xá nam.

“Tôi. tôi tự mình trở về là được rồi!” Cô nên trở về lớp học tiếp, bởi vì Đặng giáo sư thật sự là nhân vật rất độc ác nha!

“Cậu cảm mạo!” Hoàn toàn không thèm nhìn bảng viết ‘Nữ sinh dừng lại’, ngênh ngang dắt hắn xông vào, bắt hắn uống thuốc, nhìn hắn lên giường nằm nghỉ, sắc mặt cô mới dịu đi một chút.

Cô cầm thuốc mỡ, đi bên cạnh ngồi xuống.

“Học tử.”

“Không được nói chuyện với tôi, bây giờ tôi rất tức giận!” Nhưng khi thoa thuốc mỡ, ở trên trán hắn nhẹ nhàng như đẩy động tác vẫn là dịu dàng giống như trong trí nhớ của hắn.

“Cậu là ngu ngốc sao? Hay là Đặng giáo sư có mê người như vậy, cho dù cậu bị bệnh cũng ráng đi dự thính? Cậu tốt nhất cứ thích đi học như vậy đi!”

Hắn há miệng thở dốc, lại ngâm lại.

“Nói chuyện a! Nhìn tôi làm chi?”

“Là chị nói tôi không cần nói chuyện với chị.” Hắn nhỏ giọng nói. Bây giờ mở miệng giải thích sẽ khiến cô ấy càng tức giận thôi!

“..... Quan Tử Cần, tôi chắc chắn sẽ bị tác phong của cậu làm cho đoán thọ”

“Tôi. Không phải muốn đi dự thính.”

“Vô nghĩa.” Nếu hắn hiểu học như vậy cũng không biết mỗi một sao? “Muốn ngủ liền ngủ, muốn lên lớp liền lên lớp, cậu cứ quanh quẩn đi theo phía sau tôi làm cái gì?”

Tiết thứ hai dù sao cũng không thoải mái tiết khóa thứ tư, hiếm khi thời khóa biểu của hắn ngày thứ Hai buổi sáng còn không có hai tiết đầu, có thể ngủ trễ một chút, làm chi mà sáng sớm tinh mơ liền chạy đến đứng gác dưới lầu nhà cô, còn ngờ ngác thích ý đi theo cô trên đoạn đường ngắn tới trường, cái này không phải là làm trò ngốc thì là cái gì?

Lại sau đó, cả ngày thứ Năm đều không có tiết, hắn cũng chạy đến lớp của cô dự thính, mỗi ngày học xong một chút tiết học liền sẽ vội vàng chạy đến chỗ cô. Có những lúc đi chơi cô không hẹn hắn thì bạn học của cô cũng rất nhiệt tình mời mọc: “Tiểu học đệ, cùng nhau đi thôi!” Hoàn toàn không nhìn đến của cô xem thường, tập thể đấu tranh nội bộ.

Hắn như vậy sớm cũng muốn theo, trễ cũng muốn theo, cũng không phiền sao?

“Tôi sợ chị chạy trốn a.” Trước kia cô sẽ chờ hắn, bây giờ thì không, hắn không siêng năng một chút theo đuổi cô, lỡ cô đi xa bị người ta theo đuổi mất thì làm sao bây giờ?

“.....” Đồng Thư Nhã thở dài. “Quan Tử Cần, tôi không tức giận”.

“Nha!”

“Cho nên về sau cậu không cần lại theo như vậy”.

“Tôi không phải muốn chị tha thứ mới đi theo.” Hắn lầm bầm nói. Cô thật sự không có cảm giác bị theo đuổi sao? Thật sự một chút cũng không có sao?

“Kia nếu không phải vậy? Vậy rốt cuộc cậu muốn làm cái gì?”

Quan Tử Cần bắt đầu thận trọng suy xét, giờ phút này nếu nói ra liệu khả năng cô có thể nhận là có bao nhiêu, chắc là không phải lại tặng cho hắn thêm một cục u đi, hay là cười đến trực tiếp té từ trên ghế xuống.

Nữ nhân vật chính hoàn toàn không có tự giác bị theo đuổi, nam nhân vật chính trên đầu còn bị sưng một cục u lớn, hình như không có ai thổ lộ dưới tình huống buồn cười như vậy thì phải...

Theo đuổi thất bại như vậy? Còn có người nào dám nói ngoa đứng ở trước mặt người ta nói ‘ Tôi đang theo đuổi cô’, càng đừng nói chỉ là muốn người ta đón nhận lấy.

“Ngô, ách, học tử, chị thích hoa gì?” Hấn bắt đầu hỏi đồng hỏi tây.

“Hoa?” Đề tài khi nào thì chuyển đến cái này?

“Đúng rồi, nữ sinh thường thích hoa hồng, nhưng tôi nghĩ, chị chắc là cảm thấy như vậy rất là tầm thường đi”. Anh tư còn kêu hấn tặng hoa cúc hoa lan, đừng tưởng rằng hấn không biết đó là dùng để đi tào mộ.

Đồng Thư Nhã lé mắt liếc hấn, có chút nghi hoặc, lại tựa hồ có chút hiểu ra cái gì.

Tên gốc này sẽ không.....

“Tôi không thích hoa.” Cô nói, một bên quan sát sắc mặt của hấn như có điều suy nghĩ sâu xa.

“Bằng không chị thích cái gì?” Vụng trộm ghi vào sổ tay. Theo đuổi con gái, làm sao không thể biết người ta thích cái gì, rất không chuyên nghiệp.

Quả nhiên không sai! Đồng Thư Nhã vừa bực mình vừa buồn cười, cuối cùng cũng hiểu được trong khoảng thời gian này hấn vì sao lại khác thường cùng với những hành vi buồn cười, rốt cuộc là đang làm cái quái gì.

“Ngu ngốc!” Cô cười.

Cô cho tới bây giờ chưa từng thấy qua, có ai theo đuổi con gái theo đến mức thâm như vậy!

“A! Ngu ngốc” Hấn sùng sốt, có người sẽ thích ngu ngốc sao?(Chết cười mất, ông nói gà bà nói vịt a~)

“Chị kỳ thực là muốn nói trứng vịt? Là trứng luộc trong nước trà?” Có khả năng lắm, mỗi lần bọn họ đi ra ngoài ăn mì, cô thường hay kêu thêm trứng .

“Ngu ngốc” Cô lặp lại thêm một lần nữa. Lúc này ngữ khí có chút dịu dàng khó có thể phát hiện ra.

Những người theo đuổi cô không ít, trong số tất cả những người theo đuổi, chỉ có hấn là ngốc nhất, chỉ biết dùng cách làm thô sơ, Ngu công đòi núi chạy đi theo sau phía móng cô, thế nhưng cố tình. Cũng lại là một kẻ làm cho cô động lòng nhất.

“Lần sau không cần lại ở dưới lầu nhà tôi đứng gác hứng gió. Có thời gian thì nên ngủ nhiều một chút!”

“A, nhưng là” Hấn còn chưa nói tới nếu không đến sớm, cô căn bản sẽ không chờ hấn a!

“Còn nữa, cũng đừng có rảnh một chút liền chạy đến phòng học của tôi dự thính”

“A...”

Lần này còn tệ hơn, vừa mới há mồm, đã bị đánh gãy, hoàn toàn không có cơ hội kháng án. “Nếu tôi muốn cậu đi theo cùng, sẽ nói cho cậu biết”.

Sợ cô không nói cho hấn a!

Hấn rầu rĩ, thật không tình nguyện.

“Tư Cần, cậu không cần gấp, tôi nói rồi, tôi sẽ chờ cậu”. Cô rất nhẹ nhàng, nhẹ nhàng mà nói với hấn.

“Đi?” Đề tài khi nào thì nhảy đến cái này.

Trước kia, cô vội đưa bữa tối cho hấn, hấn thở gấp chạy xuống dưới lầu, cô đều nhẹ giọng nói: “Từ từ sẽ đến, tôi sẽ chờ cậu”.

Thời khóa biểu của hấn đầy cả sảnh đường, cô thì ít hơn rất nhiều, thường thường đều là cô đợi hấn. Hấn hết tiết học liền vội vã chạy tới địa điểm hẹn, vì sợ cô chờ lâu lắm, cô vẫn là cười cười rồi nói: “Gấp cái gì, từ từ đến là được rồi, tôi cũng sẽ không chạy trốn!”

Hấn chưa theo đuổi qua nữ sinh, chỉ ngốc nghếch lấy tốc độ rùa bò theo đuổi, suy nghĩ muốn biết cô thích cái gì, muốn yêu thương cô nhiều hơn một chút. Tại đúng lúc này, cô lại vừa khéo nói với hấn câu này: “Đừng nóng vội, tôi nói rồi, tôi sẽ chờ cậu!” Hấn có thể hay không cố gắng ảo tưởng, vụng trộm đem câu nói kia đem nó hiểu như vậy.

“Tư Cần, cứ từ từ theo đuổi, tôi sẽ ở tại chỗ chờ cậu.”

Có thể sao? Có thể sao? Có thể nghĩ vậy để cho chính mình thoải mái hơn một chút, bản thân mình cũng sẽ không chán nản như thế.

“Vậy chị chờ tôi tỉnh ngủ, chúng ta cùng đi Dương Minh sơn trang xem cảnh đêm”. Thừa cơ cướp đoạt, ông lão hai mươi tuổi này, cực kỳ cố chấp kiên trì muốn hoàn thành trình tự theo đuổi này.

Hắn còn không hết hy vọng? Đồng Thư Nhã thở dài, quyết định nhận mệnh.

“Đạ, đạ gia phân phó như thế nào, tiểu nữ tử nhất định là theo.” Núi đao biển lửa đều phụng bồi, nếu không thì làm gì bây giờ?

Có hứa hẹn của cô, hắn thực an tâm ngủ.

Không cần lại hỏi cô làm sao mà biết được. Nhìn chăm chăm vào cánh tay vắt ngang đây, cô đã thật thói quen, hoàn toàn thấy nhưng không thể trách.

Ở trong lòng yên lặng đếm ngược ba mươi giây, thật không ngoài ý muốn khi chân cũng gác qua đây luôn, hoàn toàn đè lên cô.

Người này..... là gấu koala sao?

Giường đơn của ký túc xá không thể so sánh với giường đôi ở chỗ của cô, cô sắp ngã xuống!

Đưa tay muốn bắt gấu Koala ôm dính trên người xuống, lại bắt ngờ nghe được hắn mơ mơ màng màng nói mớ.

Thì ra không chỉ tướng ngủ của hắn khoa trương, ngẫu nhiên còn có thể nói mớ.

Nghe rõ hắn thì thảo luận nhai cái gì, cô dịu dàng mỉm cười, đưa tay ôm lấy hắn “Ngu ngốc, tôi cũng vậy”.

Một câu nhỏ như vậy, đơn giản như vậy, lại khiến cho người ta tim đập thành thịch.....

“Tôi thích chị, học tỷ.....”

Bạn đang đọc truyện *Căn Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Cô nghĩ, cô nhất định là điên rồi, mới có thể phối hợp với hắn làm ra cái loại chuyện ngu xuẩn tới cực điểm này. Khi thời điểm đầu đông giá lạnh, còn nửa đêm đi đến Dương Minh sơn trang hóng gió!

Có thể ngắm được cảnh gì? Không biết, cô đang vội mà phát run. Cảnh đêm có đẹp hay không? Ai đâu rảnh mà chú ý tới cái đó, bận lau nước mũi còn không kịp nữa là!

Như thế rất tốt, suốt cả một đêm, cô chỉ biết mình xong đời!

Buổi sáng hôm sau thức dậy, cổ họng đau gần chết, còn phát không ra tiếng nào, chắc chắn là cảm nặng rồi, khiến cô đến ngay cả khí lực đi ra khỏi phòng cũng không có.

May mà kẻ đầu sỏ coi như cũng có lương tâm, đưa đón cô đi khám bác sĩ, toàn bộ hành trình đều chăm sóc rất cẩn thận.

Vốn cô còn thật lo lắng cho hắn, sợ hắn bệnh tình nặng thêm. Ai ngờ người này sau khi một đêm hứng gió lạnh, thế nhưng lại khỏe hơn rất nhiều!

Cho nên..... đứa nhỏ này thích hợp trưởng thành ở trong nghịch cảnh. Vì vậy, không cần đối xử tốt với hắn ?(A này thích hợp bị ngược đãi)

Mấy hôm nay cô không đi học được, hắn buổi sáng, trưa, chiều, tối đều đến đem ba bữa đứng giờ cho cô, buổi tối thì ở lại chỗ cô không quay về.

Hắn nói với lý lẽ hùng hồn..... Sợ cô lúc tối sẽ phát sốt không có người chăm sóc.

Nhìn hắn có thành ý chuộc tội như vậy, cô thật không đành lòng đã phá hắn..... Có cậu ở đây tôi mới không được ngủ ngon!

Haiz, người bệnh cần nhất chính là một giấc ngủ ngon a.....

Học xong, mang đến cháo Quảng mà cô muốn ăn, chuyện thứ nhất hắn làm là kiểm tra gói thuốc.

“Chị giữa trưa không có uống” Lập tức nắm thóp.

Người này a..... Đồng Thư Nhã rất muốn cười, lại bị hành động nhỏ nhặt cổ chấp này của hắn khiến cho trong lòng ảm áp.

“Quên mà!”

“Uống thuốc không thể quên” Sau đó hắn lấy ra giấy stick note(giấy dán tiện lợi), nhớ lại thời gian uống thuốc bác sĩ nói, bốn giờ uống một lần, đem mỗi cái thời gian đều viết ra hết, nhắc nhở cô uống thuốc, mỗi lần uống xong thì tháo xuống, vì thế hắn biết cô còn một lần kia chưa uống.

Không cần nghiêm khắc như vậy đi..... cô há hốc mồm.

“Chị là bị cảm nặng” Bạn bè cô đến thăm bệnh, đều cười cô vì nguyên khuôn mặt cô bây giờ sưng giống như một cái đầu heo.

Nhìn cô nghẹt mũi, chảy nước mũi, dùng giấy vệ sinh lau tới cái mũi hồng hệt, có đôi khi còn ho đến mức ứa cả nước mắt, ánh mắt sưng, miệng cũng sưng, cả người thoát nhìn bộ dáng thật đáng thương, hắn thật khó mà không chột dạ áy náy a!

Ngày đó, sau khi hắn ngủ, vốn dĩ cho rằng cô sẽ về lớp học tiếp, còn tính rằng sau khi thức dậy sẽ đến lớp học tìm cô. Không nghĩ tới khi hắn tỉnh dậy lại là nằm gối trên đùi cô ngủ, mà cô thì ngồi ở trên giường của hắn đang nhỏ giọng nói chuyện điện thoại.

“Có điểm danh? Tớ phản ứng bình tĩnh? Nếu không thì muốn như thế nào? Điểm thì cũng đã điểm rồi, thét chói tai có ích lợi gì? Dù sao từ lúc tớ bắt đầu quen biết hắn, dạng xui xẻo gì mà chưa gặp qua.....”

Nghe được mấy câu này, hắn chột dạ cực độ.

Đặng giáo sư không tùy tiện điểm danh, một học kỳ chỉ điểm hai lần làm bình thường thành tích, mà bình thường thành tích chiếm 30% trong tổng thành tích. Nói cách khác, học kỳ này cô tối thiểu đã bay mất 15% thành tích.

Sau đó, đến Dương Minh sơn trang, hai người đều lạnh đến nổi cả da gà, hoàn toàn không cảm thụ được đến cái gì là lãng mạn trong truyền thuyết.

Điều duy nhất đáng để ăn mừng là, hắn có thể ôm được cô, cũng bởi vì cô rất lạnh, run đến thật sự đáng thương, cho nên mới cho hắn ôm đi? Trên đường trở về, cũng có bị cô ôm, ôm so với bình thường còn chặt hơn, bất quá cái giá đắt phải trả là.....một trận cảm nặng.

Hắn cảm thấy chính mình thật không xong, vốn muốn bồi dưỡng một chút không khí lãng mạn, để cô có cảm giác hạnh phúc ngọt ngào, kết quả lại hại cô phát sốt chảy nước mũi.

“Ngán người cái gì?” Đồng Thư Nhã ăn cháo xong, liền thấy nét mặt nhăn nhó của hắn, không cần đoán cũng biết hắn đang suy nghĩ cái gì. Cô hướng hắn vẫy vẫy tay, rồi vỗ vào giường ngủ bên cạnh mình, muốn hắn lại đây.

Quan Tử Cần một chút cũng không chậm trễ, ân cần đi tới “Chị muốn cái gì sao?”

Cô lấy tay sờ sờ cái trán, gương mặt của hắn. “Chỉ lo canh chừng tôi uống thuốc, cậu thì sao? Có khỏe hơn chút nào không?”

“Tôi khỏe rất nhiều!” Ngoài trừ một chút ho khan ra, cơ hồ không có triệu chứng gì. “Hiện tại người có vẻ thảnh thơi là chị”

Người này, chỉ cần nhắc đến chuyện cô sinh bệnh, gặp người liền nói: “Là tôi sai”

Chuyện yêu đương xấu xa cùng cảm mạo, tất cả đều bởi vì hắn dùng thái độ xấu hổ, nói ra những lời đầu không nâng dậy nổi với bác sĩ và bạn học của cô, là muốn mọi người nghĩ như thế nào a?

Cũng khó trách bạn học của cô muốn dùng vẻ mặt mập mờ giễu cợt cô: “Quá độ ân ái, là muốn trả một giá đắt!”, “Sức mạnh tình yêu thật là vĩ đại, bị cảm nặng xỏ mũi, biết là đường chết mà cũng dám đi!”

Hình tượng của cô, sớm muộn gì cũng có ngày bị hắn phá hư không còn một mảnh.

Nhưng, cho dù như vậy, vừa nhìn thấy nét mặt uể oải suy sụp của hắn, cô vẫn cứ mềm lòng một cách hồ đồ, mở miệng an ủi hắn. “Không có việc gì, vài ngày nữa sẽ tốt hơn thôi. Tới đây tâm sự với tôi!”

“Chị muốn tán gẫu cái gì?” Ngồi ổn định thật ngoan ngoãn, một bộ dáng chờ đợi chỉ thị.

Cô bật cười: “Từ Cần, cậu hình như không nói nhiều về chuyện gia đình cậu với tôi”.

Có khi lơ đãng sẽ nhắc tới anh cả thương hắn nhất, anh tư thì lần nào cũng mắng hắn đần độn, chị út thì thiếu chút nữa hại hắn trở thành vị thái giám cuối cùng của Trung Quốc..... có thể cảm nhận được, cả gia đình này khá là gắn bó chặt chẽ..... Bất quá, hắn rốt cuộc có bao nhiêu anh chị em a? Cô không biết rõ ràng lắm!

“Nhà của tôi có bảy người con, tôi là đứng hàng nhỏ nhất. Ba tên Quan Phục Hưng, mẹ tên Quan Lưu Quế Chi. Đại ca tên Quan Tử Ngôn, có nghĩa là thận trọng từ lời nói đến việc làm, anh hai tên Quan Tử Đan nghĩa là luôn vui vẻ hạnh phúc, anh ba tên Quan Tử Tu, anh tư tên Quan Tử Tề có nghĩa là tu thân tề gia trị quốc bình thiên hạ. Chị cả tên là Quan Tử Vận, tức là thanh vận lịch sự tao nhã, chị út tên là Quan Tử Dung, tôi tên là.....” Hoàn toàn hưng phấn vui vẻ nói ra gia phả nhà mình.

“Tôi biết cậu tên gì rồi! Có thể cho qua!” Cô liếc mắt nhìn cười, hắn thật là đáng yêu nha!

“Tôi biết chị biết a, chỉ có điều muốn nói rõ ràng với chị từ đầu đến cuối thôi. Khi tôi ra đời, ba ba đã giúp tôi coi qua sổ mạng, nói đứa nhỏ này sẽ

không có số đại phú đại quý, đối với sự nghiệp cũng không có chí lớn, cả đời đều bình thường thuận lợi, không có gì thay đổi quá lớn. Một chút tai họa nhỏ và khó khăn dĩ nhiên là có, nhưng cũng không có bệnh nặng hay tai họa lớn gì. Nói rõ ra thì tôi chính là đứa có phúc khí nhất trong tất cả bảy người con. Cho nên, từ nhỏ đến lớn, mọi người luôn nói với tôi rằng Cần cù có thể bù đắp kém cỏi.”

Cần cù có thể bù đắp kém cỏi! Đúng là một câu nói rất hay!

Theo trình độ ‘Kém cỏi’ của hần, đúng là cần phải rất cần lao, thật cần lao!

Quan Từ Cần khó chịu trừng người, đừng tưởng rằng hần không biết được là cô đang cười trộm!

“Các anh chị thường khi dễ cậu sao?” Anh tư thì độc miệng, anh hai thì lén lút đem những đồ ăn mình không thích cho hần, chị út thì thường hay trêu cợt hần. thời thơ ấu của hần có thật là bi thảm như vậy không?

“Một chút thôi! Kỳ thực bọn họ rất thương tôi!” Cũng giống như học tỷ vậy, mở miệng thường thích trêu cợt hần, nhưng khi gặp chuyện thì bảo vệ hần hơn bất cứ ai.

Giống như lúc trước, chuyện hiểu lầm học tỷ mang thai, nói hần bạc tình bạc nghĩa, anh hai nghe được nửa đêm lập tức liền chạy tới. Hơn nữa, toàn bộ quá trình đều bảo vệ hần ở phía sau người. Lúc ấy hần biết rõ, nếu tình huống có chút không khống chế được, anh hai tuyệt đối sẽ che chở cho hần, không cho hần chịu bất kỳ thương tổn gì.

Nghĩ đến điều này, hần từ trên xuống dưới đánh giá cô một lần. “Chị thật sự là con gái của đại ca hắc đạo?”

Không giống, không giống, không giống, một chút cũng không giống a! Cô rõ ràng là xinh đẹp như vậy, có khí chất như thế, thành tích lại tốt, ai có thể đem đại ca hắc đạo với cô cùng liên tưởng với nhau?

“Là thật nha, lừa cậu làm cái gì?” Cô ít nhất cũng đã nói qua một trăm một lần đi! Hần vẫn cứ cho rằng cô hay nói đùa?

Loại chuyện này nói cho một trăm người nghe, một trăm người cũng sẽ không tin đi, làm sao có thể trách hần?

“Cả cuộc đời của ba tôi cơ hồ đều là lớn lên trên đường phố, cũng không đọc qua sách vở gì, ông nói rằng ông là một người dân quê mùa, nhưng con gái ông thì nhất định phải rất có khí chất, ngàn vạn lần đừng giống như ông. Cho nên từ nhỏ đến lớn, tôi đều nhận được sự giáo dục tốt nhất. Cái tên Thư Nhã này chính là hy vọng tôi có văn nhã cùng với phong độ tri thức”.

“Cho nên lúc trước..... những người đó thật là phải bảo vệ chị?”

“Ừ, đúng rồi! Cậu đừng cho rằng là hắc đạo đại ca thì nhất định rất hung ác, kỳ thực ba tôi cũng giống như người nhà của cậu, rất là thương tôi! Lúc ông ấy tuổi còn trẻ từng rất hoang đường, có một đồng tình nhân, sau đó không hiểu tại sao có tôi. Ông đối với người phụ nữ đã sinh ra tôi, cũng không đặc biệt có cảm tình gì, ở trên đỉnh nghĩa của xã hội, ông cũng không phải là một người tốt gì, nhưng ông ấy lại tuyệt đối chính là một người cha tốt. Đem hết tất cả khả năng cùng tình cảm của một người cha tất cả đều dành hết cho đứa con gái duy nhất là tôi”.

“Cho nên bây giờ ông ấy rửa tay gác kiếm cũng là vì chị sao?”

“Ừ, bởi vì lúc năm tôi bảy tuổi, từng bị bắt cóc”.

“A!” Hần vẽ mặt kinh ngạc.

Từ bắt cóc này ở trong cuộc sống của hần thật xa lạ, mọi người thường hay nửa nói giỡn, nếu có người bắt hần, cha mẹ chắc là thật bất ngờ, bởi vì một đứa trẻ ngoan như vậy cũng có người muốn bắt? Quên đi, nếu người muốn liên cho người đó, chúng ta sinh một đứa khác xem thử có thông minh hơn không.....

“Trên giang hồ ân oán rất nhiều, có lúc người ta sẽ không để tâm cậu là người già, phụ nữ hay trẻ em vô tội. Tôi lúc đó tuy rằng không có việc gì, nhưng phải nằm viện hết một thời gian. Sau khi xuất viện, tôi bắt đầu học võ phòng thân, ở trong hoàn cảnh này, nếu không thể tự bảo vệ chính mình, có thể sẽ liên lụy đến người khác. Bất quá sau chuyện này, ba tôi hạ quyết tâm rửa tay gác kiếm, không lẫn lộn ở trên giang hồ nữa”.

Quan Từ Cần mở to mắt nhìn cô, miệng hết mở lại đóng, hết đóng lại mở, không nói ra được một câu.

Đồng Thư Nhã thấy vẻ mặt hần ngu ngơ, liền bổ sung thêm một câu: “Lần này là thật, không có nói đùa, sau lưng tôi lúc ấy còn để lại một vết thương”

Cởi bỏ hai nút áo, để lộ ra vết sẹo trên lưng chứng minh.

Hần không phải không tin cô, chỉ là suy nghĩ, một bé gái tuổi còn nhỏ như vậy, đã bắt buộc phải học cách bảo vệ chính mình, để tránh liên lụy người khác.....

Bảy tuổi, hần đang làm gì? Chắc là đang chơi trò chơi, xem phim hoạt hình, oán giận bài học quá nhiều, mỗi ngày đều vui vẻ không phiền não, còn cô thì phải sống trong cuộc sống ăn nay lo mai. (ăn bữa hôm nay lo bữa ngày mai)

Tuy rằng bây giờ cô nói nhẹ nhàng như vậy, nhưng mà lúc đó cô nhất định rất sợ hãi, dù sao cũng chỉ mới là một bé gái bảy tuổi.

Khó trách cá tính cô lại độc lập kiên cường, thông minh lại có chủ kiến như thế! Một đứa bé lớn lên ở trong hoàn cảnh vậy, bản thân không khôn khéo chút, làm sao sống sót được?

Quan Từ Cẩn không khỏi đau lòng, một phen nhào về phía cô, tới khi phát hiện mình đang làm gì thì đã đem cô ôm chặt vào lòng rồi!

“Từ Cẩn?”

“Chờ một chút”. Giọng nói hần rầu rĩ, mặt vùi vào tóc cô, ôm chặt cô không buông.

Hắn cảm thấy..... rất đau lòng, muốn đem cô ôm chặt vào lòng, thương cô thật nhiều.

Chờ một chút? Phải chờ cái gì? Chờ hắn ăn đậu hủ đến no sao?

Kỳ thực thì cô cũng không phải thật sự muốn giãy dụa, cô còn đợi hắn ôm một cho đủ rồi mới lãnh lãnh hỏi: “Ôm thật sự rất thuận tay, có phải muốn sờ xuống thêm một chút nữa?”

Nếu không lên tiếng, nói không chừng tay kia của hắn đang sờ qua sờ lại tấm lưng trần cô, còn muốn đi xuống tháo luôn cả nội y.(Anh này ~)

“A!” Hắn kinh hô một tiếng, cả người như ở trong mộng mới tỉnh, chợt nhận ra mình làm cái gì, vội vàng vàng đẩy cô ra. “Không phải, không phải, tôi, tôi không phải, không phải.....” Không phải muốn ăn đậu hủ của chị.

Trời ơi! Hắn xem cô như là bao cát ném lại trên giường?

Đồng Thư Nhã bị cảm còn chưa hết, lại bị ngã đến đầu choáng mắt hoa, nhất thời không phát ra được âm thanh nào.

“Học tỷ.....” Giật mình khi thấy bản thân dưới tình thế cấp bách lại làm ra cái chuyện ngu xuẩn gì, tiếng gọi thật là chột dạ.

“Quan Từ Cẩn, tôi rốt cuộc làm gì không vừa mắt cậu?” Cô thật bất lực, bất lực hỏi.

Dẫn cô đi hóng gió, hại cô bị cảm mạo, lại thừa dịp thân thể cô không khỏe, coi cô như là một bao rác đem quăng.....

Sau đó, chuyện ngắm cảnh đêm hại con gái nhà người ta bị cảm mạo thật nặng, bị các anh chị cười thật lâu.

“Trời ơi, làm sao có chuyện mắc cười như vậy? Học tỷ nhà người thật đáng thương, thật đồng tình với cô ấy”.

Quên đi, muốn cười thì liền cho bọn họ cười, ít nhất học tỷ không giận hắn. Mặc dù hắn không cho rằng đây là công lao của cảnh đêm.

Vừa mới bắt đầu, hắn theo đuổi thật là vất vả, học tỷ không chịu để ý đến hắn, sau đó hắn cũng không rõ ràng là đã xảy ra chuyện gì, lại khiến cho cô sẽ đối với hắn mỉm cười, để cho hắn nắm tay cô, hẹn cô đi nơi nào cô đều nói được, hắn không cần thật vất vả đuổi theo ở phía sau cô, bởi vì cô đi nơi nào đều nói cho hắn biết, sẽ không để cho hắn tìm không được cô.

Trên cảm giác, thật là giống như trong trí nhớ trước kia giống nhau. Không đúng, là so với trước kia còn tốt hơn!

Mặc dù, hắn giống như đã làm không ít chuyện ngu xuẩn, nhưng mà cô chưa bao giờ tính toán so đo, chỉ là cười cười, thật dịu dàng bao dung hắn, cho nên hắn cảm thấy, hắn nhất định phải thật nghiêm túc, thật thận trọng làm một chút việc của người theo đuổi nên làm. Nếu không, hắn cảm thấy cô thật thâm trầm, thật là úy kỵ.....

Hắn chạy đến hỏi mọi người, muốn làm thế nào mới khiến cho nữ sinh có cảm giác hạnh phúc vì được theo đuổi, thậm chí hắn còn thận trọng ghi lại bí quyết vào sổ tay.....

“Tên ngốc nhà cậu dạo gần đây uống lộn thuốc sao?” Tan học, bạn học một bên thu dọn sách giáo khoa, sổ tay, rồi đột nhiên quăng ra một câu này.

Đồng Thư Nhã nhún nhún vai “Cậu nhìn thấy hắn có lúc nào thì bình thường qua?” (Vây mà chị thích đấy, ta ganh tỵ với chị này ghê! ^^)

Nói cũng đúng.

Rõ ràng IQ bình thường, vậy mà trên danh sách nhận học bổng còn thường xuyên xuất hiện ‘đại danh’ của hắn, hết lần này tới lần khác cách thức suy luận của hắn khác hẳn với người thường, có khi lơ đãng, lại làm ra một số chuyện mà người ta không thể nào ngờ đến. Hai năm nay nhìn đôi tiểu tình nhân này đóng vai diễn của loại khúc tình ca, đủ để khiến người bên cạnh cười đến no cả bụng.

“Vậy bây giờ đang diễn đến đoạn nào rồi?” Một vị bạn học vô cùng để ý xem có thể hay không theo kịp nội dung của vở kịch.

“Tớ nghĩ, đại khái là diễn tới đoạn nam nhân vật chính theo đuổi khúc quân hành đi” Nhân vật nữ chính rất là có lòng tốt cho biết tiến độ.

“Đã sớm muốn đem cả người cho hắn, còn cần theo đuổi?” Còn muốn diễn nữa! Kịch bản là người nào viết? Người xem muốn kháng nghị.

Đồng Thư Nhã chỉ cười, không đáp.

Chưa nói ra, chỉ là muốn nhìn xem một chút, hẳn sẽ làm ra những chuyện gì.

Tuy rằng thực ngốc, nhưng cảm nhận được hẳn thật dụng tâm theo đuổi cô. Ở trong quá trình theo đuổi này, cô cảm thụ được tình ý thật tình độc nhất vô nhị.

Cảm giác như vậy, rất tốt.

Có đôi khi, người yêu mong đợi nhất, không phải là một câu thổ lộ ‘Anh yêu em’, mà là trước khi chưa bày tỏ tình yêu, cảm giác tốt đẹp mờ mịt mông lung, loại cảm giác như gần như xa bao hàm dư vị chua chua ngọt ngọt.

Tan học, cô đứng hèn đến bãi đậu xe học sinh chờ hẳn, bọn họ đã hẹn đi Lão Nhai nước ngọt dạo phố, đi câu tình nhân một chút. Đương nhiên, vẫn là đề nghị của tên ngốc kia rồi!

Đi câu tình nhân a.A, nghe qua cũng không tệ! Bến tàu Ngư Nhân ban đêm cũng rất thích hợp cho đôi tình nhân, nắm tay đi dạo dọc theo bờ biển, có lẽ còn có thể dẫn hẳn đi uống huân y thảo trà sữa mà lần trước uống không thành.

Quan trọng là, bây giờ thời tiết đã ấm lại một chút, chắc là sẽ không bị cảm nặng nữa!

Hắn cuối cùng đã làm đúng một chuyện. Lần này không biết ở sau lưng hẳn là vị quân sư nào dạy cho?

Cách giờ tan học của hẳn còn có nửa giờ, cô ngồi dựa vào trên xe máy của hẳn, đương nhiên là cô không giống cái thiên binh nào đó, dựa đến xe máy tạo thành hiệu ứng ngã thành một đoàn.cô cầm sách mượn của thư viện đọc giết thời gian.

Phía sau có một cái bóng đáng hướng tới gần cô, cô đã sớm nhìn thấy bóng dáng dưới mặt đất. Lấy tính cảnh giác cao từ nhỏ đã được dưỡng thành của cô, thân thủ sứt sẹo như vậy vốn không phải là đối thủ của cô? Cô không đá phá, cũng không làm ra động tác gì, mặc cho tay của hẳn từ phía sau vươn ra ôm lấy eo của cô, để hẳn đánh lên thành công.

“Có phải chờ đã lâu?”

Cô quay đầu nhìn lại, nở nụ cười nhẹ nhàng với hẳn. “Không, vừa mới tới mà thôi!” Thật thuận tay kéo áo khoác cho hẳn, giúp hẳn điều chỉnh khăn choàng cổ.

“Ngẫu nhiên làm một chút hành động nhỏ thân mật, như là nắm tay cô ấy, bắt ngờ ôm eo cô ấy, nếu cô ấy cười với em, thì đó chính là trong lòng cảm thấy ngọt ngào. Nếu không, thì em nên chuẩn bị tâm lý, bị một cái tát hoặc là một cú ném qua vai”.

Đây là chị cả dạy hẳn, vẫn là con gái biết tâm tư con gái.

Thứ cô cho hẳn, là mỉm cười ngọt ngào, không phải là một cú ném qua vai!

Trái tim hẳn nóng lên, cảm động đến càng thêm ôm chặt eo cô.

“Làm sao vậy?” Cô không hiểu hỏi, nhưng lại không giãy thoát.

Chị cả vừa nói những lời này, hẳn liền nhớ lại, kỳ thực trước đây cô cũng làm không ít những loại hành động thân mật nhỏ này với hẳn nha, như là vén vén tóc cùng với choàng khăn quàng cổ, còn có thể đem đồ ăn hẳn thích gấp đến trong chén của hẳn, hẳn chưa từng nghĩ đến muốn cự tuyệt, cho nên thì ra trước kia hẳn đã sớm thích cô sao? Mới có thể tự nhiên như vậy nhận lấy động tác tri kỷ của cô.

“Không có việc gì”. Hẳn nhếch miệng cười vui vẻ, lấy chìa khóa ra khỏi động xe “Đi thôi, đi uống nước”.

Đồng Thư Nhã hồ nghi liếc nhìn hẳn: “Tâm trạng cậu có vẻ rất tốt?”

“Đúng vậy” Nổ máy xe chạy.

Phốc. chân ga vừa đạp, xe máy liền chạy về phía trước, mà cô vừa mới nâng một chân lên, dùng một loại tư thế cực kỳ xấu hổ đứng. (Ý là chị này còn chưa lên xe, mới nhắc chân định leo lên thì a này cho xe chạy, chị ‘đứng hình’ tại chỗ.)

“Quan Từ Cần” Cô dờ khóc dờ cười, lên tiếng gọi lại người nào đó vẫn cho xe máy chạy băng băng về phía trước. Chỉ biết rằng muốn hẳn một ngày không làm ra chuyện gì buồn cười ngu ngốc là không có khả năng.

Đi? Cô còn chưa có lên nha!

Cười gượng hai tiếng, cho xe máy chạy trở về.

“Cậu đang hưng phấn cái gì? Trúng xổ số?” Cuối cùng cũng ngồi ổn định ở phía sau, cô tức giận hỏi.

“Học tỷ, chị biết rõ đó là chuyện không có khả năng mà!” Biết rõ vận khí của hẳn xui xẻo đến cực điểm, không trúng quá một lần còn chưa tính, ngay cả chọn mua sáu chữ số, một số thậm chí còn không có xuất hiện mới gọi là bi ai.

Dù sao trời sinh hán ra là không có tài vận, ngay cả thầy bói còn nói cả đời này của hán cũng sẽ không có số đại phú đại quý. Đã sớm không có chờ mong!

Ắt quá..... Giống như từ sau khi quen biết học tỷ, những cái xui từ trên trời rơi xuống này hình như tỷ lệ phát sinh càng ngày càng ít, đặc biệt là thời gian này lại càng hài lòng như ý đến không thể hơn được nữa!

“Từ Cần, tôi đã nói cho cậu chưa, thật ra, ba tôi cũng từng coi số mạng cho tôi rồi!”

“Di, thật vậy chăng?” Thế cô có thể hay không đại phú đại quý? Có tài vận hay không? Vẫn là cùng với hán giống nhau đều xui xẻo như vậy?

“Ông nói, tôi có số giúp phu vận(đượng phu ích tử)” Người con trai được cô lấy, cuộc sống sẽ thật bình an trôi chảy. (Chị lấy anh cho anh đỡ xui đi, tội nghiệp bé Cần mà!)

“Ừ.” Cực độ tán thành. Khó trách gần đây một đồng chuyện xui xẻo không có tìm đến hán.

Cô bật cười, gõ nhẹ lên cái đầu đội nón bảo hiểm của hán. “Cậu gật đầu cái gì đây?”

“Tôi cảm thấy rất có đạo lý nha, học tỷ là người rất tốt, người con trai nào tương lai có thể lấy được chị thì rất là có phúc khí”(a Cần biết nịnh đầm ghê)..... Không biết..... hán có hay không có cái phúc khí kia cưới được cô?

Tên gốc này, cũng nói được lời ngon tiếng ngọt sao? Quả nhiên là được một đám quân sư quạt mo dầy dổ có khác mà!

Trong lòng giống như là ngâm trong nước đường, so với mật còn ngọt hơn, cô lặng lẽ siết chặt hai tay, chặt chẽ ôm eo của hán, cả người dựa sát vào trên lưng hán, phảng phất tựa như dù cho đi đến chân trời góc biển, cô cũng sẽ cùng đi với hán !

Quan Từ Cần không phải là người chết, cũng không phải là cái đầu gỗ, đương nhiên là có cảm giác. Cô cả người đều dựa đi lên như vậy, hán thậm chí còn cảm giác được, dựa sát trên lưng hán là thứ mềm mại làm cho người ta mơ màng vô hạn.

Đòi mạng, này, này quá kích thích!

“Từ Cần, sao cậu không nói lời nào?”

“Không, không có gì” Thanh âm quẩn bách.

Xúc giác trên lưng, vô cùng mãnh liệt a. Đáng người của học tỷ rất tốt.....

Đồng Thư Nhã nghiêng đầu, nhìn ở bên dưới nón bảo hiểm, thấy bên tai hán hồng thắm, không cần đoán cũng có thể xác định chắc chắn là cả khuôn mặt cũng đều hồng thắm.

A, hán đang ngượng ngùng!

Thật đáng yêu, nam nhân thanh thuần ngây thơ a!

Nhưng mà bạn có biết, con người thường vui quá hóa buồn không!

Cô còn chưa kịp mở miệng nói thêm cái gì.....

“A, Từ Cần, cẩn thận..... oa.....” Cô kêu thảm thiết.

Đúng vậy, không sai, rõ ràng! Bọn họ ‘ Té xe’!

Rõ ràng chính là nguyên một con đường cái rộng thênh thang, cũng không có người với xe gì, cũng không phải vì tránh con mèo hay con chó gì, cả một con đường dành cho hán chạy, vậy mà hán vẫn leo lè.

Thần kỳ nhất là, người bị thương như cũ vẫn là cô, mà hán lại hoàn toàn lông tóc vô thương (không có chút tổn hao gì)

Kể tiếp chuyện cảm nặng, Đồng Thư Nhã nhìn lại chân trái thảm hại được bao thạch cao của mình, cô không biết nên nói gì, ngay cả khí lực để thở dài cũng không có.

Mà cái kẻ gây tai họa ở đằng trước kia, đầu cúi xuống cơ hồ sắp đụng phải sàn nhà, hoàn toàn không có mặt mũi nhìn cô.

“Từ Cần, lại đây”

Hán ngoan ngoãn tiến lên, chuẩn bị tinh thần để hứng chịu tức giận của cô.

Hán hại cô bị thương, chân đang yên yên đẹp đẹp lại té thành như vậy, hán nghĩ, bất luận kẻ nào cũng sẽ tức giận đánh hán mấy đấm

“Cởi áo khoác”

Ừ, cời áo khoác thì đánh có vẻ đau, hấn ngoan ngoãn cời.

Đồng Thư Nhã kéo cao ống tay áo của hấn bắt đầu kiểm tra, thấy ở chỗ khuỷu tay bị trầy da, cô không khỏi giương mắt nhìn hấn “Cậu không phải nói là không bị thương?”

“Ách” Thật sự không có phát hiện, cô vừa mới nói ra hấn mới bắt đầu cảm giác được đau.

“Chắc, thần kinh không ổn định” Cô hơi bất đắc dĩ, quay đầu nói: “Y tá tiểu thư, phiền toái chị giúp em xử lý kiểm tra miệng vết thương của hấn một chút”

Sau khi dùng thuốc sát trùng chống viêm, y tá giúp hấn bôi thuốc nói hấn “Bạn gái em rất thương em đấy!”

Hấn cười gượng “Còn không phải, tuy nhiên em đang tích cực theo đuổi!”

“Cố lên a, cô gái này đối với em không tệ, em mà theo đuổi được mà nói thì em sẽ rất tốt số”

“Em cũng cảm thấy như vậy” Chính là không biết, cô còn muốn cho hấn theo đuổi không? Hấn lại làm chuyện ngu xuẩn, hơn nữa, còn hại cô thiếu chút bị té gãy chân.....

Nhưng mà, cô từ đầu đến cuối đều không mắng qua hấn một câu, ngay cả nhãn mặt cũng không có. Còn hấn thì ngược lại hồ thẹn gần chết!

Bởi vì chân cô bị thương có điều bất tiện, nên hấn xin phép với ký túc xá cho ở bên ngoài tạm trú một thời gian, dọn đến chỗ cô ở để tiện chiếu cố cho sinh hoạt cuộc sống hằng ngày của cô, có thể thấy rõ sau đó hấn rất có thành ý bồi thường.

Bạn học của cô sau khi biết được bọn họ xảy ra tai nạn xe cộ, không có lương tâm cười gục ở trên bàn “Ông trời của tôi! Tiểu học đệ quả thật là quý xui xẻo nha”

Từ sau khi Thư Nhã quen biết hấn, gặp thật là nhiều tai nạn, đầu tiên là vì hấn mà trăm năm mới cúp tiết một lần, thế nhưng lại vừa hay là ngay lúc đó lại có điểm danh, rồi lại đến bị cảm nặng, bây giờ ngay cả chân cũng đều bị thương đến.....

“Quý xui xẻo là để cậu kêu sao?” Đồng Thư Nhã lạnh lạnh quăng ra ánh mắt cảnh cáo. Nam nhân của cô, sao có thể mặc cho người ta tùy ý cười nhạo được chứ?

“Trương Doanh học tỷ cũng không nói sai.....” Hấn rất tự mình hiểu lấy, anh chị nhà hấn sau khi biết chuyện, cũng là cười đến té ghế, thẳng kêu hấn là thiên binh đến không thể tin được.

Vì sao hấn nói chuyện yêu đương lại gây ra nhiều trò cười như vậy?

Bọn họ bây giờ, đều nhất trí đồng tình ‘ Học tỷ của em’, cô gái này thật là thâm.

Muốn cố gắng mà nói chuyện yêu đương một lần, hấn lại đem đến nhiều tai nạn và khó khăn như vậy, thế nhưng còn không có đem cô dọa chạy. Đúng là dũng khí có thừa, nên đem bằng khen đại biểu người tốt việc tốt trong ban tặng cho cô.....

Bạn đang đọc truyện *Căn Cù Bù Góc Nghé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Thật ra thì ngày đầu tiên Quan Từ Căn vào ở, đã rất an phận ngủ trong túi ngủ mà tự mình đã chuẩn bị, tuy nhiên vẫn không phát huy được công dụng của nó. Không cần nghĩ cũng biết, Đồng Thư Nhã ‘cung’ hấn như vậy, làm sao nở lòng nào cho hấn ngủ dưới đất.

“Nhưng mà.....tướng ngủ của tôi thật sự rất kém” Đại nam sinh ở thời kỳ thanh xuân, rất ghét bị người cùng giới tựa như gấu Koala đem mình ôm cả đêm như thế, vì vậy, các anh trai luôn đem hấn quăng đến quăng đi, không một người nào muốn ngủ cùng với hấn.

Đã bị qua vài lần bài học, cô hấn là nên học theo các anh trai, đem hấn quăng đi ra ngoài mới phải.

“Không sao cả, tôi đã quen” Đây không phải là an ủi hấn, mà là thật sự thói quen, qua nhiều lần tôi luyện, thật sự đã luyện thành cho dù trời sụp xuống dưới vẫn có thể ngủ đến không biết gì. Đã không còn như lúc ban đầu, bị quấy nhiễu đến cả đêm không ngủ được.

Năng lực thích ứng đối với hoàn cảnh của con người thật là kỳ diệu, hoặc là nói do năng lực thích ứng lẫn nhau của bọn họ rất kỳ diệu, sau vài lần đồng

giường cộng chằm (cùng giường chung gối), cho dù đã lâm vào trạng thái ngủ, cũng có thể dựa vào nhau điều chỉnh ra tư thế hài hòa nhất để ngủ, có khi là hấn tựa vào trước ngực cô, có khi thì cô nằm lên vai hấn, vô luận ngủ như thế nào, cánh tay hấn nhất định sẽ ôm lấy eo cô.

Hiện tại cô cảm thấy, cùng hấn đồng giường cộng chằm đúng là không tệ, thời tiết thật lạnh, ôm nhau ngủ thì càng thêm nhiều ấm áp nha!

Lần này té xe, làm cho cô đi lại bất tiện gần hai tháng, Quan Tử Cần ôm vào ôm ra, đem cô chăm sóc đến một giọt nước cũng không dính. Khi cô rút cuộc cũng thoát ly hàng ngũ trở ngại chân tay nhân sĩ, liền chủ động mở miệng hẹn hấn: “Muốn đi uống nước hay không?”

“Hả, chị muốn đi?” Cô bị té còn không sợ nha? Êm đẹp một cái ước hội, lại bị hấn làm hỏng, hấn cho rằng cho mặc dù cô không tức chết, thì khi nghe nhắc đến nước ngọt chắc cũng sẽ trở mặt, cho nên hấn đều không có mặt mũi nào nói ra, không nghĩ tới cô vẫn còn kiên trì muốn đi đến đó!

“Dĩ nhiên a, còn muốn ăn cá nướng, uống canh cá,..... cậu, mời, khách!”

“Được, được, được” Hấn vui vẻ vội vàng gạt đầu, thiếu điều quên chính mình là ai.

Lần này, cô từ phía sau thân mật ôm lấy hấn, cảm giác được hấn thẹn thùng.

“Chuyên tâm lái xe, không cho phép lại làm tôi té” Cả người đau điếng vẫn còn ghi ở trong óc, cô vội vã cảnh cáo.

“..... Tôi biết”.

Trong khoảng thời gian chân cô bị thương này, cô ngẫu nhiên sẽ đối với hấn làm một chút hành động nhỏ thân mật, bởi vì trong sự kiện té xe đến đau điếng cả người lần này, khiến cho cô cảm thấy con người đôi khi quá ngây thơ cũng không phải là một chuyện tốt.

Nào có người nào bị con gái ôm chút liền té xe! Không tôi luyện hấn thật tốt, để cho hấn thói quen sự thân cận của cô, lỡ như lúc hôn môi hấn, chẳng phải sẽ muốn chảy máu mũi?

Cho nên lợi dụng lúc thời kỳ bị thương, bắt hấn ôm đi, cô thỉnh thoảng sẽ ngồi trên đùi hấn, thỉnh thoảng lại gần sát hấn, tựa vào vai hấn, ngẫu nhiên còn ôm eo của hấn, tựa vào trong lòng hấn ngủ.(Kể hoạch đào tạo chồng của chị thật là quá hay a~~)

Haiz, có đôi khi cô còn thật hoài nghi, rốt cuộc là hấn đang theo đuổi cô hay là cô đang theo đuổi hấn đây? Nhìn thế nào cũng giống như cô so với hấn còn hào phóng chủ động hơn rất nhiều a!?

Cho dù chân bị thương đã lành hấn, Quan Tử Cần vẫn như cũ ngủ ở trong căn nhà trọ nhỏ của cô, bây giờ không có hấn ngủ bên cạnh, cô ngược lại cảm thấy không quen, ngủ không được ngon lắm!

Cuối kỳ thi mấy ngày qua, hấn ở chỗ cô học bài, một người ngồi ở bàn học, một người thì nằm ở trên giường, phần lớn thời gian, bọn họ đều tập trung vào sách giáo khoa, rất ít khi nói chuyện với nhau.

Đọc được một đoạn, cô nhìn về phía bàn học, phát hiện Quan Tử Cần căn bản không có nhìn sách, mà nhìn cô chằm chằm, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Hấn gần nhất có vẻ tâm tư trùng trùng nha!

Người này giống như là một tờ giấy trắng vậy, có tâm sự gì tất cả đều biểu hiện ra ở trên mặt, đều không cần phải đoán cũng biết được.

“Tử Cần, cậu đang nghĩ gì?”

“Cái kia..... Học tỷ sắp tốt nghiệp....”

“Ừ, đúng rồi.”

“Tôi còn hai năm.....” Dù chăm chỉ thế nào, vẫn đuổi không kịp cô. Sau khi cô tốt nghiệp, thì khoảng cách lại càng xa hơn.....

Trước kia, học cùng một trường, chọc giận cô, còn có thể mặt dày mày dạn đi theo phía sau cô. Sau này tốt nghiệp, khoảng cách, cuộc sống, toàn bộ đều không giống với, mà hấn bây giờ, ngay cả theo đuổi cô cũng không dám nói ra miệng, nếu cô gặp được đối tượng có điều kiện tốt hơn thì làm sao bây giờ?

“Học tỷ..... Sau khi chị tốt nghiệp, có tính toán gì không?”

Hiện tại mới nghĩ đến vấn đề này? Tri độn!

Đồng Thư Nhã giật mình chợt hiểu ra, thì ra trong khoảng thời gian này hấn là đang đi lộ tuyển thanh niên u buồn.

“Tử Cần, tôi muốn thi vào sở nghiên cứu.”

“Hả?”

“Tôi nói, tôi muốn thi vào sở nghiên cứu của trường chúng ta, ở lại cùng với cậu”. Hấn còn hai năm, cô muốn ở lại hai năm vào nghiên cứu sở, thời gian vừa vặn.

Cô đã sớm dự tính hết thảy tốt lắm.

“Thật vậy chẳng?” Bỏ lại sách giáo khoa, cả người nhào tới ôm cô.

“Thật sự, tôi nói rồi sẽ chờ cậu”.

Đúng, cô nói qua! Học tử không lừa hấn, mặc dù hấn theo đuổi rất ngốc, rất rùa bò, nhưng cô lúc nào cũng rất có kiên nhẫn một mực đợi chờ.

Hấn rất cảm động, dường như đè nén không được bài hát cách mạng của thanh niên một lời nhiệt huyết, rốt cuộc cũng có dũng khí tuyên cáo: “Học tử, tôi muốn theo đuổi chị”.

“Được, cậu cứ theo đuổi” Đồng Thư Nhã dờ khóc dờ cười, không dám nói với hấn, khi hấn mới vừa rồi phác đi lên ôm lấy cô, hại cô đụng vào tủ của đầu giường, làm hại cái ót cô đau quá.

“Chị phải chờ tôi, không thể để người khác theo đuổi mất đó” Về mặt hấn nghiêm túc.

“Ừ, tôi sẽ không, cậu yên tâm” Cô nhẹ nhàng mỉm cười, đưa tay khẽ vuốt mặt hấn.

Tên ngốc này, ở trường học nhiều con gái thích hấn như vậy, hướng hấn tỏ tình, hấn một người lại một người, luôn luôn nghiêm túc nói với người ta: “Tôi thích Đồng Thư Nhã học tử, tôi muốn theo đuổi cô ấy”.

Chuyện của hấn, không có bất kì chuyện gì có thể giấu giếm được cô. Hấn đối với cả thế giới tuyên cáo như vậy, cô còn không hiểu hay sao?

Hấn thật sự rất ngốc, nói muốn theo đuổi cô, thì liền toàn tâm toàn ý, hoàn toàn nhìn không thấy những người khác, điều kiện của cô không tính là tốt nhất, cũng không phải đẹp mắt nhất, nhưng hấn vĩnh viễn vẫn cố chấp kiên trì: “Tôi cảm thấy học tử xinh đẹp hơn.”

Người này khi đã thích một người, những người con gái khác trong mắt hấn đều như không khí, không dư sức lực để để mắt tới. Cô không muốn chờ hấn thì còn muốn chờ ai?

“Học tử.” Cô dùng loại ánh mắt này nhìn hấn, hấn rất muốn làm xằng bậy với cô nha.

“Ừ?” Cô dịu dàng đáp lại.

“Cái kia.” Hấn dừng một chút “Nếu bây giờ tôi nói muốn hôn chị, chị có hay không. một chương cho tôi té xuống dưới?” Hay là đem hấn đá xuống giường? Nghe nói cô học Taekwondo học được rất ra trò nha.

Loại sự tình này còn muốn hỏi?

Cô chau mày: “Cậu sợ? Sợ thì hãy biết điều một chút buông tay”.

Lúc này làm vậy. chắc là sẽ bị đi?

Nhưng mà. thật sự rất muốn hôn a. Cô dịu dàng như vậy, xinh đẹp như vậy.

Mặc kệ, bị đá thì bị đá!

Hấn bất cứ giá nào, miệng liền trực tiếp chạm lên môi cô, bất kể cô muốn đập hay muốn đá! Hấn chấp nhận!

Ừ. tay đang choàng trên cổ hấn, là tay của cô sao? Không có ý đẩy ra hấn hôn, ngược lại ôm thật dịu dàng, được cổ vũ, lại càng liều chết không buông tay, mặt mặt thiếp thiếp dán lên môi của cô.

Đôi này chưa từng cùng cô gái nào thân mật qua như thế, hấn khẩn trương đến tắt thở, chỉ biết ngốc nghếch hôn cô, bốn cánh môi ma sát, triển miên, san sẻ độ ẩm cho nhau.

Hôn xong rồi, nhận mệnh chờ chịu hình phạt.

“Quan Tử Cần, kỹ xảo hôn môi của cậu thật kém”. Cô thành thật nói ra.

“....” Xấu hổ, đây là nụ hôn đầu tiên của hấn, đừng quá soi mói có được không?

Đồng Thư Nhã cười khế, dịu dàng vén sợi tóc trước trán hấn “Sẽ có nhiều thời gian để tiến bộ”.

Không đợi được đến bật tay trong dự đoán, hấn hơi ngoài ý muốn.

Còn có nhiều thời gian để tiến bộ ý tứ là. là nói hấn lần sau còn có thể ‘Luyện tập’ sao?

“Từ Cần, đây cũng là nụ hôn đầu tiên của tôi” Ghé vào bên tai hắn, nhỏ giọng nói.

Dù sao cô cũng không trông mong nhận được cái gì gọi là kỹ xảo hôn môi cao siêu, ở phương diện này, bọn họ có thể cùng nhau mò mẫm học tập rồi cùng trưởng thành.

Buổi sáng thức dậy, nhìn cô nằm ở trong khuỷu tay hắn ngủ xinh đẹp vô cùng, vẻ mặt say ngủ kia thật sự rất mê người, làm cho hắn nhịn không được suy nghĩ vẫn vơ.....

Nhớ lại nụ hôn tối hôm qua, nhiệt huyết sôi trào.

Vì thế hắn nhịn không được, hướng về phía đôi môi mềm mại kia nhanh chóng hôn một cái.

Đồng Thư Nhã vừa thức dậy, chỉ thấy mặt của hắn đỏ giống như một quả hồng, nhìn đồng nhìn tây chính là không dám nhìn cô.

Là làm chuyện gì trái lương tâm sao?

Buổi sáng hắn còn phải xếp hàng đi thi, buổi chiều cô mới thi, có thể nhàn nhã đợi từ từ sẽ đến.

Kỳ quái chính là, người nào đó ăn no rồi, cũng sửa soạn xong xuôi hết, chính là đồng sò tây hoàng vẫn chưa chịu ra cửa.

“Sắp chín giờ, Từ Cần” Cô vừa bôi trang hoa quả ăn điểm tâm, vừa lên tiếng nhắc nhở cái tên sáng nay trông thật khác thường, rõ ràng tiết thứ hai còn có cuộc thi.

“Nha” Hắn sờ sờ khăn choàng cổ, muốn quàng lên.

“Hôm nay không lạnh, không cần quàng khăn choàng cổ”

Vì thế hắn buông ra khăn choàng cổ, nghĩ nghĩ, đi rót nước.

“Buổi sáng hôm nay cậu đã uống đến ly thứ năm” Bộ muốn uống đến bể bàng quang sao?

“Ừm” Thế hắn đi Toilet tốt lắm, có thể thuận tiện đánh răng luôn.

“Cậu mới vừa rồi không phải đã đánh rồi?” Nếu cô nhớ không lầm, sáng nay đã đánh răng ba lần đi?

Hắn thật sự rất quái lạ.

Chờ hắn đánh răng xong đi ra, cô định mở miệng hỏi hắn “Cậu rót cuộc.....”

Hắn bắt ngờ hành động, bước lên trước dùng sức hôn lấy cô.

Hôn xong, lập tức lặng lẽ dời chân, gây chuyện xong bỏ trốn.

“Ai.....” Cô há mồm, còn đầu hắn thì cũng không dám quay lại nhìn chạy mất.

“Tôi chỉ là muốn nói cho cậu, miệng cậu bị dính trang hoa quả dâu.....” Cô đối với tự nói thì thảo với không khí.

Sáng nay hắn ở trước mặt cô đi qua đi lại, là vì cái này? Muốn cho cô một cái kiss say goodbye?

“Đầu heo?” Cô thì thảo cười mắng.

Nghỉ hè qua đi, hắn lên năm ba, cô cũng thuận lợi thi vào sở nghiên cứu, hai người vẫn như cũ giống như cá gặp nước, bọn họ ở trường cùng tiến cùng ra, hết thầy đều nằm trong kế hoạch của cô.

Tất cả mọi người ở trong trường, cơ hồ không ai không biết bọn họ là một đôi.

Học muội năm nhất mới vào trường chạy tới hỏi hắn: “Học trưởng, nghe nói Đồng học tỷ ở sở nghiên cứu là bạn gái của anh nha?”

Hắn chỉ cười rồi trả lời: “Còn đang theo đuổi, cô ấy còn chưa có đáp ứng”.

Tiếp đó, Đồng Thư Nhã ở bên kia cũng có người chạy tới hỏi cô: “Nghe nói, đang học trưởng đại học suất khí ngồi ngồi như vàng dương là bạn trai của cậu?”(anh này đẹp rạng ngời mà cũng chói lóa nữa, rực rỡ như ánh mặt trời)

Đáp án của cô lại là: “Đang kết giao, hắn là mối tình đầu của tôi”.

Hiển nhiên cả hai lời nói không ăn ý nhất quán, nhưng vô phương, cái này vẫn không tổn hao gì đến mối tình đầu thanh thanh thuần thuần của bọn họ.

Tuy nhiên..... các vị cũng biết, khi hai phương hiểu biết có sự chênh lệch như mặt sông với mặt biển, tất nhiên sẽ có một chút ngoài ý muốn nhỏ, tỷ như trong mỗi cuộc tình thường hay xuất hiện..... vài Trình Giảo Kim[1] làm người ta rất vui.

[1] Một nhân vật thường xuất hiện phá đám chiến người khác

Những đóa hoa đào quanh mình Quan Tử Cần muốn lấy lòng hấn cũng..... không là vấn đề, dù sao hấn sẽ nghiêm trang đối với họ tuyên cáo rằng hấn đang theo đuổi học tỷ, cô vẫn không cần lo lắng bởi vì tên kia tể bào phong hoa tuyết nguyệt(đào hoa) thoái hóa cực độ, còn cô thì chỉ số thông minh tình yêu rất kém, không có năng lực và dư thừa sức lực đâu mà đi bắt cả hai tay.

Cũng bởi vì rất tự tin, cho nên có một số việc không như mong muốn của cô, phát sinh khiến cho cô trở tay không kịp.

Người thứ ba, thật cũ rích, cô chưa từng nghĩ đến sẽ có kẻ thứ ba ảnh hưởng đến bọn họ, hơn nữa, phương diện người thứ ba này lại là đến từ phía cô.

Gần nhất, nghe không ít tin đồn.

Trong lúc học, Quan Tử Cần bất tri bất giác như là lạc vào cõi thần tiên hư vô, chống cằm nhìn xem mây trắng bay lững lờ ngoài cửa sổ, giáo sư nói gì đó, hấn một chữ cũng không nghe lọt vào tai.

Nghe nói, có một vị học trưởng đang thật tích cực theo đuổi học tỷ.

Phải không? Học tỷ sẽ động lòng với học trưởng sao? Phần thắng của hấn thoát nhìn có thấp như vậy chăng? Nhưng mà hấn cảm thấy, học tỷ thật thích hấn nha, cô đáp ứng đề cho hấn theo đuổi, không phải sao?

“Cô ấy nói cho cậu theo đuổi, lại chưa nói không cho người khác theo. Ý của theo đuổi chính là hết thấy nhưng vẫn là không có bao nhiêu, nhà gái vẫn có quyền lựa chọn, cậu có hiểu hay không a?” Đây là hội trưởng nói, hơn nữa còn kêu hấn cố lên, đừng có thua học trưởng của sở nghiên cứu, làm mất mặt hệ đại học của bọn họ.

Diễn biến bây giờ, biến thành hệ đại học và hệ nghiên cứu tranh đấu.

Hấn không phải bởi vì mặt mũi mới theo đuổi học tỷ, vì sao vấn đề cảm tình của bọn họ lần nào cũng luôn cuối cùng biến thành phe phái đối lập?

Thế học tỷ đâu? Học tỷ nghĩ như thế nào?

Thoáng nghiêng đầu đổi tư thế, nhìn về phía trước, thấy có một cô gái cười cười hướng hấn vẫy tay, hấn nhìn trái phải xung quanh mới phát hiện đã tan học từ lúc nào. Hấn vội vàng thu dọn đồ đạc chạy về phía cô.

“Mới vừa rồi suy nghĩ cái gì? Đi học không chuyên tâm?” Xa xa liền thấy hấn ngăn người nhìn ra ngoài cửa sổ.

Quan Tử Cần lặng lẽ nhìn kỹ cô, thái độ cô không thay đổi, đối với hấn vẫn tươi cười ngọt ngào như cũ..... Ai nói hấn sẽ bị ba bước knockout? Hấn cảm thấy phần thắng của mình cũng rất lớn a!

“Sao chị lại đến đây?” Hôm nay bọn họ cũng không có hẹn.

“Tan học, tiện đường ghé sang đây nhìn cậu”.

“Nhưng mà một chút nữa tôi phải đi làm, không thể ở lại cùng chị” Đứa nhỏ nhà bọn họ đều phải vậy, từ đại học năm ba thì bắt đầu phải học tự lực cánh sinh. Hấn lợi dụng thời gian sau khi tan học, đến làm ở một tiệm bánh ngọt cùng với điểm tâm nhẹ ở cửa hàng bánh kem, chuyên đọc quyển bán hàng. Nghĩ kỹ lại, thời gian ở bên cạnh cô càng ngày càng ít, ngày nghỉ trừ khi là đặc biệt xin phép, bằng không sẽ không có cách nào cùng cô đi đâu đó chơi một chút.

Xong rồi, vừa nghĩ như thế, cô thật khả năng sẽ bị người khác thừa cơ theo đuổi được!

“Tôi biết, chính là muốn đến nói chuyện với cậu mà thôi”

Vừa mới nghĩ thế lòng hấn liền trống rỗng. Bọn họ gần đây thật sự rất ít gặp mặt, không phải đi làm thêm thì chính là làm báo cáo. Cũng không biết vì sao, gần đây buôn bán đặc biệt tốt, nhất là Socola, tốt đến hấn hoài nghi, bây giờ mọi người là như thế nào? Lấy Socola làm ba bữa ăn hay sao?

Hấn bây giờ cơ hội ăn cơm cùng với cô, cũng rất ít!

“Hãy chăm sóc tốt chính mình, ngủ nhiều thêm một chút, ba bữa phải ăn đúng giờ..... có nghe được không?” Theo quán tính giúp hấn điều chỉnh cổ áo, dận dỏ từng chút một. (Cái này đúng chất là mối tình chị em luôn).

Hấn thừa cơ cúi xuống hôn cô, nhanh chóng hôn lên đôi môi mềm mại một cái. “Xong việc, tôi có thể đến tìm chị không?”

Khi đó chắc là đã mười một giờ, có chút trễ, nhưng mà hấn rất muốn ôm cô ngủ.

“Có thể. Buổi tối lái xe phải cẩn thận, trễ một chút cũng không sao, tôi sẽ chờ cậu, không cần gấp”.

Quan Tử Cần đưa cô về chỗ ở dưới lầu trước, rồi mới đi làm thêm. Trước khi đi như nghĩ đến cái gì, quay đầu hỏi: “Chị có nghe nói không? Bọn họ đang mở sòng cá cược.”

Cược là, đóa hoa Đồng Thụ Nhĩ đến cuối cùng sẽ rơi vào nhà ai?

Cô chỉ nhàn nhạt mỉm cười. “Vậy cậu cược cái gì?”

“Tôi không cược” Không phải không có lòng tin, cũng không phải sợ thua, mà là không nghĩ lại lấy cô ra để đánh cược.

Hắn chỉ là đơn giản thích cô, đơn thuần muốn theo đuổi lấy lòng cô, làm bạn ở bên cạnh cô mà thôi, không muốn thêm nhiệm vụ bất kỳ tạp chất nào.

“Ngu ngốc!” Loại chuyện nắm chắc phần thắng này, lại không cược.

Nếu là cô, cô sẽ lấy toàn bộ gia sản, đặt Quan Tử Cần chắc chắn toàn thắng.

Học tỷ đến tốt cùng có hay không thay lòng đổi dạ? Bên ngoài đồn đãi đúng là sinh động như thật vậy

Vài lần đi tìm cô, đều vô huyệt mấy lần, có khi còn ngây ngốc chờ đợi nửa ngày nhưng lại không thấy bóng người

ạn học của cô nói: “Đừng đợi, cô ấy cùng học trưởng đi ra ngoài ăn cơm, bồi dưỡng cảm tình rồi”.

Hắn cũng biết những người đó là đứng về phía học trưởng, vài lần bị bọn họ chỉ sai phương hướng, cực khổ mà đợi không được cô, hắn dù có ngốc đi chăng nữa thì tự biết mình đang bị chơi khăm.

Dần dần, hắn không thích đi lên lớp học tìm cô.

Có chút chán nản, hắn đi tìm anh tư hỏi xem hắn nên làm cái gì bây giờ?

Hiếm khi anh Tư không mắng hắn dằn dặt, vỗ vỗ vai hắn “Tìm thời gian, hẹn cô ấy đi suối nước nóng.”

“Suối nước nóng?”

“Đúng rồi, thời tiết này đi suối nước nóng rất tốt? Còn có thể tăng thêm tình cảm, anh cùng Phạm Tiệp cũng thường đi, cậu xem, cảm tình của chúng ta thật tốt nha!”

“Ừ” Gật đầu tán thành, anh tư cùng chị tư quả thật là càng lúc càng ân ái. Thì ra đi suối nước nóng có thể tăng thêm cảm tình?

“Thứ nhất là có tình thú, thứ hai là xúc tiến sự trao đổi chất, kéo dài tuổi thọ, hữu ích cho cả tinh thần và thể xác. Cô ấy sẽ cảm thấy nguoi thật săn sóc.” Thừa dịp vỗ vai, đồng thời không dấu vết nhét vào một bao cao su.

Muốn chết? Em trai của Quan Tử Tề hắn mà cũng dám chơi khăm, hắn cũng không phải như Quan Tử Cần nhân từ nương tay, trực tiếp dùng độc chiêu, cho các người cơ hội trở bại thành thắng cũng không có!

Đừng nói người làm anh này không có nghĩa khí, hắn đang cố hiển chiêu bài hắn thích nhất, lấy kinh nghiệm đã dùng ra cam đoan, tuyệt đối dùng tốt! Bảo đảm dùng xong nó sẽ lại muốn dùng tiếp.

“Rất có đạo lý” Thì ra ngâm nước nóng có nhiều ưu việt như vậy?

Không biết lòng người hiểm ác, Quan gia tiểu đệ từ sau cái sự kiện cây xoài lúc năm tuổi, vẫn chưa từng chất vấn anh trai mình có ý đồ xấu hay không, những lời nói của anh trai đều toàn bộ tiếp thu.

“Có đạo lý thì mau đi hẹn đi” Lại vỗ vai thêm một lần nữa, cảm thấy không thỏa đáng lại nhét thêm vài cái.

Quan Tử Cần đi rồi, Tào Phạm Tiệp dùng thái độ giữ lại hỏi: “Như vậy được không?”

Cô nam quả nữ đi tắm ôn tuyền, tình ý hàm xúc nồng đậm, nếu tình cảm trụ cột(căn bản) không tới mức đó, nhà gái sẽ thấy mất hứng đi?

“Đúng là không tốt lắm” Quan Tử Tề ngữ khí mang theo hối hận “Anh hắn là nên đem nguyên cả hộp đưa cho nó”.

“... Coi như em chưa nói”.

Vì thế ngày đó, sau khi từ chỗ anh tư trở về liền lập tức đi tìm cô, hưng trí bừng bừng đề nghị đi tắm suối nước nóng, hơn nữa lập tức nói đi là đi liền.

Cô hoàn toàn há hốc mồm, một đường ngây ngốc sững sờ.

Người này..... khi nào thì trở nên tà ác như vậy?

Này..... thật sự rất kích thích, mức độ nhảy lên ba cấp, cũng nên cho cô chút thời gian để điều chỉnh thích ứng a.....

Kích thích nhất là, khi hắn cời quần ra, từ trong túi tiền rút ra vô số..... Bao cao su

Trợn mắt nhìn nhau, cả hai đều cứng họng, nói không ra được câu nào.

“Cái kia..... tôi không phải..... chị không cần hiểu lắm....” Hắn lắp bắp, lắc đầu liên tục.

Dù cho là xử nam, cũng không đơn thuần tới mức không biết cái kia là đồ chơi gì, cô có thể hay không nghĩ rằng, hắn hẹn cô đến ngâm nước nóng là vì có ý đồ xấu?

Nhưng mà..... thật sự không có a, hắn cũng không hiểu được cái thứ đồ kia tại sao lại xuất hiện trong túi tiền của mình.....

Thắm, cho dù nhảy đến sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch, cô chắc là sẽ rất tức giận đi.....

Đồng Thư Nhã im lặng hồi lâu, hồi lâu, rồi mới thở dài một hơi. “Cậu vừa rồi mới đi tìm ai?”

“Anh tư” Hắn rầu rĩ trả lời.

Cô cũng nghĩ vậy.

Căn cứ theo phỏng đoán, cũng chỉ có Quan Tử Tề mới làm được cái chuyện không trâu bắt chó đi cày này

“Thế hiện tại còn tắm hay không?”

“..... Không cần” Hắn buồn rầu cất giọng đáp. Còn có mặt mũi nào mà tắm?

“Làm sao không ngâm, đều đã đến đây, tiền cũng đã trả”. Phòng tắm của hai người rất đắt tiền, hắn là tiền nhiều không có chỗ xài sao? Thời gian này làm thêm bận rộn như vậy, có cơ hội ở cùng nhau, làm sao không nắm chắc cho được?

Kết quả cuối cùng vẫn là cùng tắm, bất quá hắn bởi vì sự kiện rút ra bao cao su mà cả người xấu hổ, tay chân vụng về bị trượt chân, còn làm liên lụy đến cô, hai người ngã thành một đoàn, quan trọng nhất là, ngay cả điện thoại của cô theo đó mà rơi xuống.

Lần đi tắm suối nước nóng lần này thật đắt giá a!

Bạn đang đọc truyện *Căn Cù Bù Ngọc Nghé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

an học, muốn đi tìm người nào đó, sợ là chậm chân một chút lại có khả năng bỏ lỡ lần nữa. Haiz, không có di động thật đúng là bất tiện, hắn gần đây đi làm thêm bận rộn như vậy, muốn tìm đại gia hắn ăn huệ ban cho vài lời vàng ngọc thật đúng là khó khăn.

Ở cuối cầu thang, gặp được học tỷ đang đi đến, cô mỉm cười chào hỏi, rồi nhanh chân rời đi.

“Đợi chút, Thư Nhã, em muốn đi tìm bạn trai sao?”

“Đúng”. Không rảnh nhiều lời.

“Hắn vừa rồi có tới đây nha! Nói hắn tạm thời có việc bận, nhắn em đi đến quán cà phê ở trên đường công chính chỗ ngôi nhà tây chờ hắn, tối nay hắn sẽ đến”.

Cô cũng không quay đầu lại, khoác tay nói: “Em biết rồi, cảm ơn”.

Uống cà phê tâm tình, ăn, lúc này không biết lại là vị quân sư nào hiến kế cho hắn?

Lẽ tình nhân a? Hắn lại có thể nhớ được, làm cho cô có chút thụ sủng nhược kinh đây?

Cô đến, kêu một ly cà phê rồi chọn một chỗ ngồi gần cửa sổ chờ hắn.

Chưa đợi được hắn đến, nhưng thật ra lại ngoài ý muốn gặp được một người khác.

“Thật trùng hợp, học trưởng, ở chỗ này lại gặp được anh”.

“Đúng vậy, anh có thể ngồi được không?” Quách Bình Thành lễ phép hỏi.

Cô áy náy cười cười: “Chỉ sợ không tiện lắm, em đang chờ người”

“Bạn trai?”

Cô nhẹ nhàng cười, hào phóng thừa nhận. “Đúng vậy”.

“Không sao, chờ hẵn đến, anh sẽ đi”

Người ta đều nói như vậy, cô cũng không thể nói thêm được gì.

“Hắn thoát nhìn rất ngây thơ, tuổi lại nhỏ hơn so với em, rốt cuộc em xem trọng hắn ở điểm nào nhất?” Quách Bình Thành không nhịn được hỏi. Độ tuổi tâm trí trưởng thành của con trai, bình quân so với con gái còn chậm, vì vậy những người con gái bình thường cũng không thích tìm bạn trai bằng tuổi hoặc nhỏ tuổi hơn mình.

Đồng Thư Nhã nghiêng ngẫm, hỏi lại: “Học trưởng, ý của anh là ám chỉ em già rồi, mà còn trâu già gặm cỏ non sao?”

Quách Bình Thành bật cười “Đương nhiên không phải, em mới hai mươi ba tuổi, xinh đẹp lại trí tuệ, là cô gái độc lập nhất, có chủ kiến nhất mà anh đã gặp qua. Chính bởi vì vậy cho nên anh mới có thể tò mò, ở cùng một chỗ với hắn, em không cảm thấy hắn so ra quá ngây thơ sao?”

Đồng Thư Nhã nắm tay, suy nghĩ một chút.

Quả thực lấy độ thành thực mà nói, hắn không bằng cô, đôi khi còn thật ngây thơ đến làm cho người ta học máu.

Nói về độ nhạy bén trong tình cảm, là cô phát hiện ra mình động lòng trước, là cô yêu hắn trước. Cho đến bây giờ, cô vẫn là một phương bên kia yêu nhiều hơn, dụng tâm so đo tính toán, nếu không, lấy cá tính ôn hòa của hắn, chỉ chậm rãi từng bước, cho dù có bao nhiêu nhiệt tình cũng bị dập tắt hết.

Muốn nói đến mưu tính tương lai, người này cũng không có, ngay cả thầy bói cũng nói hắn không có mệnh được thăng quan tiến chức. Nói tóm lại, chính là không có giá trị thị trường cũng như gia tăng tiền vốn.

Nhưng mà, vừa mới bắt đầu, cô không phải thích hắn là vì hắn hồn nhiên như trẻ sơ sinh sao? Thương hắn tâm hồn sạch sẽ, không dơ bẩn. Thương ánh mắt hắn khi nhìn cô, đều là toàn tâm toàn ý, chuyên chú và chân thành tựa như trên đời này chỉ có mình cô tồn tại.

“Luôn luôn bao dung hắn, không mệt mỏi sao?” Quách Bình Thành lại hỏi.

“Không mệt” Trong lòng yêu, sẽ không mệt.

“Đó là hiện tại, em còn trẻ. Thêm vài năm nữa, em nhất định sẽ hối hận”. Hối hận vì đã lựa chọn một người con trai vĩnh viễn không theo kịp bước chân của mình.

“Học trưởng, nói thêm gì nữa sẽ thất lễ nha!” Cô không phải không biết dụng tâm học trưởng, loại chuyện cảm tình này, cô sẽ không xấu hổ làm ra vẻ ta đây, thích chính là thích, không chấp nhận thì nói rõ ràng, cô không thích chơi trò vừa muốn chống đẩy thuận theo hoặc là nói dối thiện ý.

“Em thật sự không lo lắng” Có thật là có tình yêu như vậy sao? Thật nhìn không ra tên nhóc đó có gì tốt, khiến cho một cô gái xinh đẹp tự tin ưu tú như thế lại khẳng khái một mực, cố chấp nhận định.

“Học trưởng, anh có biết trước khi em thi vào sở nghiên cứu thì nộp hồ sơ vào mấy sở không?” Cô đột nhiên nói ra một câu này.

“Không biết được, em không đề cập qua”.

“Năm sở.” Dừng một chút. “Vậy anh biết, em được mấy sở chọn sao? Là bốn sở”

“Em rất ưu tú” Hắn vẫn luôn biết, cô có bao nhiêu xuất sắc.

“Nhưng mà em vẫn lựa chọn nơi này, không phải là rất tốt, nhưng mà em vẫn lựa chọn nơi đây.” Đã hiểu sao, cô không phải không có sự lựa chọn tốt hơn, mà đây mới là sự lựa chọn tốt nhất, cũng không phải là do cô thích, cô chỉ là lựa chọn, hợp với lòng mình.

Quách Bình Thành đã hiểu, cô vì Quan Từ Cần mà lựa chọn chỗ này.

“Em rất rõ ràng em lựa chọn hắn là vì cái gì, cũng thích tất cả mọi thứ của hắn, bởi vì đó là những gì em biết, đó là một hoàn toàn chinh chinh Quan Từ Cần” Đã sớm biết rõ ràng hết thảy, vẫn là lựa chọn chấp nhận, về sau sẽ không có vấn đề gì để có thể hối hận.

“Em.....” Hắn há mồm, cuối cùng vẫn là tiểu ác ma dưới đáy lòng thắng lợi, cho nên cái gì hắn cũng có không nói.

Có lẽ, hắn muốn nhìn một chút, đại nam sinh ở trong mắt hắn nhìn thấy độ thành thực không đủ, sẽ xử lý mâu thuẫn trong tình cảm như thế nào, hiểu lắm,

tranh cãi ầm ĩ, có thể để cho cô thấy rõ ràng, như vậy ngay thơ, sẽ làm cho người ta cảm thấy mệt mỏi trong tình yêu, tình cảm cuối cùng cũng sẽ đi vào đường cùng.

Cô không có khả năng, vĩnh viễn bao dung cho đối phương cảm tình không đủ thành thực.

Cô này chờ, chờ mãi cho đến khi trong tiệm đóng cửa, mà hấn vẫn không tới.

Hỗn trưởng Quan Tử Cầm! là chuyện gì khiến cho hấn bận cả một đêm, bận đến cho cô leo cây?

Cô có thể chịu đựng được hấn lần nào cũng làm hỏng ước hội, bởi vì hấn như thể nào phá hỏng, cô vẫn đều nhìn ra được ảo não trong mắt hấn, cảm nhận được hấn có bao nhiêu dụng tâm, có bao nhiêu cố gắng lấy lòng cô. Cho nên dù cảm nặng, té xe, bị tò tình đụng đến u đầu, đi ngâm nước nóng làm hỏng một cái di động, cô đều cảm thấy không sao cả. Nhưng mà, cô tuyệt đối không thể chấp nhận được chuyện hấn không chút nào để ý, xem cô không ra gì cả!

Cô rất giận, nhưng mà trên đường về nhà, chậm rãi suy nghĩ lại, những dụng tâm gần hai năm nay hấn đối với cô, con tức ngược lại từng giọt từng giọt liền tiêu tan. Hấn không phải là người sẽ xem nhẹ cô.

Có lẽ hấn nhớ nhầm địa điểm rồi! Nói không chừng, hấn đang ở một cửa tiệm khác đợi cô đến đóng cửa đây!

Ừ, cũng có khả năng này, dù sao mấy lần hẹn hò ở bên ngoài hấn không gây ra chuyện buồn cười gì, ngược lại cô cảm thấy thật không thói quen. Vừa nghĩ như thế cô ngược lại muốn cười ra tiếng.

Không xong, trên người cô không có di động, Notebook cũng để ở trong nhà không có mang đi ra ngoài, chạy nhanh trở về nhà gọi cho hấn. Bằng không, với sự ngốc nghếch của hấn, khả năng chờ cô đến khi cửa tiệm đóng cửa cũng có thể ngồi ở bên ngoài tiệm tiếp tục chờ cô.....

Lễ tình nhân.....

Về sau hấn đã biết, vì sao trong khoảng thời gian này, hấn lại bận rộn như thế, một giống như một con chó vậy!

Chị út đe dọa hấn: “Đại địch bốn phía bao quanh, còn có tâm trạng mà đi làm? Xin phép, bất luận như thế nào, ngày này nhất định phải xin phép nghỉ ngơi, nếu không học tỷ của ngươi thật sự sẽ bị cướp đi, đến lúc đó cũng đừng về nhà tìm chúng ta khóc kể”.

Có sao? Không cùng cô trải qua lễ tình nhân, học tỷ sẽ bị cướp đi? Nhưng mà lễ tình nhân Thất Tích hấn có cùng trải qua với cô a, người Trung Quốc tại sao lại muốn tham gia ngày lễ của người nước ngoài?

Trung Quốc lễ tình nhân, Tây Dương lễ tình nhân, Mâu trắng lễ tình nhân, ở đâu ra nhiều lễ tình nhân như vậy a.....?

Mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng căn cứ vào đe dọa ‘ Học tỷ sẽ bị người theo đuổi mất’, đúng là rất có lực sát thương, nữ sinh luôn luôn hiểu biết nữ sinh, chị út đã nói như vậy, chắc chắn là không sai, hấn không dám khiêu khích quyền uy, cầu xin điểm trường nửa ngày, mới xếp được hôm nay nghỉ phép.

Tan học chạy đi tìm cô, bạn học cô nói, cô nhấn hấn đi thư viện đợi cô.

Hấn luôn đợi đến khi thư viện đóng cửa, vẫn là không đợi được cô đến.

Tâm trạng thật nặng nề.

Nhưng mà hấn biết, học tỷ sẽ không cho hấn leo cây, cho nên..... hấn lại là bị bạn học của cô chơi khăm sao?

Trở lại ký túc xá, học trưởng ở cùng một tầng lầu nói cho hấn biết “Đừng ngốc nữa, cậu theo không kịp cô ấy, cô ấy cùng học trưởng của chúng tôi cùng đi ăn cơm rồi!”

“Anh nói điều gì, học tỷ rõ ràng là bạn gái của Tử Cầm, là mấy người hoành đào đoạt ái đi!” (Hoành đào đoạt ái : cướp đoạt tình yêu). Bạn học cùng phòng nhìn không được, cãi về một câu.

Người ở học trưởng bên kia rất đoàn kết, người ở bên đây ủng hộ hấn theo đuổi học tỷ cũng rất đoàn kết, chính vì hai phe quá đoàn kết mà mỗi lần gặp đều cãi nhau mấy câu.

“Tử Cầm, tớ cho cậu biết, bây giờ là vấn đề mặt mũi, nếu cậu không theo đuổi được học tỷ Đồng Thư Nhã, thì chính mình đụng đầu vô đầu hủ chết đi”.

Tại sao vấn đề tình cảm của hấn, đến cuối cùng lại biến thành vấn đề mặt mũi của người khác? Hết thấy liên quan đến bọn họ chuyện gì, bọn họ khắp nơi can thiệp rốt cuộc là tính cái gì?

Đột nhiên nổi lên một cỗ tức giận, không khỏi bộc phát ra “Các người đủ không đó! Loại chuyện này có gì phải ầm ĩ sao? Học tỷ lựa chọn ai đối với cuộc sống của mấy người có ảnh hưởng sao? Nếu như không có, các người quản nhiều như vậy làm cái gì?” Nổi bão xong, hấn chạy một mạch ra khỏi ký túc xá, để lại phía sau một đám người hai mặt nhìn nhau.

Hấn..... cũng sẽ nổi đóa.....

Được công nhận là ôn hòa tính tình hào tiền sinh, lại nổi bão.....

Sau khi thống thống khoái khoái xả một bụng tức bị đè nén ra, không có thoải mái, mà chỉ thấy uể oải.

Hắn giống như u hồn hoang mang đến chỗ ở của cô, ngồi trên xe dựng ở dưới lầu để cho muỗi đốt, tâm trạng rất ư là chán chường.

Thật ra hắn không phải tức vì bị bạn học của cô chơi khăm, làm lúc nào cũng giống như một đũa ngọc đợi không thấy cô, cũng không phải giận các bạn cùng phòng, các bạn học.....là có ý tốt cổ vũ hắn. Hắn chẳng qua là giận chính mình.

Cũng đã theo đuổi lâu như vậy, còn không theo đuổi được cô, để cho người khác thừa cơ xen vào, muốn trách ai đây?

Có khi nghĩ lại, hắn thật sự rất tệ, luôn đem một phen ý tốt của cô làm hỏng, hại cô bị cười, hại cô bị cảm nặng, hại cô té xe, hại điện thoại di động của cô bị ngâm nước..... Nhiều việc làm ngu xuẩn đến đêm không hết, ngay cả hắn cũng không còn mặt mũi nào mà đi hỏi tường lại.

Học tỷ ở cùng một chỗ với hắn, thật ừy khuất đi?

Một cái cô gái tốt đẹp hoạt bát, bị hắn hại thành chật vật không chịu nổi, con gái người ta được theo đuổi thì luôn cảm thấy kiêu hãnh và hạnh phúc, nhưng cô thì bị tai nạn liên tục, còn luôn bị mọi người bên cạnh cười nhạo.

Đôi khi, trong lớp nữ sinh được người theo đuổi sẽ được tặng hoa, tặng quà, thậm chí có một lần người theo đuổi còn ôm một con gấu bông lớn đến phòng học tặng, làm cho một đám nữ sinh khác hâm mộ đến chết đi được. Nhưng mà những thứ này đó, học tỷ đến bây giờ cũng chưa từng hưởng thụ qua, bởi vì cô nói, cô không thích hoa, cũng không cần quà cáp, kêu hắn đừng có xài tiền bậy bạ.

Mà hắn, giờ lại đem những điểm tâm dư thừa chưa có bán hết khi tiệm đóng cửa, đưa lại cho cô. Thỉnh thoảng cũng có đưa cô đi ăn cơm trứng với thịt.....

Nếu như là học trường, chắc chắn sẽ không tệ giống hắn như vậy đâu? Anh ấy sẽ thương yêu cô giống như một vị nữ hoàng, lăng mạn theo đuổi, trở thành đối tượng được mọi cô gái yêu thích và ngưỡng mộ.

Càng nghĩ càng khổ sở, ngay cả hắn cũng cảm thấy, nếu là người thông minh một chút đều sẽ chọn học trường, vừa cao lớn vừa đẹp trai, thông thạo tình trường, không giống hắn, dân đen lại không hiểu phong tình, tuổi nhỏ hơn so với cô, điều kiện lại không bằng cô, còn luôn bị hắn chọc cho tức giận đến chết khiếp.....

Quan Từ Cần từ lúc sinh ra tới nay, cũng chưa bao giờ có tâm trạng thoải mái như bây giờ, đem mặt chôn ở trong gối, uể oải như sắp chết.....

Đồng Thư Nhã nhảy xuống Taxi, lấy ra thẻ cảm ứng tầng lầu, nghĩ mau chóng tìm cách liên lạc với tên ngốc kia, bỗng nhiên nghe ở phía sau có một tiếng kêu to thật là đáng thương.....

“Học tỷ.....”

Cô dừng bước, nghi hoặc quay đầu nhìn lại: “Từ Cần, làm sao cậu lại ở chỗ này?”

“Tôi..... chờ chị”

Cô ở quán cà phê chờ hắn, còn hắn thì ở chỗ này để cho muỗi đốt đợi cô?

Đồng Thư Nhã lập tức tiến lên, đụng chạm tới làn da phiếm lạnh của hắn, liền lùi lại kéo hắn đứng dậy: “Trước đi lên nói sau”.

Vừa vào đến phòng trọ nhỏ, cô vừa mới đóng cửa lại, còn chưa kịp quay đầu lại, đã cảm giác hắn từ phía sau chặt chẽ ôm lấy cô, lực đạo chặt hơn nhiều so với bình thường.

“Từ Cần?” Cô không giải thích được.

“Học tỷ, tôi thích chị”. Hắn đem mặt vùi vào cổ cô, rầu rĩ nói nhỏ.

Cô hơi kinh ngạc một chút, liền nhàn nhạt mỉm cười nói: “Tôi biết, cậu có nói qua”.

“Tôi thật cố gắng, thật cố gắng, để chị trở thành bạn gái của tôi”. Mặc dù làm không được tốt lắm, nhưng hắn đã cố gắng hết sức rồi.

“Ừ” Quay người lại, sờ gương mặt lạnh lạnh của hắn, lại dùng tay bao lại tay hắn, muốn dùng nhiệt độ của tay mình làm ấm cho hắn.

Quan Từ Cần đưa mắt nhìn cô, thấy tươi cười trên mặt cô vẫn dịu dàng như trước, cũng khiến cho hắn có đủ dũng khí để bộc bạch.

“Hôm nay tôi xin nghỉ để đi tìm chị, bởi vì chị út nói, lẽ tình nhân không ở bên chị, chị sẽ bị người khác theo đuổi mất”.

“Ừ, sau đó thì sao?”

“Sau đó, bạn học của chị nói tôi đến thư viện đợi chị. Thật ra thì trước đây, có mấy lần tôi đi tìm chị không gặp, đã bị nhiều người khác nhau chơi khăm vài lần, có thể là bọn họ cảm thấy học trường với chị xứng đôi hơn”.

Đám người này, đáng đánh đòn! Trước ghi nợ lại, sớm muộn gì cũng thay hấn đòi lại.

“Làm sao cậu không nói cho tôi, bọn họ khi dễ cậu như vậy?”

“Nếu như tôi nói, sẽ hại chị cùng bọn họ cãi nhau đi!” Cô làm người nhân duyên rất tốt, hấn không hy vọng cô vì hấn mà cùng với người khác trở mặt.

“Cái loại bạn bè không thể tán thành quyết định của tôi, tôi một chút cũng không muốn quen”. Không cách nào chấp nhận hấn, chính là không ủng hộ bọn họ, cô không muốn quen biết cái loại bạn bè không tin vào cái nhìn của cô, chỉ biết xả chân sau (chơi xấu sau lưng) cô, vậy làm bạn bè làm cái gì?

Đồng Thư Nhã pha một chén ca cao nóng cho hấn, hấn cầm lấy, thì thảo tự nói: “Sau đó, bọn họ nói chị hẹn hò cùng học trường, uống cà phê bồi dưỡng cảm tình”

Thì ra hôm nay gặp được Quách Bình Thành không phải là trùng hợp, mà là đã lên kế hoạch tốt sao?

Ngay cả Đồng Thư Nhã cũng dám tính kế, lại nhớ thêm một khoản.

Tuy nhiên làm sao để tính toán sổ sách, cũng là chuyện của sau này, bây giờ, cô cũng chỉ quan tâm đến tâm trạng của hấn thôi.

“Cậu không cãi nhau với tôi sao?” Hấn có thể tức giận nha. Bất cứ ai nghe được một nửa kia ở trong lễ tình nhân cùng với nam sinh khác đi uống cà phê, đều có tư cách biểu đạt bất mãn mà.

“Không cần àm ỉ, tôi đang theo đuổi chị, người khác cũng có thể, tôi không cách nào ngăn cản”. Mặc dù thật sự rất khổ sở.

“Mới vừa rồi, tôi mới cãi nhau với bạn cùng phòng, sau đó đứng ở chỗ này chờ chị, trong khoảng thời gian đó, tôi đã suy nghĩ rất nhiều chuyện. Thật ra thì tôi tức giận là nhằm vào chính mình, tôi cảm thấy mình thật sự là thua thiệt chị. Cho tới bây giờ, tôi chưa từng làm được một việc nào thật tốt cho chị, nếu tôi hiểu rõ tâm tư của nữ sinh hơn, nhất định không kém hơn so với học trường, có đúng hay không?”

“Cho nên vừa rồi cậu mới khổ sở như vậy, một bộ dạng giống như muốn khóc vậy? Là sợ tôi sẽ bỏ rơi cậu, lựa chọn người khác?”

“Ừ” Suy nghĩ một chút, hấn nói thêm: “Tuy nhiên tôi vẫn muốn theo đuổi tiếp, ở trước khi chị chưa có làm ra lựa chọn, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ cuộc”. Bởi vì rất thích, rất thích, thích đến không cách nào buông tay được.

“Tôi sẽ mãi mãi theo đuổi, đuổi tới khi nào chị không cho tôi theo mới thôi” Trong con ngươi của hấn ánh lên vẻ kiên định, chan chứa quyết tâm không gì địch nổi, vừa ngu dần lại bướng bỉnh kiên trì.

“Cậu nha!” Cô cười, nhào người lên phía trước, nhẹ hôn môi của hấn, một cái, lại một cái, rồi sau đó dính chặt mút lấy, dày đặc hôn sâu, ném đến trong miệng hấn nhàn nhạt hương vị ca cao nóng.

“A...” Đang lúc hai người hết sức tình cảm, hấn đột nhiên thở nhẹ một tiếng.

Chìm đắm trong nụ hôn giai nhân chủ động hiến dâng, ôn hương nhuyễn ngọc chủ động đưa tới cửa, bất kỳ động vật giống đực nào cũng sẽ hào phóng vươn tay tiếp thu, thế tại sao hấn lại kinh hô ra tiếng?

Nụ hôn nồng nhiệt bị gián đoạn, hấn thật chột dạ nhìn ca cao nóng bị đổ trên người cô, áo lông màu trắng tinh thuần, bị nhiễm rõ một mảng bẩn của vết cà phê, trông rất là nổi bật.

Đồng Thư Nhã thở dài, tựa hồ đã thật thói quen. “Không sao, đổi cái khác là được rồi!”

“Đúng, thật xin lỗi”. Cô ôm hôn hấn như vậy, tư vị thật sự là quá mỹ diệu nha, cho nên hấn có hồn nhiên quên mình về tình cũng có thể tha thứ đi?

Len lén nhìn cô một cái, gương mặt xinh đẹp mang theo nụ cười có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng không có vẻ tức giận. Khi hấn mỗi lần làm ra chuyện gì ngu xuẩn, về mặt cô luôn luôn như thế, không có chút phiền hà, mà là hoàn toàn bao dung.

Cô mò từ quần áo ra, chọn một bộ T-shirt mặc ở nhà, không hề e dè thay ra trước mặt hấn.

“Đông” trái tim thùng thùng đập mạnh, hấn vội vội vàng vàng quay mặt đi, nhưng động tác vẫn là quá chậm, khóe mắt dư quang có thoáng nhìn thấy một chút da thịt trắng nõn, còn có, nội y của cô là màu hồng phấn.....

Da mặt mỏng không chịu nổi bức này kích thích, hồng đến độ sắp chảy ra máu.

Sắc lang! Quan Tử Cần, không thể có loại hạ lưu tư tưởng này. Hấn một bên nói cho chính mình, ý đồ xóa sạch mạn điều đáng người đã khắc sâu vào trong óc. Học tỷ đáng người thật sự tốt lắm, khó trách mỗi lần nằm gối bộ ngực mềm mại của cô, đều ngủ được thoải mái như vậy.

“Từ Cần, tôi có đồ muốn cho cậu” Thay xong quần áo, cô lấy từ trong túi ra một hộp giấy được gói lại rất đẹp để đưa cho hấn.

“Cái gì vậy?”

“Socola. Cậu không phải còn nhớ được hôm nay là lễ tình nhân sao?”

Là không sai. Chị út nói lễ tình nhân là ngày mà cô gái sẽ đưa Socola cho nam sinh mình thích hoặc yêu nhất để biểu đạt tình ý. Tuy nhiên cũng có không ít những cô gái có lòng tốt, ngày này cũng sẽ chuẩn bị rất nhiều Socola tặng cho những nam sinh không được người nào tặng cho. Hẳn theo bản năng lại nghĩ theo hướng này.....

“Là Socola tình thương sao?”

“Không phải”. Cô hung dữ đáp lại. “Bỏ cô nương chỉ tặng một hộp như vậy và cũng chỉ tặng cho một người mà thôi!”

“Cho nên, cho nên là nói.....” Nếu chị út nói không sai, cô thế này.....Chính là đang đưa Socola tình yêu? “Chị..... Còn nguyện ý cho tôi theo đuổi, đúng hay không?”

Cô mỉm cười, hai tay ôm lấy hai gò má của hắn, xác nhận trên tay hắn lúc này không có bất cứ gì dịch trạng vật thể(vật chứa nước) mới bạo gan hôn lướt lên môi hắn thêm một cái. “Đồ ngốc, cậu chỉ cần hỏi tôi có nguyện ý làm bạn gái của cậu hay không, như vậy là được rồi?”

Ừa! Không cần theo đuổi sao?

“Thế, chị có nguyện ý hay không làm bạn gái của tôi?”

“Được” Cô không có suy tư, không có chần chờ, kiên định nói ra tâm ý.

Cho nên là..... “Tôi theo đuổi được chị sao?” Chuyện tốt đẹp đến mức cảm giác rất không chân thực, hắn muốn xác nhận lần nữa.

“Ngốc!Đã theo đuổi được từ rất sớm rồi!”

Trước kia, cô không nói cái gì, là vì thấy hắn theo đuổi có vẻ rất thích thú, làm cho cô cảm thấy nếu phá hư lạc thú này của hắn thì sẽ bị trời đánh. Một khi đã như vậy, thì hãy để cho hắn yên tâm theo đuổi đi.

Nhưng mà, làm như vậy vui vẻ lại bị biến chất, hắn đã không còn vì thế mà cảm thấy vui vẻ nữa, thậm chí còn suy sụp, uể oải, bất an.... Như vậy, cô sẽ không lại để tình huống này tiếp tục nữa.

Từng bước đi trong đoạn cảm tình này, thủy chung là lấy cảm thụ của hắn suy tính làm điều kiện tiên quyết lớn nhất. Cô làm hết thấy mọi kế hoạch, mục đích cũng chỉ có một, là cho hắn ở trong đoạn cảm tình này, có thể cảm thấy tự tại và bình yên.

Quan Từ Cần hoan hô một tiếng, hai tay vươn ra ôm chặt lấy eo cô, đưa môi lên loạn hôn.

“Này, nước miếng đừng phun loạn.....” Cô cười mắng né tránh, hắn không thèm để ý cô hơn dỗi, theo đuổi đã lâu như vậy, thật vất vả cuối cùng cô mới chính miệng đáp ứng làm bạn gái hắn, làm sao có thể không vui đến nỗi quên trời quên đất cho được, cho nên cái gì cũng không nghe đi vào.

Cô cũng không phải muốn nghiêm túc cự tuyệt, mặc cho hắn hôn lung tung, hai người ở trên giường cười đùa loạn thành một đoàn.

“Chị là của tôi, chị là của tôi! Lần sau muốn nói với học trường, đừng lộn xộn theo đuổi bạn gái của tôi!”

Tất cả mọi cảm xúc của hắn đều viết trên mặt. Tên con trai này, thật sự rất để ý cô, hắn vốn là một người sáng sủa, lạc quan lại vì cô mà đượm lên vẻ ưu sầu, cũng chỉ bởi vì nghĩ chính bản thân mình làm được không tốt, không thể lấy lòng cô mà khô sở uể oải, vậy cô còn có cái gì cần chần chờ đâu?

Cô nghĩ, đời này cô cũng sẽ không gặp được người con trai nào có thể dùng một trái tim hết sức chân thành mà thật lòng yêu cô như hắn vậy.

Quách Bình Thành nói, cô và Quan Từ Cần ngay từ lúc bắt đầu địa vị sẽ không ngang nhau, tất nhiên cô là một bên cường thế hơn và cũng là bên chủ đạo trong đoạn cảm tình này.

Điểm này cô cho đến bây giờ cũng không hề phủ nhận.

Nhưng Từ Cần bây giờ cũng không thèm để ý cô cường thế, không phải sao? Có thể vì hắn mà gánh vác, bao dung, cô đều nguyện ý. Có lẽ hắn ở mọi phương diện độ thành thực đều không bằng cô, nhưng về mặt cảm tình, hắn xác thực dùng toàn bộ của mình để che chở cô, không bao giờ tùy hứng lấy cảm xúc của mình để quấy nhiễu cô. Cho dù cô cùng người khác đi uống cà phê, làm cho hắn khổ sở muốn chết, nhưng vẫn không tranh cãi cùng cô để tranh thủ lực chú ý của cô. Hắn chỉ nghĩ là chính bản thân mình làm được không tốt. Cho dù tự nhận là nam nhân đủ độ thành thực, lại có thể làm được giống hắn vậy không?

Cô không cần nghĩ mọi biện pháp đem hắn biến thành loại nam nhân cường hãn. Không hiểu phong hoa tuyết nguyệt (lãng mạn, tình cảm) cũng không sao, không có chí lớn trong sự nghiệp cũng được, luôn làm chuyện ngu xuẩn làm hỏng ước hẹn..... Hết thấy những thứ này đều không có gì đáng nói, hắn chính là hắn, cô yêu chính là hắn như vậy.

Hắn đời này có lẽ cũng sẽ không làm ra cái gì thành tựu kinh người, nhưng chỉ cần hắn toàn tâm toàn ý yêu cô, vậy là được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cần Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Lên tới năm tư, người nào đó có vận khí không tốt lại thêm quên đăng ký với ký túc xá, nên không thể làm gì khác hơn là thật chấp nhận số phận bị đá ra khỏi ký túc xá, đem giường ngủ nhường lại cho học đệ mới vào.

Ba năm qua, lầu trưởng có giao tình rất tốt với hắn, đối với việc hắn mỗi đêm không về doanh, buổi tối cho dù có điểm danh cũng chỉ là mở một mắt nhắm một mắt để mặc cho hắn đi, có khi còn chế nhạo hắn: “Làm gì lãng phí một cái giường ngủ, rồi cứ cút đến chỗ bạn gái nơi nào đó hàng đêm xuân phong” (hàng đêm xuân phong ý là nói anh Cần nhà mình mỗi ngày phong lưu khoái hoạt ở chỗ chị Nhã đó)

Xuân phong? Hắn nghiêng đầu suy tư, người yêu trong giai đoạn yêu đương ôm nhau ngủ không phải là chuyện rất bình thường sao? Chẳng lẽ bọn họ cũng không có ôm bạn gái?

Câu trả lời vô tội này của hắn, đổi lấy là bị mọi người bao vây đàn áp.

“Quan Tử Cần, cậu sao có thể nói lời như thế đối với một oán nam hàng đêm chỉ biết ôm máy tính xem số liệu?”

“Đúng vậy a..... Người ta có thể cùng với bạn gái lên núi xuống biển, còn ta thì chiến đấu với Tam Quốc Vô Song của ta, đúng là trạch đến không trạch hơn được.” (‘trạch’ là trạch nam, chỉ người con trai chỉ suốt ngày chỉ biết ở nhà)

“Thật thiếu đạo đức, cư nhiên không nhắc nhở một tiếng liền nổ lung tung, kính râm đâu? Ta sắp bị mù đây.....”

Hiển nhiên mọi người nhận thức không giống nhau, này ‘Ôm’ không phải là kia ‘Ôm’ đâu?

Sau khi làm cho mọi người kêu ca, hắn bị vây công đá ra ký túc xá để đỡ phải chướng mắt, ai kêu hắn có ý định khi dễ người không có bạn gái dịu dàng sẵn sốc, muốn đáng người có đáng người, muốn khuôn mặt có khuôn mặt thôi!

Có ký túc xá mà về không được, Quan Tử Cần rất ủy khuất chạy đi tìm bạn gái thu lưu hắn.

Nghe xong hắn phun mật vàng (oán hận), Đồng Thư Nhã cười đến ngừng không được, vỗ vỗ đầu hắn an ủi.

Sau khi hắn ở năm thứ tư đi ra bên ngoài mượn được nhà trọ, hắn thường hay thỉnh thoảng đến nhà cô ngủ. Tuy nhiên là cô đến nơi ở của hắn nhiều hơn, bởi vì người này thật sự là hay làm cho người ta tức giận vô cùng mà!

Từ khi quen biết hắn, cô cũng biết hắn là người dễ nói chuyện, mềm lòng đến rồi tình rồi mù, lại lương thiện đến mức không biết cự tuyệt người khác. Người ta chỉ cần ở trước mặt hắn giả bộ đáng thương, khóc lóc kẻ lè, hắn có thể ngay cả tiền sinh hoạt cũng đưa cho người ta.

Trước kia, cũng không phải là gì của hắn, cho nên cô chỉ âm thầm thờ dài, giúp hắn đưa cho hắn thêm vài bữa ăn khuya. Hiện tại đã trở thành bạn gái của hắn, lại càng nhìn không được năng lực quản lý tài sản hồngбет của hắn.

Vì thế cô cũng lười tức giận với hắn, trực tiếp kêu hắn đem sổ tiết kiệm giao ra đây luôn.

Những gì hàng ngày cần thiết, cô tới xử lý.

Tiền thuê nhà, tiền điện nước, cô đóng.

Dùng cho ăn mặc, dù sao cô cũng cùng hắn đi mua sắm cùng nhau, ai trả tiền đều không phải giống nhau sao?

Sau khi bạn bè hắn biết, liền nói: “Còn không phải là lão bà đã muốn nhúng tay vào quản lý gắt gao, Quan Tử Cần cậu nguy rồi! Sau này sẽ không có những ngày tháng yên lành đâu”.

Phải không? Nhưng mà hắn cảm thấy..... sẽ không nha, hóa đơn tiền điện thoại di động, tất cả đều là do cô xử lý và quản lý, hắn cảm thấy cô rất cực khổ, còn muốn thương cô nhiều thêm một chút nữa kia!

Hơn nữa, sau này còn muốn lấy cô làm lão bà, để cho cô quản cũng không có gì là không đúng.

Hắn cảm thấy học tỷ rất là hiền tuệ nha!

Trước khi đi đến chỗ ở của hắn, Đồng Thư Nhã rất có dự kiến đi đến siêu thị gần đây để mua thêm đồ dùng hàng ngày trước, thăm đoán rằng tên kia

cũng sắp mau đến kỳ cạn kiệt lương thực.

Đem theo túi lớn túi nhỏ tiến vào, khi mở ra tủ lạnh sắp xếp đồ ăn. Cô hơi sùng sốt một chút khi thấy đầy ắp lương thực bên trong.

Có tương hoa quả, bánh mì, mỳ sợi, sữa tươi, phở, mì, bánh sủi cào, bánh bao, còn có hoa quả.

“Từ Cần, hôm nay có ai tới qua?”

“Anh ba”. Quan Từ Cần đang hỗ trợ đem túi mua đồ phân loại ra để vào trong tủ, đầu cũng không quay lại mà trả lời cô.

Người này rất hiểu Từ Cần, biết hẩn lười, nên chọn mua những nguyên liệu nấu ăn đơn giản và sạch sẽ cho hẩn.

Cô suy ngẫm một lát: “Thế tối nay ăn lẩu hải sản được không?”

Đã có sẵn mỳ sợi với trứng, cùng với cá, tôm, đồ ăn hải sản, chắc là đủ rồi.

“Được”

Dĩ nhiên, người nấu tuyệt đối không phải là hẩn.

Ba ngày hai hôm cô đã thật thối quen đến chỗ hẩn làm bà nội trợ giúp hẩn giặt quần áo, nấu cơm.

Mấy ngày nay bận làm luận văn thạc sĩ, không rảnh đếm xỉa đến hẩn, hẩn nhất định là tùy tiện ăn qua loa ba bữa cơm, cô âm thầm tính toán, hôm nào rảnh rồi sẽ nấu một bàn thức ăn ngon giúp hẩn bổ sung thêm dinh dưỡng.

Sau khi cơm nước xong xuôi, thuận tiện giúp hẩn dọn dẹp nhà cửa, sẵn tiện tập trung lại hóa đơn để ngày mai đi đóng một lượt, dọn tới dọn lui, một hộp này nọ rớt ra, cô xoay người nhặt lên, kỳ quái liếc mắt nhìn hẩn một cái.

“Hả?” Nhận thấy được cái nhìn chăm chú của cô, hẩn thuận thể cúi xuống nhìn vật phẩm trong tay cô, liền lập tức oa oa kêu oan: “Anh tư lần trước lấy đến, không phải là tôi đã vứt bỏ sao? Không phải là tôi, thật sự không phải là tôi!”

Lần này còn ác hơn, nguyên cả một hộp còn chưa khai ra.

Xem ra, ngay cả Quan Từ Tu cũng đi thâu một cước đến trêu chọc hẩn.

Cũng đúng, làm bác sĩ đúng là thật chú trọng ‘Kế hoạch hóa gia đình’, những thứ này có đường dây tiện lợi, nói không chừng còn được giảm giá nữa đây!

Quả nhiên, ở trên có viết: “Không cần tiết kiệm, ta được tính theo giá nhân viên, không đủ thì nói”

Quan Từ Tu này, mặt lạnh như tượng cũng rất có tư chất khôi hài a!

“Tôi có nói bọn họ đừng làm như vậy” Quan Từ Cần khóc không ra nước mắt.

Mấy hôm trước là anh tư, tuần trước kia là anh hai, tuần trước này ngay cả anh cả cũng làm vậy, thật giống như là sợ hẩn không đủ dùng vậy đó, ào ạt đem bao sáo su nhấm trên người hẩn nhét, còn mang cái gì bộ sách ‘Như thế nào cho một nửa khác hoàn mỹ sơ nghiệm’, ‘Tình ái dạy học một trăm chiêu’ đưa cho hẩn.

“Đây là chuyện lớn của Quan gia a, nhà có sơ nam trưởng thành.” Anh hai vỗ vỗ vai hẩn, cảm khái nói như thế.

Anh ba mười tám tuổi có mối tình đầu, mười chín tuổi thoát ly khỏi hàng ngũ xử nam, lúc đó như thế nào cũng không thấy mọi người bày ra bức này trợn địa? Bộ dáng hẩn thoát nhìn giống như đặc biệt yêu cầu vô độ, bộ dáng rất dâm loạn sao?

Nói sau, hẩn còn chưa có cưới cô, làm sao có thể xằng bậy được?

Đồng Thư Nhã thờ dài, thuận tay bỏ vào ngăn kéo nhỏ bên giường.

Cô không nói cho hẩn biết, thật ra ở bên cô tình huống cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Bên người một số ít bạn bè biết bọn họ đang nói chuyện ‘Yêu đương trong sáng’, đều cười cô thật lâu.

Bạn trai mối tình đầu là xử nam cũng mang thêm một cái khác định nghĩa cô cũng là xử nữ. Hai mươi bốn tuổi vẫn là xử nữ, còn là hai mươi bốn tuổi đã có bạn trai mà vẫn còn là xử nữ. Không bị mọi người chế nhạo đến chết mới là lạ.

Được rồi, bạn trai của cô chẳng qua là đứng đắn thì thế nào? Hẩn không đối với cô xằng bậy, vậy cô cũng không cần phải lo lắng hẩn ra bên ngoài ăn vụng, hướng theo một góc độ khác nghĩ, cũng coi như là tự an ủi chính mình đi.

Lão ba bên kia cũng giống thế, luôn nhét một đồng AV, đồ dùng tình thú cho cô, sợ cuộc sống tình dục của bọn họ nhất thành bất biến (ko suôn sẻ), cô

sẽ không có tình phúc.....

Cô thật khó mở miệng nói với lão ba, bạn trai vẫn còn là bậc sơ cấp, cha bày ra bức trận như thế, thật sự là sẽ dọa chết hân.

Sáng sớm tỉnh lại, cũng không có gì ngoại lệ, bạn trai lại dính lên người cô.

Từ lúc kết giao đến nay, hân ngủ lại càng lúc càng thoải mái, chỉ cần có thể dính trên người cô, các loại tư thế kỳ quái gì đều có.

Cô chính là đang suy tư, làm thế nào dưới sự trấn áp của đại quân mà phá ra vòng vây để giúp hân chuẩn bị tốt bữa sáng, vừa mới động dậy thân thể, dưới sự ma sát của da thịt, cảm nhận được mẫn cảm bộ vị đã bị áp bách.....

Ba ngày hai hôm thân mật ngủ chung, cũng sớm thật thói quen, cũng không có gì để ngạc nhiên..... giường mất chống lại ánh mắt của quân địch đang đặt trên người cô, không biết khi nào thì hân đã tỉnh lại, mở to ánh mắt sương mù vừa say mê lại vừa có vẻ dè dặt nhìn cô.

Đòi mạng, hôm nay làm sao có cái loại tư thế này? Bộ vị vừa mẫn cảm vừa yếu ớt nhất của hân vừa vịn đặt ở giữa hai chân cô.....

Có thể mấy ngày hôm nay bị bao cao su, cùng với những thứ ‘Hoàn mỹ tình ái’ làm cho đầu óc choáng váng, trong đầu hân bây giờ chỉ có phía dưới kia là thân thể lung linh, sau đó bắt đầu miên man suy nghĩ, cuối cùng lại đối với cô có suy nghĩ vẫn vơ.

Thân mật cực hạn nhất của bọn họ chỉ tới chừng mực là ở trong lúc hôn môi, không khống chế được tháo nội y của cô, đụng chạm qua đường cong thân thể, mà đòi mạng là hiện tại hân chỉ nghĩ đến thân thể tốt đẹp của cô, cùng với bóng loáng mê người da thịt xúc cảm.....

Giống như.....cảm giác bị áp bách quá nặng!

Đồng Thư Nhã hiểu rõ khe vuốt hai gò má nóng lên của hân, dịu dàng hỏi: “Tử Cần, cậu muốn sao?”

Tử Cần, cậu muốn sao? Cậu muốn sao? Cậu muốn sao.....

Những lời này giống như là một quả bom uy lực mười phần, nổ đến cho đầu óc của hân choáng váng, đạo đức đóng băng.....

Hân nuốt nước miếng “Chị chờ một chút”.

Nói xong hân hòa tóc từ trên giường nhảy dựng lên, chạy về hướng phòng tắm.

“Tử Cần?” Hân đang làm gì thế? Nghĩ tự mình giải quyết, thế tại sao còn kêu cô chờ một chút?

Đầy bụng nghi hoặc đứng dậy xem, phát hiện thì ra hân đang đánh răng?

Đến lúc nào rồi mà hân còn có tâm trạng đánh răng?

Cô đúng là không thể tin được, hỏi hân: “Cậu..... muốn bình tĩnh?” Thế cũng nên rửa mặt hoặc dùng nước lạnh tắm chứ ai lại dùng đánh răng để bình ổn dục hòa?

“Ừm....ngày.....” Miệng đầy bọt đánh răng, hàm hồ nói.

“Không phải? Thế là gì a?”

“Lịch sự” Súc miệng xong, phun đầy bọt kem đánh răng ra. Trong sách nói, đây là lễ tiết căn bản của tình yêu, buổi sáng thức dậy còn chưa đánh răng mà hôn nhau, giống như không được sạch sẽ cho lắm!

Đã hiểu ra ý của hân, Đồng Thư Nhã há hốc mồm, lú lười.

Ân, xác định khoang miệng mỗi một chỗ cũng đã chà sạch sẽ, lấy tốc độ chạy trăm mét nhào về phía cô.

“Phốc..... Ha ha ha!” Cô nhin không được nữa, cất tiếng cười to.

Đây là thiên binh từ đâu tới a? Tên đã lên dây vận sức chờ phát động rồi, vậy mà hân vẫn còn có thể nghĩ đến chuyện đánh răng, không biết có cần dâng hương tắm rửa, trai giới ba ngày để tỏ ra thận trọng hay không a! ha ha ha....

“Này không buồn cười?” Hân rầu rĩ trừng cô.

“Không, không phải vậy.....” Chẳng qua là cảm thấy hân thật là đáng yêu.

Liều mạng nín cười, vỗ vỗ vai hân “Đây là thói quen tốt, thật đấy!” Chẳng qua là ngay tại loại mấu chốt thời khắc đó mà còn có thể làm rõ ràng như vậy, thật sự là rất khôi hài.

“Thế có muốn làm hay không?”

“Chờ một chút, đến lượt tôi đánh răng”. Hấn đã tôn trọng cô như thế, cô không tỏ ra thận trọng lại, thật không tốt cho lắm.

Tốt lắm, cô cũng đánh răng xong, hai người nhìn nhau, ai cũng không nhún nhích, im lặng hồi lâu, đồng thời đều nhục chí rũ vai xuống.

Cảm giác cũng bị mất luôn!

Tại thời khắc mấu chốt đó, thật sự rất kích động muốn làm, quản cái gì đạo đức quan niệm khi gió gì của hấn, còn không có kết hôn sẽ không làm. Nay, tỉnh táo lại, bị cô cười một tiếng, cộng thêm bọn họ chà răng chà tới chà lui, bao nhiêu dục hòa đều tắt hết, nếu tiếp tục muốn làm nữa thì cũng giống như là lạ.....

“..... Tôi đi làm bữa sáng” Vuốt cái mũi, yên lặng xoay người.

Haiz, hay là chờ đến đêm tân hôn của hấn thì tốt hơn!

Trước khi tốt nghiệp, Quan Tử Cần nắm tay cô, dẫn cô đi trở về nhà ở Vân Lâm làm khách.

Khi hấn ở bên ngoài dừng chân một năm, cô đã từng mấy lần gặp qua mấy anh em nhà Quan gia. Bất quá lần này là hấn chính thức dẫn cô đi về ra mắt các thành viên trong gia đình.

Nói người này thiếu đầu óc, thế nhưng hết lần này tới lần khác, hấn rất rõ ràng bản thân mình đang làm cái gì. Vừa bắt đầu liền vô cùng kiên định nói với cha mẹ mình: “Không cần xem cô ấy là khách, cô ấy là người mà con muốn lấy về nhà”.

Cô đương trườngθεν thùng lại không biết như thế nào đáp lại, gật đầu cũng không được mà lắc đầu cũng không xong, cho nên cô chỉ có thể vụng trộm nhéo hấn một phen.

Loại sự tình này nói ngay trước mặt cô như thế thật là ngượng ngùng a!

Hết lần này tới lần khác, hấn vẫn thiếu đầu óc, kêu ai da còn kêu siêu lớn tiếng, cũng theo bản năng chất vấn cô: “Tại sao nhéo tôi, chị không muốn gả a?”

“.....”

Về sau, má Quan cũng có nói chuyện riêng với cô: “Đứa con này của bác rất là thẳng thắn, một khi đã nhận định đó là chuyện của cả một cuộc đời, học không được xoay chuyển hướng khác. Trong tất cả các đứa con của bác, nó không phải là đứa ưu tú nhất và theo tính tình này của nó, thành tựu tương lai cũng không lớn nhất, nhưng nó được cái rất thành thật. Con đừng thấy các anh chị em trong nhà nhìn giống như là rất khi dễ nó, thật ra trong nhà này, người mọi người thương yêu nhất chính là nó”.

“Nó không phải thật hiểu biết, về phương diện này, con cần nhiều bao dung nó. Bất quá, nó sẽ toàn tâm toàn ý đối đãi với người mà nó muốn dặt tay cùng đi đến già, cho người đó thật nhiều hạnh phúc”.

Quan Tử Tu đối với cô nói chỉ có ba chữ: “Nén bi thương”.

“.....” Ai kêu bọn họ chọn ngay thời điểm tâm tình hấn kém nhất mà trở về, đã vậy bạn trai cô còn không thức thời dốc sức đi hát bài ca chia tay ai oán kích thích người khác, bị người xấu nết tổn hại hai câu cũng đành chịu thôi.

Sau đó lại là Quan Tử Tề, người này cho đến nay là người mà cô cực kỳ có ý kiến nhất đây.

‘Có một loại dự cảm, yêu là phải xa cách, tất cả những ký ức hồi tưởng lại chỉ còn là mảnh vỡ, không thể cảm thụ hết vui vẻ, yêu luôn luôn là niềm đau ngắn ngủi, anh chỉ muốn biết đáp án cuối cùng của em. Có một loại dự cảm, muốn quay lại quá khó khăn.....’

Người nào đó ca hát đúng là hưng trí quá, còn rất khi dễ người ta đi ca bài hát buồn bã ai oán. Nghe vậy, Quan Tử Tề ở bên ngoài cười to, nói với cô: “Bạn trai của em đúng là rất muốn chết, có tin hay không, nhiều nhất ba ngày, hấn nhất định sẽ bị đánh cho bẹp đi”.

Phòng chừng anh ba cũng chỉ có thể nhẫn nại đến trình độ kia thôi.

Cô nghiêng người dựa vào bên tường, thái độ nhàn nhã: “Sẽ không nha, em cảm thấy hấn hát rất hay.” Hơn nữa còn thận trọng suy nghĩ phải giúp đi hấn đăng ký thi hát mới được.

‘Anh đừng nín kéo nữa, thật tình không phải ai so với ai trắc trở, có thể bỏ mới có thể được, nước mắt không giải khát được cho hạnh phúc, yêu thật lòng thì hãy nói trắng ra, em không nên trách người nào treu chọc, chỉ kéo về thể xác của em, yêu thì phải như thế nào.....’

Àn, câu hát này hát thật có tình cảm, cô gật đầu mang hơi ưu tư trong lòng.

Quan Tử Tề cười đến ngừng không được.

Trời ạ, đúng là không biết điều đến triệt để, bị đánh hấn cũng không nghĩ cứu đâu.....

“Hấn xem chương trình Tình quan đại đạo nhiều lắm sao?” Thật là mắc cười quá, quả đấm của anh ba sao tới giờ còn chưa phát sáng vậy?

Đồng Thư Nhã dùng vẻ mặt ‘Làm sao anh biết’ nhìn hấn. Bạn trai cô đúng là rất thích xem tiết mục kia, cô mỗi khi rảnh rỗi đều ngồi xem cùng hấn.

“Em không lo lắng?” Bạn trai của cô sắp chịu nổi đau đón xác thịt nha.

“Sợ cái gì? Công phu quyền cước của em cũng không phải qua loa đâu”. Để cho hấn hát tận hứng đi, Quan Từ Tu không thể động tới hấn được.

Quan Từ Tề ngừng cười, liếc mắt nhìn cô.

Hộ phu sao? Đúng là rất có lòng nha!

Hấn đứng thẳng người, đột nhiên rất có hứng thú nói chuyện phiếm. Nhìn phương xa, nói chuyện giống như hừ nhẹ: “Em trai của anh, đại đột muốn chết, hồi nhỏ bạn bè thường thích chiếm tiện nghi của hấn. Sau khi lớn lên, ngẫm lại cũng đúng, nhìn hấn một bộ dáng giống như nói ‘Mau đến lừa tôi’, nếu mà không lừa thì cũng thật là có lỗi với lương tâm của chính mình. Cho nên từ nhỏ đến lớn, cái thiệt nhỏ đều ăn không ngừng, rất nhiều người khi để hấn đều là vì hấn thành thật.”

Ngừng một chút, xoay người nhìn thẳng cô: “Nhưng chút này đó, cũng sẽ không ảnh hưởng đến toàn cục, bởi vì hấn không để ý, cho nên cũng không có tổn thương đến hấn, bọn anh cũng chỉ là nhắm một mắt mờ một mắt cho qua. Nhưng nếu thật sự làm tổn thương đến hấn, anh, sẽ, không, để, yên, đâu”. Quan Từ Tề hấn không phải là đầu hủ mềm ngu ngốc như Quan Từ Cần, mặc cho người ta khi dễ đến chết mà không biết phản kích đâu.

“Nghe nói cha của em lẫn lộn giang hồ từ Nam ra Bắc, cho đến nay vẫn còn rất có thể lực? Anh nghĩ, kia chắc là sẽ không trở thành áp lực của Từ Cần đi? Sự kiện Ô long lần trước, thật đáng tiếc là anh không có ngay ở đó!” Nói cách khác, người khác dám dùng thể lực uy hiếp, mọi người hãy chờ nhìn xem, em trai của Quan Từ Tề hấn, không phải ai cũng có thể gọi đi ‘Uống trà tán gẫu’ đâu! Đừng nói là con gái của đại ca hắc đạo, cho dù là con gái của Tổng thống cũng như nhau thôi.

Nam nhân này là đang cảnh cáo cô?

A, Đồng Thư Nhã cô cũng không phải là bị làm sợ đâu.

“Ba em là ba em. Anh cảm thấy bộ dáng của Từ Cần khi ở chung với em không hề vui vẻ sao?” Cô hiểu như thế nào để thương hấn, như thế nào làm cho hấn vui vẻ nhất.

“Không có”. Vì không có, nên mới có thể dung túng đến bây giờ. Từ trong lời nói của Từ Cần, có thể phát hiện ra cô có bao nhiêu ủng hộ, coi trọng hấn. Bọn họ tin tưởng, cô là thật lòng đối đãi với Từ Cần, mới có thể anh một lời chỉ một câu giúp đỡ hấn theo đuổi cô, nếu không đã sớm gây đánh uyên ương rồi.

Hôm nay nói trắng ra, không phải chỉ là cảnh cáo, mà còn muốn nói cho cô biết, Từ Cần có một đám người nhà rất thương yêu hấn, cô nên cảm thấy bản thân mình rất là may mắn, mới có thể nhận được một trái tim yêu hết sức chân thành và thật lòng như thế.

“Thường nghe Từ Cần nhắc tới anh, em cũng vậy, luôn có một câu nghĩ rất muốn nói cho anh biết.” Cô đột nhiên toát ra một câu này.

“Mời”

“Hấn nói, anh lần nào cũng mắng hấn đần độn?” Nam nhân của Đồng Thư Nhã cô, không phải ai cũng có thể mắng thiếu não đâu.

Quan Từ Tề ngẩn người, rồi sau đó cười to lần nữa!

Hiện tại hấn rốt cuộc cảm thấy, Từ Cần chọn bạn gái này thật là chọn đúng rồi, có thể vì Từ Cần mà so đo tính toán, nhiệm vụ bảo vệ Từ Cần, đã có thể đổi người đến gánh vác, các anh trai và hấn có thể từ chức lui ra rồi.

Trên cơ bản, chỉ cần cô có thể chịu được nỗi thống khổ lúc rời giường giống như là ma đè của Quan Từ Cần vào buổi sáng, liền cực độ làm người ta bội phục, điểm ấy hấn hoàn toàn không thể làm được.

Hấn đột nhiên nhớ tới, thầy bói ban đầu nói trong bảy đứa trẻ, Từ Cần là đứa có phúc khí nhất, bây giờ quay đầu nhìn lại, bọn họ một đường đi gặp ghềnh trắc trở, vì có được hạnh phúc hôm nay, ai mà không trả giá đắt, nước mắt, đau lòng, vết thương chồng chất, mà Từ Cần thì luôn dùng trái tim chân thành nhất nhìn thế giới, cũng không cần so đo cái gì vì đã có người thay nó tính toán tốt, đã có một cô gái toàn tâm toàn ý bảo vệ nó, thương yêu nó, một chút thương tâm cũng không đành lòng cho nó thừa nhận, không phải thật có phúc khí thì là cái gì? (KL: anh này đúng là có phước nhất mới gặp được chị nữ 9 này, ko như mấy chị nữ 9 khác trong hệ liệt này, đọc mà phát rầu vì mấy bà này, nhất là bà nữ 9 trong tr của anh ba Quan Từ Tu, cực kỳ thiếu não, ngu mà tỏ ra hiểu biết)

Sau này, tổn hại một câu cũng không được, ngay cả mắng thiếu não cũng không cho..... Haiz, thật là mất mát, cũng thật ngứa miệng a.....

Sau khi tốt nghiệp, Quan Từ Cần nhận được giấy báo, chuẩn bị nhập ngũ phục vụ binh dịch.

Vì để cho hấn an tâm hoàn thành nghĩa vụ quốc dân, trước khi hấn đi bộ đội, cô đưa hấn về nhà một chuyến, ra mắt thân nhân duy nhất của mình.

“Con gái, con vừa mới nói hấn là ai vậy?” Nhìn tới nhìn lui đánh giá mấy lần, vẻ mặt ông cứng đờ giống như bị sét đánh, vẫn đại mặt ra, không cách nào tiếp nhận thực tế phũ phàng.

“Bạn trai” Đồng Thư Nhã quăng ra ánh nhìn cảnh cáo, ý muốn ông nói chuyện phải cẩn thận.

Con gái... Trùng ông?

Cái này cũng không phải là ông muốn ghét bỏ a, khách quan mà bình luận, con gái muốn ăn cò non ông cũng không phản đối, bởi vì nghe qua rất tân tiến, nhưng mà này lại môi hồng răng trắng, rõ ràng chính là loại hình thư sinh văn nhược tốt nhất điển phạm a!

Cái gì mới được coi là nam nhân, phải giống như ông cái bộ dáng này đây, hùng tráng uy vũ, vóc người to lớn, ánh mắt phải hung ác, tốt nhất trên mặt nên có nhiều hơn mấy vết sẹo nữa, phải như vậy mới có nam nhân vị chứ!

Ông không phải luôn nói với cô, chọn nam nhân không phải chỉ nhìn xem đẹp trai hay không, càng đẹp trai thì càng hoa tâm, càng đẹp trai thì càng không đáng tin, càng đẹp trai thì càng dễ thay lòng đổi dạ a!

Tên nhóc này bộ dạng tuấn tú thật sự rất chói mắt! (Bác này ganh tỵ sắc đẹp với anh Càn nhà ta)

Nhìn một cái, cười lộ lên như là ánh sao rực rỡ, như ánh mặt trời tỏa sáng, ánh mắt đều bị chói đến phải nhanh tránh sang chỗ khác, cười lại như gió xuân như vậy, rất là dễ chiều hoa đào a!

“Ba, có ý, kiến, gì, sao?”

Hỏi ông có ý kiến gì, nhưng mà ánh mắt lại chứa ý cảnh cáo rõ ràng như đang nói là ‘Ba dám có ý kiến thử xem xem?’

“Không, ba không có ý kiến, ý kiến gì cũng không có”. Thật đáng thương, vốn là đại ca cấp nhân vật trên giang hồ từng hô mưa gọi gió, nay lại bị con gái trùng đến những gì muốn nói đều phải đem chúng nuốt trở về trong bụng.

Đây là lần đầu tiên con gái mang bạn trai trở về ăn cơm, ông nên phong độ một chút, đợi đến lúc thần không biết quỷ không hay chia rẽ bọn họ là được rồi.....

Trong bữa tiệc.....

“Con gái, cái này ngon, ăn nhiều một chút” Nhìn xem ông có bao nhiêu thương con gái a, phần thịt đùi non mềm nhất cũng đều gấp cho con gái bảo bối nha!

Nhìn lại tên kia xem, chỉ gấp cho nó rau xanh, chưa gắp cho hắn đã ngược đãi nó như vậy, gắp rồi thì làm sao đây? Chẳng phải muốn bị độc hại đến xanh xao vàng vọt, không ra hình người.

“Cậu làm gì mà vẫn kêu Nhã Nhã ăn rau thế?”

“Bởi vì học tỷ thích ăn rau dưa a, còn có cà chua xào trứng, lần nào cô ấy cũng giành với con” Nước trái cây cũng rất là yêu thích, cho nên làn da của cô mới được tốt như vậy, ngược lại các loại thịt, cô cũng không yêu thích, có ăn cũng chỉ là vì duy trì cân đối ẩm thực mà thôi. Bác trai lại luôn gắp một đồng thịt cho cô, vì là tình thương của cha nên không thể không ăn, nhìn bộ dạng cô thật là đáng thương, hắn thật không nhẫn tâm nhìn xem.

“Nói nhảm, con gái của ta thích ăn cái gì, chẳng lẽ ta không biết sao?”

Quan Từ Càn lập tức câm miệng, không dám cùng ông tranh cãi.

“Được rồi, ba, hai loại con đều thích ăn”

Sau khi ăn xong, cô đi vào phòng bếp gọt trái cây, Quan Từ Càn vốn muốn theo sau, lại bị Đồng lão đại trùng mắt, lập tức an phận quay về chỗ ngồi lại.

“Ngồi ổn định! Ngẩng đầu ưỡn ngực”.

Hắn..... ngồi thật ngay thẳng nha, hai tay còn đặt yên ở trên gối, không ai ngồi được so với hắn càng quy củ đâu!

Có một người cha làm quân nhân, về phương diện này yêu cầu tuyệt đối không thấp hơn so với người khác, từ nhỏ đã được dạy đi ưỡn ngực, ngồi thẳng lưng nên đã sớm tạo thành thói quen, ở phương diện này tuyệt đối là phù hợp lễ nghi.

Hắn vốn không hiểu được, đối phương là đang ở bối lông tìm vết.

“Uống!” Một ly trà nặng nề đặt trước mặt hắn, khí thế kia thật làm cho người ta nhìn không được mà hoài nghi, đây không phải là trà xuân thượng hạng mà là một ly hạt đinh hồng độc được?

Liền coi là hạt đinh hồng, bị người ta trùng như vậy, bộ dạng độc ác không tiếng động lại tỏ rõ ‘Lão tử pha trà ngươi dám không uống?’, làm cho hắn một chút cũng không dám chần chờ, lập tức một ngụm uống sạch.

Đồng lão đại rót thêm một ly nữa “Uống”

Hắn lại uống.

Rót thêm ly thứ ba “ Uống”

Đừng a, hắn không phải ‘ bụng không đầy’, đừng dùng nước quán hắn nha, hắn sẽ bạo bàng quang mắt!

Lại uống năm ly trà, cho dù là vạn trà xuân thượng hạng đi chăng nữa, hắn cũng không cảm thấy hạnh phúc đâu!

Học tử thế nào còn không ra.....

“ Từ Cần, lại đây một chút”. Xa xa truyền đến tiếng kêu gọi, quả thật như là thanh âm ở cõi thần tiên.

“ Ách..... con đi giúp học tử”. Nắm được cơ hội, lập tức chạy tới phòng bếp tỵ nạn.

Đồng lão đại lập tức theo đuôi sau lưng, lén lút núp ở cửa, làm cho người ta không thấy được mình rình coi hoạt động.

Quan Tử Cần hai tay ôm lấy eo bạn gái, đem mặt vui vào vai cô tổ khổ “ Tôi cảm thấy ba chị không thích tôi”

Cái gì? Dám tố cáo ông với con gái, còn làm ra vẻ mặt như là bị ông khi dễ, ý đồ chia rẽ tình cảm cha con của bọn họ. Ông có chỗ nào khi dễ hắn? Có sao? Có sao? Sắc mặt này của ông đã là lương thiện lắm rồi đó!

Cô nhẹ nhàng mà cười, đem một miếng táo đã cắt xong đút cho hắn, dịu dàng trấn an “ Ba tôi nói chuyện đều lớn giọng như thế, đừng để ý đến ông ấy”.

Lại còn kêu đừng để ý đến ông? Đừng để ý đến ông? Nghe thật là chua xót quá đi!

Ồ, ô..... con gái nuôi lớn là con người ta, khi nó nói chuyện với Lão tử, cũng chưa từng dùng qua giọng nói trầm ấm nhỏ nhẹ như thế, còn đút trái cây.....

“ Từ Cần, cậu rất khổ sở sao?” Nói cho cùng, vẫn là lo lắng cho tâm trạng của hắn.

“ Sẽ không đâu” Có cái gì thật khổ sở? con gái người ta cũng đã theo đuôi được, vấn đề của cha vợ có gì đâu mà khổ nhiều? cùng lắm thì lại Ngu Công đòi nui, Tinh Vệ lấp biển lần nữa thôi!

Chỉ cần có lòng thành, có gì đâu mà phải sợ?

“ Thật ra tôi cảm thấy ba chị và ba tôi có một chút giống đó”.

“ Giống chỗ nào vậy?” chính là kém cách xa vạn dặm được không! Một người thì ngay thẳng nghiêm túc, còn một người thì đã già mà vẫn tính tình như trẻ con, bác Quan cũng sẽ không bao giờ vì bị con gái hung mà lộ ra vẻ mặt ủy khuất.

“ Chính là lòng thương con gái a! Lòng bao dung này rất là lớn. Chị đừng thấy bộ dáng ba tôi nghiêm khắc không thích nói cười, nhưng vì những đứa nhỏ như chúng tôi, cái gì ông đều có thể hy sinh được. Giống như chị út tôi, yêu phải một đối tượng không phải thật lý tưởng, nhưng ba tôi vẫn thoái nhượng, buông xuống mặt mũi và nguyên tắc mà mình quý trọng còn hơn cả mạng sống, mặc dù ba không hài lòng về người đàn ông kia cho lắm, nhưng vì cho con mình được vui vẻ, ông vẫn chấp nhận đối phương. Vì vậy, tôi tin tưởng, ba chị cuối cùng cũng sẽ chấp nhận tôi, bởi vì ông ấy thật thương con gái của mình, sẽ không hy vọng chị không vui vẻ”.

Hừ! Tên nhóc này, ai muốn hắn thay ông nói chuyện?

Trong lòng nói thầm, khoe miệng lại không tự chủ được cong lên.

“ Thật vậy chăng, ba tôi nếu làm khó dễ quá đáng, cậu nhất định phải nói ra nha!” Cô lo lắng dặn dò thêm một lần nữa, hoàn toàn đem lão cha của mình biến thành đại sói hoang, sợ đem tình lang tiểu hồng mao của mình nuốt vào trong bụng.

“ Sẽ không đâu, chị trăm ngàn lần đừng nói gì với bác trai, chuyện này hãy để cho tôi tự mình đối mặt, muốn kết hôn với con gái nhà người ta thì cũng nên cố gắng thêm một chút sức lực. Tôi thật hiểu rõ tâm trạng của bác trai, nếu tôi cũng có một cô con gái xinh đẹp xuất sắc như vậy, nuôi đến lớn lên lại bị cướp đi trở thành của người khác, tôi cũng sẽ thật khó chịu”. Cho dù đối tượng kia có xuất sắc cũng vậy thôi, nhìn vẫn là chướng mắt.

Đồng Thư Nhã liếc xéo hắn: “ Miệng thật là ngọt”.

“ Bởi vì chị thật sự tốt như vậy a, bằng không sao tôi lại liều mạng cố gắng theo đuổi, không phải chị thì không được!” Hắn nghiêng người về phía trước hôn trọn cô, bốn phía môi nóng bỏng giao triền, biến thành một nụ hôn nồng nhiệt ngọt ngào nóng bỏng.

Đồng lão đại trong lòng còn đang nói thầm, cũng không quấy rầy đến bọn họ, lén lút rời đi, đặc biệt phóng nhẹ bước chân còn thuận tiện giúp bọn họ đóng lại cửa phòng bếp.

Yêu đương trong sáng?

Trên cơ bản, bọn họ chính là đi theo con đường yêu đương trong sáng, nên đừng trông cậy vào bọn họ sẽ diễn ra cái gì kích tình.

Sau khi Quan Tử Cần tiến vào quân đội, lần đầu tiên nghỉ phép, cô đi đón hấn. Hấn vừa nhìn thấy mặt liền ôm chặt lấy cô, cho cô một nụ hôn cực kỳ nóng bỏng nồng nhiệt đầy kích thích tình khác xa hấn dĩ vãng, đúng là có chút dọa đến cô, làm cho cô còn tưởng rằng hấn bị người ngoài hành tinh nhập xác nữa chứ.

“Thư Nhã, Thư Nhã..... anh rất nhớ em...” Vô cùng chân tình biểu lộ.

“Hả! Anh gọi tên của em nha?”

“Không đúng sao?” Thật tự nhiên liền gọi.

“Đây là lần đầu tiên anh gọi đấy, em còn nghĩ sau này anh cũng chỉ biết kêu: ‘Học tử, đứa nhỏ tã ướt.....’, ‘Học tử, quần lót của tôi để ở chỗ nào?’..... Nghe một chút, thật chẳng ra cái gì cả.....? Ngay cả trong lúc kết giao cũng không nghĩ sẽ thay đổi xưng hô, từ đầu đến cuối cứ học tử dài, học tử ngắn, cô còn từng nghĩ rằng hấn sẽ kêu như thế tới lúc già.

“Không đâu, khi đó anh sẽ gọi là lão bà”

Một tiếng lão bà, là cho cô cảm thấy ngọt ngào ấm áp đến tận tim gan.

“Bạn gái Quan Tử Cần nha, thật xinh đẹp a!” Đồng Tử Viễn từ xa nhìn thấy bọn họ anh anh em em, liền quăng đến vài câu chế nhạo.

“Tôi cũng cảm thấy như vậy!” Quan Tử Cần vẽ mặt thật kiêu ngạo, Đồng Thư Nhã của hấn rất xinh đẹp, ai ai cũng đều nói vậy hết.

Đồng Thư Nhã bật cười, nhẹ nhàng thôi hấn một cái “Khiêm tốn chút”.

“A, đúng là rất xinh đẹp mà!” Ai so ra cũng đều kém nha!

Ngủ ở cách vách với hấn, đợi đến cơ hội liền nhìn không được tổ khổ “Này, bạn gái Quan Tử Cần, cô chắc là không biết, người này buổi tối không ngủ được, cảm hình của cô nhìn tới nhìn lui, thật là phiền chết người, đúng là có ý đồ làm cho chúng ta ghen tỵ mà, hôm nào chọc chúng tôi phát điên, tuyệt đối sẽ cho hấn đẹp mặt!”

“Nhớ nhưng bạn gái cũng không được nha.....” Quan Tử Cần nhỏ giọng lẩm bẩm.

Bởi vì từ lúc yêu nhau tới nay, bọn họ chưa từng xa nhau a, đây là cuộc đời lần đầu tiên hấn ném trái được mùi vị tương tự trong tình yêu nha!

Cho nên hấn nhiều nhất, nhiều nhất thì cũng chống đỡ được nửa năm, một khi bùng nổ ra thì tựa như tức nước vỡ bờ, không cách nào thu thập, vì thế liền làm thành..... ‘Không khống chế được!’

Khi đến kỳ nghỉ, hấn rất muốn gặp cô, liền vội vàng đáp chuyến tàu đêm trở về, bởi vì do thời gian quá muộn nên cô liền lái xe đi đón hấn. Vừa về đến nhà, hấn lập tức ôm chặt cô, hôn nồng nhiệt nhanh tay cởi bỏ quần áo, dây dưa, tất cả đều diễn ra trong lúc không tự giác mà phát sinh, chờ đến lúc hấn giật mình nhận ra thì hấn đã chôn trong cơ thể cô, hay có thể nói đúng hơn là bởi vì tiếng kêu đau của cô mà kéo một chút lý trí hấn trở về.

“Thư Nhã.....” Hấn dừng lại, áy náy nhìn cô.

“Không sao cả, đừng ngừng”. Cô nhột nhạt mỉm cười, cũng giống như lúc xưa, lấy nhu tình ôm hấn, bao dung hấn.

Hấn thương tiếc hôn cô, một lần lại một lần, xác nhận cô không có việc gì mới tiếp tục triển miên còn chưa xong.

Đây là lần đầu tiên của hấn và cũng là lần đầu tiên của cô, bọn họ cho lẫn nhau một trái tim yêu thật lòng, hoàn toàn không giữ lại mình.

Sáng sớm hôm sau, cô tỉnh lại trong cơn đau lưng mệt mỏi, nghe được bên ngoài phòng có tiếng đối thoại.

“Cô ấy tới qua ở chỗ này qua đêm?” Là thanh âm của tam tẩu hấn.

“Cô ấy chờ em trở về, quá muộn mà!” Cố gắng giải thích.

“Nhưng mà hôm qua, ta tựa hồ nghe được tiếng vang ‘Khác thường’ a?” Thật không may, vợ chồng Quan Tử Tu ở ngay cách vách phòng hấn. “Làm xong rồi?”

“.....” Trầm mặc, giả chết, chính là không chịu nói.

“Em xem tám phần là làm xong rồi, anh không phải cũng từng đi lính, làm lính nửa năm, ‘Heo mẹ cũng có thể xem làm Điều Thuyền’!” Hạ Tự Vịnh phối hợp nói.

Quan Tử Tu gật đầu, vợ chồng kẻ hát người họa. “Nói cũng đúng, làm không tốt bắt tới đầu heo mẹ đưa cho hấn, hấn cũng làm không sai”.

Nghe đến đây, hấn rốt cuộc nhìn không được nữa: “Em nào có như vậy tùy tiện như vậy, bởi vì là Thư Nhã nên em mới làm”.

Vợ chồng đồng thời rất có ăn ý “Nha” Một tiếng thật dài. “Cho nên đúng là đã làm thật”.

“.....”

Trong phòng, Đồng Thư Nhã thờ dài một tiếng.

Chỉ biết hần không chống đỡ được bao lâu, nam nhân thành thật này!

Haiz,..... bắt quá, đây là nam nhân của cô nha!

Cô mang theo ý cười ngọt ngào, quyết định ngủ thêm một lát. Làm loại chuyện này, đúng là thật hao phí thể lực ghê.....

Tình yêu ngọt ngào.

Trên cơ bản, tình yêu của bọn họ chính là tiếng lành đồn xa, được mọi người ca ngợi là tình yêu ngọt ngào. Đồng Thư Nhã sẽ không tức giận đối với bạn trai, kể từ khi hần bắt đầu theo đuổi, cũng chưa từng có.

Vô luận là hần làm bao nhiêu sự tích buồn cười chiến tích, cô chỉ không nói gì mà hỏi trời cao ba giây rồi sau đó tràn ra dịu dàng ý cười, từ đầu đến cuối đều cho ra lớn nhất bao dung.

Thế nhưng, kỷ lục này, ở Quan Tử Cần xuất ngũ ra sau một ngày đó liền đánh vỡ.....

Quan Tử Tu từ bệnh viện tan tâm trở về, gặp em trai út chống gò má ngồi ở ngoài cửa phòng của chính mình, gương mặt nhăn so với trái quýt còn nhăn hơn.....

“Làm sao vậy?” Quan Tử Tu thân thiết đi lên hỏi một câu “Học tử của người đâu?”

Người này chỉ cần không có việc gì làm, là cả ngày liền ở bên cạnh bạn gái đảo quanh, ngoan giống như là cái gì, muốn hần một ngày không đi ôm cô, trò chuyện cùng cô, quả thật giống như là lấy mạng của hần vậy.

“Cô ấy không để ý tới em” Quan Tử Cần rất là ai oán, còn thêm vào một câu “Còn đuổi em ra đây”.

“Người lại chỗ nào chọc tới cô ấy?”

Cũng bởi vì không biết mới ảo não a!

“Nghĩ lại xem” Hôm nay lại là bình từ đâu đến, như thế nào chọc nào giai nhân cũng không biết, còn làm mất đi tính nhẫn nại tốt của Đồng Thư Nhã, nếu đổi lại là cô gái khác, đã sớm từ tám trăm năm trước liền bỏ rơi hần!

“Ừm..... Tuần trước em cho A Thành vay tiền không nói với cô ấy, cô ấy không thích cá tính dễ dãi của em.....” Tiếp theo lại cố gắng tự giải thích “Nhưng mà A Thành thật sự rất kẹt, cuối tháng còn phải đóng tiền thuê nhà rồi cái gì tiền điện nước, em không đành lòng mà! Thư Nhã chắc chắn cũng không phải là loại người ý chí sắt đá. Hay vẫn là do ba ngày trước, Hiểu Chân gọi điện thoại cho em bị cô ấy nghe được? Cô ấy cùng học muội không quá hợp nhau.... Nhưng mà cô ấy cũng biết em thật yêu, thật yêu cô ấy mà, cũng sẽ không thay lòng đổi dạ, hơn nữa người ta chính là dựa trên lễ phép hỏi thăm ân cần một chút mà thôi, Hiểu Chân hẹn em ra ngoài em cũng chưa đi nha! Vậy có gì đâu để tức giận nhỉ?.....A! Vẫn là đêm qua em quá nóng vội? Ân, giống như này có vẻ có khả năng, cô ấy luôn luôn bảo em nhẹ một chút.....” Càng nghĩ càng cảm thấy hần giống như thật sự rất dùng sức, cũng không bản khoăn đến cảm thụ của cô, không đủ sắc sảo, nên đánh!

Quan Tử Tu từ đầu đến cuối không hề xen mồm, mặc hần tự hỏi rồi tự trả lời một cách vui vẻ!

Bắt quá, người ở trong phòng lại nghe không nổi nữa!

“Quan Tử Cần, anh có thể cầm miệng hay không?” Đồng Thư Nhã sắp mất mặt đến chết, loại chuyện phòng the này mà truyền ra bên ngoài, cô cũng không cần làm người nữa a!

“Vậy em cho anh đi vào được không?” Miệng nói đáng thương giống như chó hoang bị bỏ rơi.

Bên trong không có tiếng trả lời.

Thật ra cửa căn bản là không có khóa, chính là cô còn chưa gạt đầu, hần như thế nào cũng không có can đảm tiến vào một bước, sợ con tức của cô còn chưa có tiêu.

Quan Tử Tu lắc đầu, nhìn thấy em trai bộ dáng đáng thương, nếu không giúp hần thì cảm thấy chính mình rất là lang tâm cầu phước. (lòng lang dạ thú_ ko có tính người)

Cho nên giống như lơ đãng nói một câu: “Tử Cần, người có muốn đến phòng ta lấy một áo khoác mặc vào trước không? Lạnh đến mức chảy cả nước mũi.” Thanh âm nhẹ nhàng không lớn không nhỏ vừa đủ để người trong phòng nghe một cách rõ ràng.

Lạnh? Chảy nước mũi? Hần nào có....

Đang muốn phản bác, lại bị ánh mắt cảnh cáo của anh ba trùng, hấn đành phải nuốt trở lại.

“Đi vào!”

Đột nhiên lấy được đại xá, Quan Tử Cần ngàn ân vạn tạ, một chút cũng không dám chậm trễ, mở cửa vội vàng chạy về phía người yêu.

Bị ánh mắt lạnh lùng của Đồng Thư Nhã trùng, hấn lập tức dừng lại bước chân, rất thút thốt không dám đi lỗ mãng.

“Thư Nhã.....” Hấn ngồi xổm trước mặt cô, nhỏ giọng, thật lấy lòng kêu.

“Bằng không..... Anh làm ảo thuật cho em xem nha!” Không nói lời nào thì coi như đồng ý.

Hấn phối hợp từ trong túi tiền lấy ra một tờ tiền mặt một trăm nguyên, vo viên nhét vào lòng bàn tay, rồi hỏi cô: “Em đoán xem, tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì? Leng keng! Đáp án công bố, nó biến thành.....” Thông thả mở lòng bàn tay ra “..... Tiền mặt biến mất”.

Đồng Thư Nhã ngay cả mày cũng không nâng một chút, cực độ không hãnh diện.

Không buồn cười à?

Thất vọng một giây, lại lần nữa phấn chấn tinh thần.

“Em lại nhìn tiếp đây, chân chính ảo thuật vĩ đại thần kỳ của thế kỷ bây giờ mới bắt đầu đây” Hai ba cái liền đem tiền mặt xé nát, vo lại hai cái vào trong lòng bàn tay, chuẩn bị hù dọa một trận “Em biết một chút nữa sẽ xảy ra chuyện gì không?” Lại lần nữa mở lòng bàn tay ra, thối một cái.

Tiền mặt hóa thành từng mảnh bông tuyết, bay bay xuống đất.

“Ủa?” Quan Tử Cần trùng thẳng mắt “Tại sao lại có thể như vậy?”

Đồng Thư Nhã lạnh lùng hừ một cái “Tôi hiện tại biết rồi, làm hư hao tiền mặt là hành vi trái pháp luật”

Quan Tử Cần gãi gãi đầu, nghĩ mãi không thông. “Làm sao có thể không thành công? Anh trước kia biến nó không giống như vậy, nó hẳn là sẽ biến mất, sau đó lại biến thành một tờ tiền nguyên được tìm thấy từ trên người em. Em hãy tin anh, cho anh thêm một lần cơ hội nữa....”

Nhặt lên từng mảnh từng mảnh một trăm nguyên lừng lẫy xả thân ở dưới đất, nhét lại vào lòng bàn tay tiếp tục chà đạp rất là thảm dưới bàn tay “Tôn Trung Sơn”, lại mở ra thối một hơi, lúc này cũng không có bông tuyết từng mảnh nữa, những mảnh nhỏ tiền mặt đã biến mất từ lòng bàn tay.

“Biết nó đi nơi nào sao? Em không cần phải nói, nhìn về mặt của em, anh đã biết em rất là khát vọng muốn biết”

“.....” Cô một chút cũng không muốn biết được không?

Vẫn là như cũ tự hỏi rồi tự trả lời, tự động hướng túi tiền trước ngực cô tìm kiếm..... “Ủa! Không có?”

Làm sao có thể, làm sao có thể?

Hấn không chết tâm, tiếp tục tìm, lục soát khắp toàn thân cao thấp trên người cô, thậm chí còn tiến thêm một bước lần vào áo sơ mi của cô sờ loạng (A Cần càng ngày càng gian)

“Uy, anh đủ đi!” Người này càng lúc càng không đứng đắn, sẵn sàng ăn bớt rất là mình mực trưởng đảm

Bị phát hiện, Quan Tử Cần cười gượng, tịch thu lại hai tay, rất là mặt dày mày dạn ôm lấy cô, dùng môi hôn cô một chút, một chút, lại một chút “Không tức giận nữa, được không?”

Cô miễn cưỡng nâng mày: “Anh có biết em đang giận cái gì không?”

“Không biết a”

Không biết còn ra sức làm trò trước mặt cô, lấy lòng cô? “Vậy anh mới vừa rồi diễn trò làm gì?”

Quan Tử Cần khốn quẫn gãi gãi đầu “Anh không biết em đang giận cái gì, nhưng làm cho em không vui thì chính là anh không tốt”. Hấn đã từng nói qua muốn thật thương cô, thương cô thật nhiều.

Đồng Thư Nhã thở dài: “Trên quần áo của anh có mùi nước hoa và son môi của cô gái khác”

“Hả... A!” Hấn nghĩ tới, là ba cô, cứng rần bắt hấn đi “Tùng trải”, hấn sợ chọc giận cha vợ tương lai, nên nào dám làm trái lại, lỡ như người ta giận dữ không chịu gả con gái cho hấn thì làm sao bây giờ? Hấn thật là đáng thương không dám giận, cũng không dám nói a!

Sau đó còn cùng với chú Cường mở sòng cá cược, giả bộ cùng toàn bộ tiểu thư khách sạn đánh cược, cược xem Nhã Nhã sẽ giận hấn bao lâu? Sẽ đổi

phó hấn như thế nào?

Có ngũ sô pha, có quỳ bàn tính, có nhiều đèn cầy, một cú ném qua vai, ngay cả mười đại khổ hình của Mãn Thanh cũng đều có!

Những tiểu thư này căn bản là có ý định chơi khăm hấn, cố ý ở trên người hấn loạn cộ, làm cho hấn tránh cũng tránh không được, rõ ràng là muốn hăm hại hấn thôi!

Hiện tại hấn rốt cuộc đã hiểu được tại sao khi học tỷ nhắc đến bác trai với chú Cường đều dùng một loại bất đắc dĩ tâm tình., những người lớn này có thể hay không dùng não loạn a?

Hiện tại..... không chọc não cha vợ, lại chọc giận lão bà, làm sao bây giờ?

Hấn khóc không ra nước mắt, thật nhận mệnh hỏi: “Em muốn dùng bàn tính, ngọn nến hay là kẹp ngón tay?” Hấn sẽ đi chuẩn bị tốt hình cụ.

“Cái gì?” Giật mình lĩnh ngộ ra ý tứ của hấn. “Ba hăm hại anh, tại sao anh không giải thích?”

“Hà! Em biết?” Học tỷ thật là thông minh, hấn cái gì cũng chưa nói, cô thế nhưng cái gì đều biết đến? Vấn đề là hấn lấy can đảm từ đâu đến để mà dám nói cha vợ có một câu không phải a?

“Tên khách sạn trên danh thiếp ở trong túi tiền anh là do ba em mở, ông ấy cũng chỉ dám khi dễ loại người thành thật như anh thôi”. Việc này chỉ cần tùy ý cân nhắc, liền có thể tìm ra đáp án, lão bà là ăn định hấn không dám đi cáo trạng với cô.

“Em đều đã biết đến, thế.....” Vì sao còn tức giận?

“Biết được lại là một chuyện, anh...” Vươn tay trạc trạc ngực hấn. “Lại, để, cho, người, con gái, khác, có, thể, ôm, loạn, sao?”

Làm nửa ngày....(Anh này thể lực tốt quá>.<_ beta hiểu lắm nha!)

Quan Từ Cẩn rốt cuộc bùng tỉnh đại ngộ, ôm lấy cô cười ha ha không ngừng.

“Làm sao cười ngốc như vậy?”

“Em đang ghen”. Hấn tuyên bố ra kết quả mà mình nghiên cứu ra được.

Không phải bởi vì hấn làm sai cái gì, cũng không phải thật sự giận hấn, mà là để ý đến có người con gái khác loạn chạm vào hấn, lưu lại mùi nước hoa....

Cho nên là, học tỷ đúng là thật thương, thật thương hấn, thật để ý đến hấn a!

“Uy, đừng hôn loạn, con giận của em còn chưa có tiêu đâu..... Ngô, nhẹ một chút, thất lưng của em còn thật đau đây nè.....”

Sau.....

Quan Từ Cẩn ngồi dậy, nhú mày khổ nghĩ,

Không được, vẫn là gọi điện thoại đến hỏi thăm một chút mới được.....

“Cái kia....” Lấy ngón tay bắt đầu tính một chút “Trong bàn đánh cược có chọn hạng thứ mười bốn là lấy ngón tay trạc ngực sao?” Nếu hại cha vợ tương lai thua tiền nhiều lắm, cha vợ mà trở mặt thì ngày cưới vợ lại càng xa xa không hẹn a.....

Bắt đầu kết quả phiên giao dịch..... Nhà cái thông sát!

Chính văn hoàn

Bạn đang đọc truyện *Cần Cù Bù Ngốc Nghếch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.